

เรื่องในฉบับ

บทนำ : แนวคิด
การปรับปรุงระบบราชการ
การจัดระบบงาน
เกล็ดวินัย
ตอบปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน
ตอบปัญหาคลัง
กฎหมายและระเบียบใหม่
แนะแนวสอบ
ข้อชวนคิดเกี่ยวกับใบรับรองแพทย์
พวกเพื่อนพ้อง
สำนวนไทย - ภาษาไทย
ถวิลหาอดีต
จำรัน
โรคเบื่องาน
ถาม - ตอบ
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

วารสาร ข้าราชการ

มีนาคม ๒๕๑๕

วารสารข้าราชการ

วารสารเพื่อความก้าวหน้าของข้าราชการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านการบริหารงานบุคคล

๒. เพื่อเผยแพร่แนวคิดในการปฏิบัติราชการ

๓. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างข้าราชการ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีสำหรับข้าราชการ

ท่านสมาชิกที่มีปัญหาเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบ และวินัยข้าราชการพลเรือน ปัญหาคลัง หรือปัญหาข้องใจอื่นใด โปรดส่งคำถามไปที่ "บรรณาธิการวารสาร" นี้

จำหน่ายปีละ เล่มละ ๓.๕๐ บาท
สมาชิก ปี ๔๐ บาท รวมค่าส่ง
ขอรับที่ผู้จัดการวารสารข้าราชการ
สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก
โทร. ๘๑๕๘๕๔ หรือ ๘๐๓๓๓๓ ต่อ ๑๔

วารสารข้าราชการ

บีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๕

บทนำ	๓	
การปรับปรุงระบบราชการ	๕	ข้าราชการบางกอก
โรคเบื่องาน	๙	นายวารินทร์ บุษบรรณ
ข้อชวนคิดเกี่ยวกับใบรับรองแพทย์	๑๗	บัญญัติ ศุภศิลป์
พวกเพื่อนพ้อง	๒๑	โสรัจ แสนศิริพันธ์
ทุกคนมีดี	๒๗	จากรายการ "แสงธรรม"
สำนวนไทย-ภาษาไทย	๒๙	
แนะแนวสอบ	๓๑	
การอบรมหัวหน้าธุรการสาธารณสุข	๓๙	
ชำชัน	๔๕	นายชอว์
อาบังคืนถิ่น	๔๙	สิงหราช
เกลือวินัย	๕๕	พ.ต. อรรถ วิชัยกุล
บัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน	๕๙	
บัญหาเกี่ยวกับงานคลัง	๖๓	
การจัดระบบงาน	๖๕	ถนอม มากะรันทร์
กฎหมายและระเบียบใหม่	๗๑	
ถาม-ตอบ	๘๑	กองบรรณาธิการ
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	๘๓	ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์
บรรณาธิการแถลง	๘๗	

ที่ปรึกษา	พันเอกจินดา	ณ สงขลา	เลขาธิการ ก.พ.
	นายประวีณ	ณ นคร	รองเลขาธิการ ก.พ.
	นายโสรัจ	สุจริตกุล	รองเลขาธิการ ก.พ.
บรรณาธิการ	นายเธียร	ธรรมาธิปตี	
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	อร. อาทิตย์	อุไรรัตน์	นายเสริมสุข โกวิทวานิช
กองบรรณาธิการ	นายธงชัย	วาสิษกะ	ผู้จัดการ เรือเอกผจง ทันติเฉลิม
	นายพูนทรัพย์	มณีศรี	ผู้ช่วยผู้จัดการ นายสมพงษ์ ตรีวิมล
	นายวิเชียร	เกตุสิงห์	กองจัดการ นายเฉลิม สิงหกุล
	นายนิวัฒน์	วชิรวรากร	นายสุพจน์ สาทรกิจ
	นายเฉลิม	ศรีผดุง	
	นายสุรี	สุทธิสมบูรณ์	
	นายจงรักษ์	บีตะนีละวัต	
ฝ่ายศิลป	นายอุดม	มุ่งเกษม	โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์ พระนคร
	นายฉลวงก์	นุกูลการ	ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นางจำรัส อ่องจริต

อนาคต

ความสำคัญประการหนึ่งของประวัติศาสตร์นั้น อาจเปรียบเทียบได้กับกระจกเงาส่องให้เห็นความเป็นมาในอดีตทั้งในด้านเหตุและผลของเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นประการใดบ้างทำไมถึงเป็นเช่นนั้น อันจะเป็นเครื่องเตือนใจให้คนรุ่นหลังใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปฏิบัติการในเรื่องต่าง ๆ

หากเราจะหวนกลับไปพิจารณาถึงเหตุการณ์หรือปัญหาสำคัญ ๆ ในอดีต ยกตัวอย่างในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีปัญหาด้านการเมืองและการปกครองที่สำคัญ ๆ ซึ่งทำให้พระองค์ทรงดำเนินพระบรมราโชบายในการปฏิรูประบบบริหาร และระบบข้าราชการ ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของชาติไทย

มูลเหตุดังกล่าวเป็นมูลเหตุภายนอกประเทศที่บีบบังคับประเทศไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม จนทำให้ประเทศไทยต้องเสียดินแดนบางส่วนไป เราต้องยอมให้ต่างประเทศมีสิทธิสภาพนอกอาณาเขตบนแผ่นดินไทย อีกทั้งด้านการค้าขายแทบทุกอย่างก็อยู่ในมือชาวต่างประเทศ ประกอบกับในขณะนั้นประเทศไทยอยู่ในสภาพที่ล้าหลังและมีปัญหาสำคัญ ๆ ภายในประเทศในหลายประการ อาทิเช่น ระบบบริหารแผ่นดินเก่าล้าสมัย ระบบข้าราชการมีข้อบกพร่องหลายประการ ปัญหาเรื่องความมั่นคงแห่งพระราชบัลลังก์ และปัญหาเรื่องความอยู่รอดปลอดภัยของชาติ

สมเด็จพระปิยมหาราชได้ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจด้วยพระปรีชาญาณ และพระวิริยอุตสาหะอันยอดเยี่ยม และได้ทรงปรับปรุงระบบการปกครอง ทรงวางรากฐานแห่งความก้าวหน้าทั้งในทางบริหาร ทางเศรษฐกิจ และสังคมให้แก่ประเทศชาติสุดที่จะพรรณนา และพระองค์ทรงสามารถนำประเทศไทยผ่านมรสุมแห่งลัทธิล่าเมืองขึ้นของมหาอำนาจตะวันตกมาได้โดยสวัสดิภาพ

ในสมัยปัจจุบันนี้ หากจะพิจารณาถึงมูลเหตุ หรือภยันตรายที่กระทบถึงความมั่นคงปลอดภัยของชาติไทยแล้ว ก็เป็นที่ยอมรับกันว่า ลัทธิล่าเมืองขึ้นยังคงปกคลุมและคืบคลานมาสู่ประเทศไทยในรูปของลัทธิการเมือง และการบั่นทอนอธิปไตยในทางเศรษฐกิจ โดยฝ่ายมหาอำนาจทั้งทางตะวันออกและตะวันตกเป็นผู้บงการ โดยได้รับความสนับสนุนจากกำลังคนภายในประเทศอันเป็นการเพิ่มกำลังของภยันตรายต่อชาติมากขึ้น ถ้าจะพิจารณาถึงปัญหาภายในประเทศแล้ว ความบกพร่องของระบบบริหารและระบบราชการก็มีส่วนช่วยให้ภยันตรายดังกล่าวข้างต้นได้มีโอกาสแผ่ขยายขอบเขตทั้งในด้านภูมิประเทศและด้านตัวบุคคลมากขึ้นตามลำดับ หากคนไทยเราทุกคนไม่ร่วมมือร่วมใจกันโดยมีสามัคคีธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการหาทางป้องกันแก้ปัญหาและกำจัดภยันตรายดังกล่าวแล้ว ทำให้เกรงว่าสถานการณ์ในเรื่องความอยู่รอดปลอดภัยของชาติเป็นที่น่าเป็นห่วงอยู่มาก

หนทางที่จะช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ก็น่าจะได้แก่การ ปรับ ปรุงระบบบริหาร ระบบราชการและตัวข้าราชการให้เหมาะสมสามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุก ๆ ทางไปพร้อม ๆ กัน ในทำนองเดียวกับที่สมเด็จพระบรมมหาราชได้ทรงพระปรีชาสามารถนำรัฐนาวาชาติไทยฝ่ามรสุมแห่งลัทธิล่าเมืองขึ้นมาได้โดยสวัสดิภาพ ดังกล่าวแล้วข้างต้น

แต่งานดังกล่าวเป็นงานระดับชาติเกินกำลังที่บุคคลเดียวหรือกลุ่มคนจะปฏิบัติจัดทำได้ จำเป็นต้องอาศัยประชาชนทั้งชาติ โดยเฉพาะบุคคลชั้นผู้นำในวงการต่าง ๆ ได้เสียสละกำลังกาย กำลังใจ กำลังความคิด เพื่องานของชาติโดยยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติไทยเป็นสรณ ถ้าเราไม่ร่วมกันทำงานดังกล่าวข้างต้น อนาคตของชาติไทย จะเป็นไปในรูปใด ไม่มีใครทราบได้ และมีบางท่านกล่าวว่าการที่จะแก้ไขปรับปรุงเรื่องอะไร ๆ ก็ควรจะลงมือทำเสียในขณะนี้ ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีที่สุดที่อำนวยให้อยู่แล้ว

การปรับปรุงระบบราชการ

โดย ข้าราชการบางกอก

ข่าวที่ก่อให้เกิดความยินดีแก่บรรดาข้าราชการ ผู้ถือประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว น่าจะได้แก่ข่าวที่ว่า ขณะนี้ได้มีการพิจารณาเพื่อปรับปรุงราชการในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน เช่นจะ "*ปรับปรุงเกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการ*" เป็นต้น เรื่องนี้นับว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีอย่างหนึ่งในสมัยนี้ เพราะได้มีการกล่าวขวัญกันมานานแล้วว่า การแบ่งส่วนราชการหรือการแบ่งงานกันทำในวงราชการไทยนี้ มีข้อบกพร่องอยู่มาก เป็นต้นว่า มีหน่วยงานหลายแห่งทำงานอย่างเดียวกันซ้ำซ้อนกันอยู่ เป็นทำนองว่าแย่งงานกันทำเพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ค่อยจะมีเหตุผลนักว่าทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมอย่างแท้จริง หรือว่าบางหน่วยงานมีงานอยู่เล็กน้อยแต่สร้างหน่วยงานนั้นไว้ใหญ่โตเกินไป มีเจ้าหน้าที่ล้นงานมากมายเป็นทำนองขี่ช้างจับตั๊กแตน ตรงกันข้ามหน่วยงานบางแห่งก็มีงานมากเสียจนแม้จะมีมืออย่างทศกรรฐ์ก็ไม่อาจทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยดีในเวลาอันสมควรได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เนื่องมาจากเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น สมัยหนึ่งท่านผู้ใหญ่ท่านแบ่งตามใจของท่านอย่างนั้น เมื่อหน่วยงานใหญ่เกินไปท่านผู้ใหญ่คนต่อมาไม่เหมือนเดิมงานก็ไม่ก้าวหน้า ต้นขลุกขลัก ๆ กันอยู่ คนดีมีความรู้ก็ตกคลักกันอยู่เหมือนปลาเวลาน้ำแห้ง บางหน่วยงานท่านก็พยายามเอางานเข้าไปรวมไว้เสียจนมากมายเหลือเกินควบคุมกันไม่ทวาดไม่ไหว เฉลอ ๆ หัวหน้างานเองก็ไม่รู้ว่าทำอะไรกันบ้าง รู้แต่ว่ามีไว้ช่วยลูกน้องให้มีที่ทำงานได้บ้าง บางแห่งก็มีหน่วยงานมากมายหลายหน่วยจนไม่รู้ว่าจะทำงานอะไรกันดี ไม่มีแผน ไม่มีจุดหมายที่แน่นอนว่าจะทำอะไรกัน หากจะรวม ๒—๓ หน่วยงานให้เหลือหน่วยเดียวก็น่าจะทำได้ เหล่านี้เป็นที่ทราบกันอยู่ดีว่าเป็นสาเหตุแห่งการสิ้นเปลืองโดยได้ประโยชน์ไม่เท่า

เสีย งานไม่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นที่น่าอินดีอย่างยิ่งที่ได้มีการลงมือทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลในทางที่แบ่งงานให้ข้าราชการได้ทำทั่วถึงกัน ในส่วนสัดที่เหมาะสม ไม่มีความเหลื่อมล้ำกัน เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการทั่วไปในข้อที่ว่า คนที่ทำงานเท่ากันรับผิดชอบเท่ากัน ก็ควรจะได้ค่าตอบแทนที่เท่ากันมีงานอะไรก็แบ่งกันทำอย่าให้เข้าลักษณะรวบรัดเอาไปทำเสียคนเดียว ข้าราชการอื่นก็หมดกำลังใจไม่ได้ทำงานที่ภาคภูมิ เมื่อแบ่งงานแบ่งส่วนราชการถูกหลักการก็จะทำให้ผลงานมีประสิทธิภาพ ประหยัด ไม่มีการสูญเปล่า ความเจริญรุ่งเรืองของชาติบ้านเมืองก็จะเป็นกอบเป็นกำ ไม่เป็นเบี้ยหัวแตกแจกกันไปคนละเล็กละน้อยไม่ค่อยได้อะไร

สมมุติว่าได้มีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการ หรือปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งข้อนี้ยอมขึ้นอยู่กับท่านที่ปรึกษาฝ่ายต่าง ๆ และผู้มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจที่จะตัดสินใจได้อย่างไรแค่ไหน อย่างน้อยที่สุดขณะนี้ก็ได้เห็นเจตนาดีแล้วว่า ได้มีการรวมงานที่คล้ายคลึงกันเข้ามาอยู่ในฝ่ายอำนวยการเดียวกัน ช่วยให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดีขึ้น ถึงแม้ว่าจะไม่ดีที่เดียวเพราะยังอยู่ในระยะเวลาอันสั้น แต่ก็เป็นการเริ่มต้นที่ดีในด้านการประสานงานเพราะการประสานงานเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งยวดที่จะช่วยให้การแบ่งส่วนราชการหรือการแบ่งงานกันทำได้ผลดีสมความตั้งใจ งานของชาติใหญ่โตเกินกว่าที่คน ๆ เดียวจะทำได้หรือกระทรวงเดียวจะทำได้ทั้งหมดต้องช่วยกัน โดยมีผู้ชำนาญการและผู้รู้งานแต่ละแขนงทำกันไป แต่เมื่อแบ่งงานกันออกไปแล้วต้องมีระบบการประสานงานและระบบการควบคุมที่ดี มิฉะนั้น ต่างคนก็ต่างทำ เห็นได้ง่ายตามท้องถนนว่าหน่วยงานหนึ่งทำถนน อีกหน่วยหนึ่งขุดถนนวางท่อ พอเสร็จอีกหน่วยหนึ่งขุดท่อวางสายโทรศัพท์ หรือสายอะไรก็แล้วแต่ ตกลงถนนสายเดียวจะต้องขุดต้องทำกันอยู่ตลอดเวลา เวลานี้ได้ทราบข่าวว่ามีการตั้งกรรมการประสานงานกันขึ้นแล้ว นับว่าเป็นตัวอย่างที่ดีอันหนึ่งของการทำงานและใช้จ่ายเงินของรัฐในทางที่ต่างคนต่างทำแม้จะเป็นเงินขององค์การไม่ใช่เงินงบประมาณแผ่นดินโดยตรงก็ตาม เงินเหล่านั้นก็เริ่มต้นจากเงินภาษีอากรทั้งสิ้น และสมบัติทุกอย่างก็เป็นของชาติ จะต้องทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเช่นกัน ไม่ใช่คอยอ้างแต่ว่าอันนี้เป็นองค์การไม่ใช่ราชการจะทำอย่างไรก็ได้ ฝ่ายควบคุมดูแลรักษาสมบัติหรือประโยชน์ของชาติก็จะต้องดูแลให้ดีเหมือนกัน

เป็นอันว่า การปรับปรุงส่วนราชการแต่ด้านเดียวยังไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงด้าน "ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน" ให้สอดคล้องกับการแบ่งหน่วยงาน การมอบอำนาจหน้าที่ และการควบคุมดูแลประสานงานด้วย เวลานี้ยังมีลักษณะคล้าย ๆ กับว่า มือใครยาวสาวได้สาวเอา ใครเสียงดังได้ก่อน คนเสียงค่อยต้องคอยฟังคนเสียงดัง ยังไม่มีศูนย์กลางประสานงานหรือศูนย์กลางควบคุมอย่างจริงจัง ฝ่ายตรวจสอบการใช้จ่ายเงินก็ยังไม่ดังพอ ฝ่ายตรวจสอบการใช้กำลังคนก็ยังไม่ทำหน้าที่ หรือแทบกล่าวได้ว่ายังไม่มีการตรวจสอบกัน เวลานี้มีการพยายามแบ่งอำนาจการบริหารกันออกไป แต่ยังไม่ค่อยทราบว่าอะไรกันแน่ เวลานี้มีทั้งข้าราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนจังหวัด ส่วนท้องถิ่น แต่คนทำงานหรือผู้บริหารเป็นคน ๆ เดียวกัน โดยได้เงินเดือนหรือค่าตอบแทนมากกว่าคนอื่นเท่านั้นเอง สรุปว่ารัฐจ้างคนทำงานแพงกว่าเดิม ซึ่งถ้านำเงินนั้นมาจ้างคนอื่นก็จะได้แรงงานและความคิดมากขึ้น ตามระเบียบบริหารราชการปัจจุบัน ถ้าจะดูงานสับสนไปดูได้ในต่างจังหวัด ซึ่งชุลมุนกันที่สุด มีทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนจังหวัด ส่วนต่าง ๆ สารพัด ที่เป็นลูกผสมก็มี ต่างก็ไม่ขึ้นแก่กัน ต่างคนต่างทำต่างมีอำนาจของตนเอง มองดูเผิน ๆ ก็ว่าช่วยกันหรือแข่งกันทำความเจริญให้แก่บ้านเมือง แต่ดูอีกทีเหมือนแข่งกันใช้เงินให้หมด ๆ ไป ไม่ค่อยนึงว่าได้ประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ ถ้าทำได้ลองจับตัวท่านอะไรต่อท่านอะไรเหล่านั้นเข้ามาอยู่ด้วยกัน แล้วพัฒนาบ้านเมืองพร้อม ๆ กันไปก็จะได้งานมากกว่า ดีกว่าและถูกกว่า เวลานี้งานที่เป็นฝ่ายปฏิบัติงานนั้นส่วนใหญ่อยู่ในต่างจังหวัด แต่ขาดการควบคุมที่ดี ปล่อยปละละเลยมาก จะเป็นด้วยควบคุมไม่ไหวหรือปล่อยเพื่ออะไรก็ยังเป็นที่สงสัยอยู่ ใครยังไม่เคยเห็นโปรดลองออกไปดูบ้าง หรือจะสอบถามผู้ที่มีตำแหน่งประจำทำงานอยู่ในต่างจังหวัด แต่ความจริงตัวอยู่ในนครหลวงก็หาได้ไม่ยากนัก

สมมุติต่อไปว่า ได้แบ่งมีการส่วนราชการกันเป็นอย่างดีแล้ว โดยแบ่งงานให้รับผิดชอบกัน ทำเป็นสัดเป็นส่วนไม่แย่งกันทำ ทำไม่ซ้ำซ้อนกัน ไม่กอบโกยเอามาทำเสียคนเดียวแล้ว แล้วก็มีระเบียบวิธีปฏิบัติที่ดี มีการควบคุมประสานงานเป็นที่เรียบร้อยราบรื่น มีจุดหมายปลายทางหรือแผนงานเป็นที่แจ่มชัด ต่างก็รู้ว่าจะเดินไปทางไหนมีแผนงานอย่างไรแล้ว ก็ยังเหลืออยู่อีกปัญหาหนึ่ง ซึ่งสำคัญที่สุดที่จะต้องปรับปรุงไปในคราวเดียวกัน มิฉะนั้นทุกสิ่ง

ทุกอย่างก็จะสวยงามอยู่ในแผ่นกระดาษ ส่วนสำคัญที่สุดที่ว่านี้ก็คือ "คนผู้ปฏิบัติงาน" ที่ได้รับงานแบ่งกันมานั่นเอง ไม่ว่าโครงการจะดีประเสริฐปานใด ไม่ว่าระเบียบปฏิบัติจะวางไว้เรียบร้อยแค่ไหน ถ้าคนไม่ดี คนไม่มีความรู้ความสามารถ คนไม่ตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมแล้ว วิมานที่วาดไว้ก็เป็นวิมานในอากาศเท่านั้นเอง

เมื่อมีโครงการของงานที่ดี มีการแบ่งสรรปันส่วนงานกันอย่างถูกต้อง มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว คนที่ปฏิบัติก็จะต้องมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับงานนั้น ๆ ซึ่งเรื่องของคนนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่จะต้องมีการแก้ไขกันโดยเฉพาะอีกส่วนหนึ่งด้วย นอกจากจะต้องหาคนดีมีความรู้ความสามารถให้เหมาะสมให้ได้แล้ว อย่างน้อยที่สุดก็จะต้องมีการฝึกอบรมคนที่มีอยู่แล้วให้มีความรู้ความสามารถ และโดยเฉพาะประการสำคัญ "ต้องเปลี่ยนทัศนคติในการทำงานให้เป็นไปในทาง เพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนหรือเห็นแก่ตัว อย่างที่เป็นอยู่ในเวลานี้" อะไรที่สามารถจะให้ตอบแทนในการที่ข้าราชการได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจให้แก่ทางราชการก็ควรที่จะตอบแทนให้เต็มที่ คนที่ไม่ดีเมื่อไม่ปรับปรุงตัวเอง ไม่กลับตวกลับใจเสียใหม่ก็ควรที่จะหาทางให้ไปทำงานส่วนตัว เรื่องของคนนี้ได้พูดกันมามากแล้ว และกำลังมีการปรับปรุงสมรรถภาพของข้าราชการกันอยู่ด้วยแล้ว ซึ่งจะต้องดูกันต่อไป ผู้เขียนมีข้อสังเกตอยู่เพียงเล็กน้อยว่า การปรับปรุงส่วนราชการแต่เพียงอย่างเดียวย่อมไม่อาจแก้ปัญหาได้ อย่างน้อยจะต้องแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไปด้วย และประการสำคัญที่สุดต้องแก้ไขปรับปรุงคนหรือผู้ปฏิบัติงานพร้อม ๆ กันไปด้วย.

โรคเบื่องาน

โดยนายวารินทร์ บุษบรรณ

โรคติดต่ออันตรายที่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ มีด้วยกัน ๗ โรค คือ ๑. ไข้ทรพิษ ๒. อหิวาตกโรค ๓. กาฬโรค ๔. ไข้เหลือง ๕. ไข้รากสาดใหญ่ ๖. ไข้กลับซ้ำ ๗. ไข้กาฬหลังอ่อน โรคติดต่อธรรมดามีทั้งสิ้นจำนวน ๑๙ โรค คือ ๑. ไข้รากสาดน้อย ๒. ไข้รากสาดเทียม ๓. โรคบิด ๔. โรคคอตีบ ๕. โรคไอกรน ๖. โรคหัด ๗. โรคอีสุกอีใส ๘. โรคคางทูม ๙. ไข้หวัดใหญ่ ๑๐. ไข้ปอดอักเสบ ๑๑. ไข้อีดำอีแดง ๑๒. วัณโรคแห่งปอด ๑๓. กามโรค ๑๔. ไข้จับสั่น ๑๕. โรคโปลิโอ ๑๖. โรคพิษสุนัขบ้า ๑๗. โรคเรื้อน ๑๘. โรคแอนแท็กซ์ ๑๙. โรคไข้เลือดออก แต่โรคติดต่อร้ายแรงทั้ง ๗ โรค และโรคติดต่อธรรมดา ๆ จำนวน ๑๙ โรค นั้น ในปัจจุบันนี้วิชาการทางแพทย์สมัยใหม่ได้ก้าวหน้าไปมาก และสามารถรักษาโรคดังกล่าวแล้วข้างบนนี้ให้หายขาดได้ แต่ขณะนี้ได้เกิดโรคระบาดที่เป็นอันตรายร้ายแรงขึ้นชนิดหนึ่ง ที่การแพทย์ทั่วไปไม่สามารถที่จะควบคุม ป้องกันและรักษาให้หายขาดได้ ซึ่งโรคนี้เกิดขึ้นในหน่วยงานของราชการทั่วไปทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง เมื่อเกิดขึ้นแล้วโรคนี้สามารถบั่นทอนความมั่นคงของประเทศชาติเป็นอย่างมาก โรคนี้มีชื่อที่ไม่เป็นทางการว่า "โรคเบื่องาน"

ลักษณะอาการที่สำคัญของโรค ลักษณะทั่วไปที่แสดงออกมีมากมายหลายประการแต่อาการที่เด่นชัด คือ ขี้เกียจ เบื่อการทำงาน ซึมเซา หงอยเหงา ไม่เบิกบาน ชอบนั่งเฉย ๆ หรือพูดคุยกับเพื่อนฝูงเพื่อนร่วมงาน หรือไม่ก็ชอบชักชวนเพื่อนเที่ยวเตร่ เกิดขึ้นแก่หน่วยงานไหนแล้วมักจะทำให้งานล้มเหลวไม่สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซ้ำยังต้องเสียเงินงบประมาณของหลวงท่านไปโดยไม่ได้รับผลประโยชน์เท่าที่ควร

เชื้อโรค เกิดจากเชื้อไวรัส, แบกทีเรีย, เชื้อรา หรือเชื้ออะไรแน่ยังไม่ทราบชัด และยังไม่สามารถวินิจฉัยที่มาของเชื้อโรคได้

สาเหตุและที่มาแห่งเชื้อโรค มีมากมายหลายประการด้วยกันซึ่งจะขอกล่าวในตอนท้ายของเรื่องนี้ แต่ขอบอกกล่าวไว้สักนิดก่อนว่าโรคนี้มีอายุยืนนานมากเมื่อเกิดขึ้นแล้ว และเกิดขึ้นได้ทั้งในข้าราชการ พนักงาน ตลอดจนถึงเสมียน นักการภารโรงเชียวละ ไม่เลือกว่าจะเป็นเพศหญิง—ชาย เป็นได้ทั้งนั้น

วิธีการติดต่อ ติดต่ออย่างไรไม่ทราบแน่ชัด กำลังค้นคว้าทดลองอยู่

ระยะพักตัวของโรค ไม่ทราบแน่ชัด กำลังค้นคว้าทดลองอยู่

ระยะเวลาติดต่อของโรค ไม่ทราบแน่ชัด กำลังค้นคว้าทดลองอยู่เช่นเดียวกัน

กำลังต้านทานของโรค โรคนี้เป็นโรคที่มีความต้านทานสูงมากและคาดว่าเป็นโรคที่ต้านยาด้วย ถ้าเป็นมากมีกำลังต้านทานมาก เป็นน้อยมีกำลังต้านทานน้อย คนที่ป่วยด้วยโรคนี้แล้วอาจจะป่วยอีกเป็นครั้งที่ ๒ ที่ ๓ หรือ ที่ ๔ ได้อีก การปลูกฝีป้องกันคาดว่าอาจจะทำได้ทุกระยะถ้าโรคไม่ติดต่อกันนาน ๆ จนเหลือวิสัยที่จะแก้

การระบาดของโรค เกิดขึ้นได้ทั่ว ๆ ไปในวงราชการและหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนหน่วยงานเอกชน แต่หน่วยงานเอกชนโรคนี้เกิดขึ้นได้น้อยมากเพราะระบบงานของเขาเข้มงวดกวดขันมาก จะระบาดมากน้อยแล้วแต่จำนวนข้าราชการและพนักงานนั้น ๆ มีมากน้อยเท่าใด

วิธีควบคุมป้องกันและรักษา ในวงการแพทย์ไทยพากันปวดเศียรเวียนเกล้ากันเป็นอย่างมากและยังไม่มีผู้ใดค้นคว้าทดลองได้แน่ชัด ว่าจะควบคุมป้องกันอย่างไร เกิดขึ้นแล้วจะใช้ยาขนานใดรักษาให้หายขาดได้ โรคมะเร็งซึ่งเป็นโรคที่ว่ารักษายากที่สุดและคนกลัวมากที่สุดปัจจุบันนี้ก็สามารถที่จะรักษาให้หายขาดได้ แต่โรคเบื่องานนี้ยังไม่มีผู้ใดยืนยันว่าจะรักษาให้หายขาดได้โดยวิธีใดและใช้ยาอะไรกันแน่ แต่ผู้เขียนคาดว่าถ้าหากได้มีการค้นคว้าทดลองและวิจัยโรคกัน จริง ๆ จัง ๆ ก็อาจจะรักษาให้หายขาดได้ ซึ่งผู้อำนวยการฝ่ายรักษาความมั่นคงแห่งชาติได้ย้ำไว้ในหลัก ๕ ประการ ในการปฏิบัติไว้ดังนี้ "สิ่งที่ขอให้ข้าราชการปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งที่ไม่เหลือวิสัย ที่ข้าราชการทุกคนจะพึงให้ความร่วมมือและปฏิบัติ

ตามได้ ทั้งนี้เพื่อเห็นแก่ความผาสุขของพี่น้องประชาชนและความวัฒนาถาวรของประเทศชาติ"

สาเหตุและที่มาของโรคเบื่องาน ถ้าพูดถึงสาเหตุของโรคนี้กันแล้วรู้สึกว่าจะมีมากมายหลายประการ จากการได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบ้างกับเพื่อนร่วมงานบ้าง แม้แต่การพูดคุยกันตามสภากาแฟ และตำรับตำราบ้างพอจะสรุปสาเหตุและที่มาได้บ้าง แต่ขออออกตัวเสียก่อนว่าผู้เขียนก็ไม่กล้ายืนยันสาเหตุและที่มาที่แน่นอน แต่จะขอนำมากล่าวเพื่อแก้ความตึงเครียดในการปฏิบัติงานของเพื่อนข้าราชการกันบ้างเท่านั้น และขอความกรุณาท่านผู้อ่านอย่าได้นำไปคิดและถือเป็นอารมณ์เลย สาเหตุต่าง ๆ ของโรคเบื่องานนี้พอจะมีที่มาดังนี้

๑. พระท่านว่าสาเหตุของการเบื่องาน หรือคนเกียจคร้านทำการงานนั้นมีลักษณะดังนี้

๑.๑ มักอ้างว่าหนาวนักแล้วไม่ทำงาน

๑.๒ มักอ้างว่าร้อนนักแล้วไม่ทำงาน

๑.๓ มักอ้างว่าเย็นแล้วก็ไม่ทำงาน

๑.๔ มักอ้างว่ายังเช้าอยู่แล้วไม่ทำงาน

๑.๕ มักอ้างว่าหิวนักก็ไม่ทำงาน

๑.๖ มักอ้างว่ากระหายนักก็ไม่ทำงาน

๒. นายโสรัจ แสนศิริพันธ์ กล่าวไว้ในเรื่อง "ผมยังเตะปี๊บแตก" ในวารสารข้าราชการ ฉบับที่ ๑๒ ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๑๔ ไว้หลายประการ ผู้เขียนขออนุญาตคัดลอกมากล่าวไว้ในที่นี้อีกสักครั้งในสาเหตุของการเบื่องาน ก็พอจะรวบรวมและเรียบเรียงได้ ๕ ประการ ดังนี้

๒.๑ โรคเบื่องานนี้เกิดขึ้นแก่ข้าราชการที่มีอายุตั้งแต่ ๕๕ ปีขึ้นไปจนถึง ๖๐ ปี บางท่านพูดว่าอีก ๑ ปี หรือ ๒ ปี จะออกจากราชการแล้วจะทำงานอะไรมากนักล่ะ ทำไปมาก ๆ เกิดผิดพลาดอะไรขึ้นมาเดี๋ยวจะไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญเมื่อออกไป ขออยู่ไปวัน ๆ ให้ครบอายุ ๖๐ ปี ก็แล้วกัน

๒.๒ ข้าราชการผู้นั้นท่านมีโรคประจำตัวท่านหลายประการ เช่น วัณโรค โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคประสาท โรคความดันโลหิตสูง—ต่ำ ฯ

๒.๓ ลูกน้องเบื่อหัวหน้างานที่ปกครองลูกน้องด้วยอัตตาธิปไตย กดขี่ ข่มเหง รวมงานไว้กับตัวไม่มีใครที่จะเก่งกว่าตน

๒.๔ ผู้ที่ถูกสอบสวนหรือลงโทษ หรือถูกลงโทษ หรือถูกบัตรสนเท่ห์ที่มีมายังกรม กอง จังหวัด และไม่มีมูลความจริง ไม่น้อยกว่า ๓ หน และติดกัน ๓—๔ ปี หรือถูกตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน

๒.๕ ลูกน้องที่มาอยู่กับท่านหัวหน้าได้ไม่เกิน ๓ ปี แล้วขอลาออก ขอย้ายตัวเองไปอยู่ที่อื่น

๓. สาเหตุอื่น ๆ ของโรคเบื่องานยังมีอีกหลายประการ เช่น

๓.๑ ข้าราชการที่เงินเดือนเต็มขั้นหรือหัวขนฝ่า เช่น จัตวา ๑,๓๐๐ บาท ตรี ๑,๘๐๐ บาท โท ๓,๐๕๐ บาท และเอก ๕,๐๐๐ บาท ส่วนชั้นพิเศษไม่ค่อยมีปัญหา ส่วนชั้นจัตวา ตรี โท เอก เมื่อเงินเดือนเต็มขั้นแล้วไม่มีโอกาสเลื่อนขั้นหรือปรับตำแหน่งสูงขึ้น เมื่อติดมาหลาย ๆ ปี ก็ทำให้เกิดการเบื่อหน่าย ไม่อยากทำงานเท่าที่ควร ได้พูดคุยกับรุ่นพี่ที่ทำงานเป็นอนามัยอำเภอคนหนึ่งท่านบอกว่า น้องเอ๋ย พี่สอบชั้นโทมาเป็นครั้งที่ ๑๑ แล้ว สอบได้ทุกครั้งแต่ไม่ได้บรรจุ เพิ่งได้บรรจุเมื่อสอบครั้งที่ ๑๑ นี่เอง ฉะนั้นน้องยังหนุ่มยังแน่นอยู่ทำไปเถอะแล้วจะดีเอง เพื่อนรุ่นพี่ข้าราชการกรมป่าไม้อีกท่านหนึ่ง บอกว่าท่านสอบชั้นโทมารวมแล้วจำนวน ๘ ครั้ง สอบได้ทุกครั้งสอบครั้งสุดท้ายครั้งที่ ๘ นี้ ก็สอบได้อีก แต่จะมีโอกาสได้ปรับหรือเลื่อนเป็นชั้นโทกับเขาบ้างหรือเปล่าก็ยังไม่รู้ แต่พี่ชักจะเฉย ๆ เสียแล้ว ปีนี้ก็ยัน ๑,๘๐๐ บาทแล้ว อยู่มันไปเรื่อย ๆ ก็แล้วกัน ชักเบื่องานเต็มทนแล้ว เพราะบางคนจบมารุ่นหลังพี่อีกแต่เขาเป็นชั้นโทไปนานแล้ว

๓.๒ ทำงานเต็มที่หวังที่จะได้เงินเดือน ๒ ขั้น กับเขาบ้าง แต่พอถึงคราวพิจารณาเงินเดือนเข้าจริง ๆ กลับไม่ได้ และบางครั้งคนที่ไม่ค่อยทำงานเลยกลับได้ ๒ ขั้น เพราะใกล้ชิดเจ้านายหน่อย หรือไม่ก็เข้าหลังบ้านเจ้านายบ่อย ๆ หรืออะไร ๆ กับเจ้านายหรือเมียเจ้านายบ่อย ๆ ทำให้คนที่ทำงานจริง ๆ เบื่อที่จะทำงานไปด้วย

๓.๓ ระบบการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนขนิดที่คิดเปอร์เซ็นต์ที่ว่า ชั้นจัตวา—ชั้นตรี ๑๐% ชั้นโท—ชั้นเอก ๖% ชั้นพิเศษ ๓% นั้น ทำให้ข้าราชการส่วนมากเบื่องานได้เช่นเดียวกันเพราะข้าราชการส่วนมากเมื่อทำงานก็อยากได้เงินเดือน ๒ ขั้น แต่พอคิดเปอร์เซ็นต์แล้วตนไม่อยู่ในบัญชีเลยตัวเองก็กลับเบื่นคนเบื่องานขึ้นมาอีก บางครั้งมักจะพูดว่าทำก็ชามไม่ทำก็ชามแล้วจะเอาอะไรกันนักหนาสิ้นเดือนหลวงท่านจ่ายเงินเดือนให้ก็พอใจแล้ว

๓.๔ ระบบคนมีปลอกคอเบื่อการทำงานเหมือนกัน ข้าราชการพวกที่มีปลอกคอนี้ส่วนมากไม่ค่อยได้ทำงาน ชอบพูดชอบคุยว่าตนเองเก่งอย่างโน้นอย่างนี้ ใครจะว่ากล่าวอะไรก็ไม่ค่อยจะได้ บางครั้งพูดจาไม่น่าฟังหรือข่มขู่เพื่อน ๆ อีก เช่นพูดว่า แกนะอย่าแหยมมากนักชิโว้ยเดี๋ยวอั๊วบอกผู้ใหญ่ให้จัดการเสียเลย ถ้ามีบุคคลประเภทนี้อยู่ในหน่วยงานไหนจะทำให้ข้าราชการอื่น ๆ ในหน่วยงานเกิดการหวาดระแวง เลยพาลให้ไม่อยากทำงานไปด้วย บุคคลพวกนี้ส่วนมากถ้าเป็นที่สนิทสนมหรือญาติผู้ใหญ่ของปลัดกระทรวง อธิบดี หัวหน้ากอง หัวหน้าแผนกก็ไม่น่ากลัวเท่าไร แต่ถ้าเป็นญาติของทางฝ่ายเมียท่านปลัดกระทรวง เมียท่านอธิบดี เมียหัวหน้ากอง เมียหัวหน้าแผนกแล้วคุณเอ๋ยน่ากลัวยิ่งกว่าหนูกลัวแมวเสียอีก

๓.๕ ประเภทเบื่อข้อบังคับของทางราชการที่มีมากเกินไป เรื่องบางเรื่องกว่าจะเสร็จได้ต้องผ่านการเสนอหลายชั้นหลายคน บางทีก็เป็นระเบียบข้อบังคับที่หยุมหยิมเกินไปจนเกิดความรำคาญเลยทำให้ระบบงานเดินช้า ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเบื่อหน่ายไปด้วย

๓.๖ ผู้ใต้บังคับบัญชาบางคนเบื่อหน้าผู้บังคับบัญชา ที่ทำงานโดยเคร่งจนเกินไปหรือแก่ระเบียบเกินไป บางคนรวบงานไว้คนเดียว บางคนก็สั่งงานพักเดียวลูกน้องจะทำได้หรือไม่ไม่คำนึง บางคนผู้ใต้บังคับบัญชาจะเสนอจะพูดอะไรไม่ได้ ความเห็นของตัวเองดีหมดถูกหมดทุกอย่าง บ้างถืออารมณ์เป็นใหญ่ไม่ฟังใครจะทำอะไรต้องทำให้ได้ ใครจะคัดค้านหรือเสนอความคิดเห็นไม่ได้ ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเบื่อหน่ายมาก

๓.๗ ข้าราชการบางคนรับราชการอยู่ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดนานจนเกินไป เช่นบางคนอยู่ตั้ง ๑๐ ปี ๑๕ ปี พวกนี้ถ้าอยู่เกิน ๕ ปีขึ้นไปส่วนมากไม่ค่อยทำงานเพราะเบื่อฉันที่อยู่เบื่อความเป็นอยู่ที่จำเจจนเกินไป ผู้เขียนคิดว่าถ้าใครอยู่ที่ไหนเกิน ๕ ปี ผลงานนั้นไม่ดีขึ้นงานไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรก็ควรจะพิจารณาโยกย้ายสับเปลี่ยนเสียบ้าง (นอกจากรายที่มีหลักฐาน

บ้านช่องเป็นที่เป็นทางมั่นคงดีแล้ว) การเปลี่ยนสถานที่ทำงานบ่อย ๆ บางครั้งอาจทำให้มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานขึ้นเหมือนกัน เพราะเมื่อไปอยู่ในสถานที่ใหม่ก็ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ต้องปรับตัวให้เข้ากับผู้บังคับบัญชา กับเพื่อนข้าราชการด้วยกัน กับหน่วยราชการอื่น ตลอดจนพ่อค้า ประชาชนต้องร่วมงานด้วย

๓,๘ ข้าราชการบางท่านมีหลักฐานบ้านช่องดี ฐานะทางการเงินดี ฐานะทางครอบครัวดี แต่หันมารับราชการเป็นอาชีพอดิเรก เบื่องานวันไหนพร้อมที่จะออกได้เมื่อนั้น ข้าราชการประเภทนี้ไม่จำเป็นราชการมากนัก จึงทำงานไปตามธรรมดา ส่วนมากไม่กระตือรือร้นเท่าที่ควร (แต่ไม่เสมอไปทุกคนนะครับ) บางครั้งก็ทำไปวัน ๆ เท่านั้น หรือไม่ก็ทำงานราชการเพื่อเกียรติไม่ได้หวังเป็นหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง หรืออธิบดีมากนัก แม้แต่หวังเงินเดือนขั้น ๒ ขั้นก็ไม่ค่อยคิด เพราะฐานะทางการเงินดีอยู่แล้ว ข้าราชการประเภทนี้อยู่นาน ๆ ไปทำให้เกิดโรคเบื่องานเหมือนกัน

๓.๙ ข้าราชการประเภทกินอุดมคติ ประเภทนี้ส่วนมากมักจะมีประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตร หรือนักเรียนนอก พอจบจากการศึกษาพับก็ตั้งเข็มในการทำงานไว้อย่างดีว่าเมื่อตนไปเป็นข้าราชการแล้วจะต้องทำอย่างนั้น จะต้องทำอย่างนี้ เมื่อไปปฏิบัติงานเข้าจริง ๆ ไปเจออุปสรรคต่าง ๆ เข้า ปฏิบัติงานไม่ได้ตามความตั้งใจ เช่น ขัดต่อระเบียบแบบแผนของทางราชการบ้าง อุปกรณ์ไม่มีบ้าง การบริหารงานไม่ดีบ้าง ฯลฯ เลยทำให้เกิดโรคเบื่องานได้เช่นเดียวกัน

๓.๑๐ บางหน่วยงานขาดการบริหารที่ดี ขาดการรับผิดชอบงาน ไม่แบ่งงานกันทำ เช่นบางครั้งหนังสือเข้ามาเรื่องเดียว เจ้าหน้าที่ลงรับเรียบร้อยแล้วเสนอหัวหน้าแผนก หัวหน้าแผนกสั่งมาว่า เรื่องนี้ขอให้นายแดงรับไปจัดการด้วย นายแดงรับเรื่องมาดูแล้วบอกว่าเรื่องนี้เขาไม่เคยเห็นนี่ สงสัยว่านายดำจะเป็นผู้รับผิดชอบมั้ง เลยเอาเรื่องไปตั้งไว้ที่โต๊ะนายดำ นายดำมาเห็นเรื่องเข้าก็บอกว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ของข้าพเจ้านี่นา คงจะเป็นของนางเขียวก็นำเรื่องไปส่งให้นางเขียว นางเขียวบอกว่าตนไม่เคยเห็นเรื่องนี้นี่ เรื่องนี้นะน่ากลัวจะอยู่ที่หัวหน้าแผนกเองนะแหละหนูเคยเห็นหัวหน้าแผนกเก็บไว้นี่หน่า โยนกลองกันไปกันมาหลายวันเรื่องไม่รู้จักจบสิ้นเสียที หน่วยงานไหนถ้าไม่มีการแบ่งงานที่ถูกต้องแล้วจะไม่มีผู้รับผิดชอบงาน เมื่อ

ไม่มีผู้รับผิดชอบ ผู้รับงานไปทำก็ไม่เต็มใจทำ เมื่อไม่เต็มใจก็เกี่ยงกันไปเกี่ยงกันมาจนเสียงาน นาน ๆ เข้าทำให้ข้าราชการในหน่วยงานเช่นนี้เบื่องานไปในที่สุด

๓.๑๑ บางหน่วยงานข้าราชการไม่มีความสามัคคีซึ่งกันและกันแตกแยกออกเป็นพรรคเป็นพวก เช่น นาย ก. เป็นหลานปลัดกระทรวงนะ นาย ข. เป็นญาติเมียอธิบดีนะ นาย ค. เป็นลูกชาวนานะ นาย ง. จบมาจากเกษตรศาสตร์บางเขนนะ นาย จ. จบจากจุฬาลงกรณ์นะ นาง ฉ. จบมาจากฟิลิปปินส์นะ นาย ช. จบมาจากแม่โจ้นะ นาง ช. จบจากพาณิชยการธนบุรีนะ ในเมื่อเกิดมีการแบ่งพรรคแบ่งพวกกันเช่นนี้ แต่ละพรรคแต่ละพวกก็จะต้อแสดงตนว่าพวกตนแน่ พวกตนทำงานเก่ง พวกที่มาจากสถาบันอื่นน่ะสู้ไม่ได้ ความที่รักสถาบันกันจนเกินไปจนแตกความสามัคคีนี้ทำให้งานไม่เดิน ผลที่สุดทุกคนที่ไม่มีพรรคมีพวกหรือพวกน้อยก็เบื่อที่จะทำงานไปในที่สุด

๓.๑๒ หน่วยงานบางหน่วยงานไม่สนับสนุนให้ลูกน้องมีโอกาสก้าวหน้าเท่าที่ควร เช่น จะขอไปเรียนต่อเพื่อเพิ่มวุฒิก็ไม่ยอมให้ไปเรียนต่อ ไม่มีการส่งไปอบรมความรู้ใหม่ ๆ ไม่ส่งไปดูงานนอกสถานที่บ้าง ทำอย่างไรก็ทำไปอย่างนั้น ผลที่สุดก็ทำงานไปวัน ๆ ไม่ได้คำนึงถึงผลงานว่าจะดีขึ้นหรือไม่ ผลสุดท้ายก็เบื่อที่จะทำงาน

๓.๑๓ ข้าราชการบางคนรับราชการอยู่ในท้องที่กันดารนานๆ จะขอโยกย้ายสับเปลี่ยนไปอยู่ในที่สะดวกสบายบ้างก็ไม่ได้ เจ้านายบอกว่านายอยู่ที่นั้นนะดีแล้ว เพราะอยู่มาหลายสิบปีแล้วเข้ากับประชาชนได้ดี แล้วจะส่งคนอื่นไปก็จะต้องฝึกงานใหม่กันอีกนาน ก็ให้อยู่ไปก่อนเถอะ จนบางคนต้องอยู่เป็นสิบ ๆ ปี ก็อยู่อย่างตายอดตายอยากและยิ่งทำงานน้อยลงทุกวัน

ที่ร้ายกว่านี้บางคนภูมิลำเนาเดิมอยู่เชียงใหม่ แต่กลับไปรับราชการอยู่นราธิวาส อยู่มาหลายปีจะขอย้ายกลับไปอยู่เชียงใหม่บ้าง ผู้บังคับบัญชาบอกว่าเดี๋ยวก่อนซิกำลังจะหาคนอื่นไปสับเปลี่ยนให้ แต่จนแล้วจนรอดไม่ได้สับเปลี่ยนเสียที อยู่ ๆ ไปก็เบื่อจะทำงานอีกเหมือนกัน

๓.๑๔ ขนบธรรมเนียมประเพณีและภาษาพูด ก็เป็นเหตุหนึ่งให้เบื่องานเหมือนกัน อย่างในสี่จังหวัดภาคใต้ เช่น ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล ข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานในสี่จังหวัดจำเป็นจะต้องหัดพูดภาษามลายูพื้นเมืองให้ได้ ไม่นั้นจะทำงานกับประชาชนไม่

ได้ดี ไม่เข้าใจ และไม่ชัดพอ จะประชุมชาวบ้านก็ต้องใช้ล่ามแปล ประชาชนมาติดต่อสำนักงานก็วิ่งหาล่ามให้วุ่นไปหมด จะหัดพูดก็จำยากไปไม่ค่อยไหว ในเมื่อไม่เข้าใจในภาษาพูดติดต่อกันดีพออยู่นาน ๆ ไปก็เกิดการเบื่อหน่ายไม่ตั้งใจเท่าที่ควร ผลงานมีน้อย เลยอยากขอย้าย หรือไม่ก็ทำงานให้หมดไปวัน ๆ ไม่ได้หวังอะไร

๓.๑๕ การมีหนี้สินมากไม่สามารถจะใช้หนี้สินให้หมดไปได้ ทำให้เกิดการเบื่อหน่ายในการทำงานบ้างเหมือนกัน เช่น วันสิ้นเดือน หรือต้น ๆ เดือน ไม่อยากขึ้นที่ทำงาน หรือนั่งอยู่ที่ที่ทำงานเพราะกลัวเจ้าหนี้จะไปทวงหนี้ถึงที่ทำงาน หรือบางทีพอขึ้นที่ทำงานอะไรสักอย่างก็เก็บใส่ลิ้นชักไว้ก่อนเถอะ ออกไปข้างนอกเถอะเพื่อหยิบยืมใครได้บ้างจะได้ใช้หนี้เสียที บ้างคิดเรื่อยเปื่อยไปว่า ยืมเขามา ๑,๐๐๐ บาท ดอกร้อยละ ๑๐ บาทต่อเดือน นี่ก็ปาเข้าไป ๒๔ เดือนแล้ว ทั้งต้นทั้งดอกก็หลายแล้วทำอย่างไรจึงจะหามาใช้หนี้กันหมดเสียทีล่ะ ขีด ๆ เขียน ๆ จนกระดาษที่ยังไม่ได้พิมพ์เต็มไปด้วยเส้นปากกาก็คิดไม่ออก เลยพาลให้เบื่อที่จะทำงานด้วยเพราะขาดสมาธิที่แน่วแน่ในการปฏิบัติงานคอยนึกถึงแต่เรื่องหนี้สินอยู่เรื่อย

เรื่อง โรคเบื่องานนี้ ผู้เขียนเขียนขึ้นมาตามความนึกคิดเพื่อให้ท่านผู้อ่านได้ระบายความตึงเครียดในการทำงานบ้างเท่านั้น ไม่ได้ตั้งใจจะเสียดสีสังคม หรือผู้หนึ่งผู้ใด ขอความกรุณาท่านผู้อ่านอย่าได้เอามาคิดเป็นอารมณ์เลย อ่านแล้วก็ขอให้ผ่านพ้นไป เพราะโรคนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขยังไม่ได้รับเข้าไปอยู่ในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขเลยแม้แต่ประการใด ผู้เขียนเพียงแต่สมมติให้โรคเบื่องานนี้เป็นโรคติดต่อชนิดร้ายแรงขึ้นมาคนเดียวเท่านั้น ยังไม่มีสถาบันไหนรับรองหรอกครับ แต่ถ้าท่านผู้อ่านคิดว่าถ้าเป็นเรื่องจริงขึ้นมาก็ขอได้โปรดกรุณาช่วยกันหาวิธีควบคุมป้องกันและรักษาโรคนี้ด้วยนะครับ จะเป็นพระคุณอย่างสูงทีเดียว

ข้อชวนคิดจากใบรับรองแพทย์

โดย บัญญัติ ศุภศิลป์

ปัจจุบันการรับราชการยังเป็นที่นิยมในหมู่คนไทยอยู่อีก จะเห็นได้จากการรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการในกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ จะมีผู้มาสมัครสอบเป็นเรือนร้อยเรือนพันก็มีทั้ง ๆ ที่มีตำแหน่งว่างอยู่ไม่กี่ตำแหน่งก็ตาม ยกเว้นสำหรับบางสายอาชีพซึ่งขาดแคลน เช่น แพทย์ พยาบาล ซึ่งมีตำแหน่งว่างอยู่จำนวนมาก ทางราชการไม่สามารถหาแพทย์ พยาบาลมาบรรจุได้ ในการรับสมัครบุคคลเข้ารับข้าราชการพลเรือนนั้น ผู้สมัครสอบจะต้องนำหลักฐานมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่รับสมัคร เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานแสดงพื้นความรู้ และใบรับรองแพทย์เป็นต้น

สำหรับหลักฐานต่าง ๆ ที่ผู้สมัครสอบต้องนำมาในตอนสมัครสอบด้วยนั้น ผู้เขียนเห็นว่าใบรับรองแพทย์ไม่จำเป็นต้องนำมาด้วย ต่อเมื่อผู้สมัครสอบรายใดสอบได้แล้วจึงจะนำใบรับรองแพทย์มาแสดง หรือถ้าเป็นไปได้จะให้ผู้ถูกเรียกตัวมาบรรจุเข้ารับราชการให้นำใบรับรองแพทย์มาแสดงได้ก็จะเป็นการดียิ่งขึ้น

การที่ให้ผู้สมัครสอบทุกคนนำใบรับรองแพทย์มาในตอนสมัครสอบนั้นเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองของผู้สมัครสอบประการหนึ่ง และใบรับรองแพทย์ก็ยังไม่มีความจำเป็นต้องใช้ในขณะที่สมัครสอบด้วย กล่าวคือผู้สมัครสอบที่นำใบรับรองแพทย์มาแสดงในตอนที่สมัครสอบจะต้องเสียค่าบริการตรวจร่างกายคนละ ๑๐ บาท ถ้ามีผู้สมัครสอบประมาณ ๑๐๐๐ คน ผู้สมัครสอบจะต้องเสียค่าตรวจร่างกายให้แพทย์รวมกันเป็นเงิน ๑๐๐๐๐ บาท ในจำนวน ๑๐๐๐ คนนี้ผู้ผ่านการสอบการแข่งขันได้ประมาณ ๑๕๐–๒๐๐ คนเป็นอย่างมาก และจำนวนผู้ที่สอบได้นี้จะได้รับการบรรจุทุกคนก็หาไม่ ผู้ที่ได้รับการบรรจุเท่านั้นจึงจะใช้ใบรับรองแพทย์ให้

เป็นประโยชน์ ส่วนผู้ที่สอบตกประมาณ ๔๐๐ คนนั้น เจ้าหน้าที่ก็จะนำเอกสารของผู้สอบตกเหล่านั้นไปทำลาย เหมือนกับว่าเจ้าหน้าที่ได้นำเงินค่าตรวจร่างกายผู้สมัครสอบที่สอบตกไปทำลายเป็น ๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง ทราบว่าในปีหนึ่ง ๆ จะมีการสอบ[illegible]และสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการประมาณ ๕๐๐ ครั้ง มีผู้สมัครสอบไม่น้อยกว่า ๒๐๐๐๐ คน ผู้สมัครสอบต้องเสียค่าใบรับรองแพทย์คนละ ๑๐ บาท ก็จะรวมค่าใช้จ่ายในเรื่องนี้ประมาณ ๑๕๐๐๐๐ บาท ซึ่งก็เป็นเงินจำนวนที่มากพอดู

จริงอยู่ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน ทุกคนจะต้องได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์ที่ได้ขึ้นทะเบียนรับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง สาขาเวชกรรม ว่าไม่เป็นผู้ที่มีร่างกายทุพพลภาพ ไร้สมรรถภาพ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๐) คือ

๑. โรคเรื้อน
๒. วัณโรคระยะอันตราย
๓. โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม
๔. โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
๕. โรคพิษสุราเรื้อรัง

กล่าวคือต้องไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยจะต้องมีแพทย์ดังที่ได้กล่าวข้างต้นเป็นผู้แสดงให้ความเห็นว่าผู้ที่จะเข้ารับราชการนั้น ๆ มีร่างกายสมบูรณ์และเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติหรือไม่อย่างใด เป็นผู้รับรอง

ในทางปฏิบัติ การตรวจร่างกายของผู้สมัครสอบส่วนใหญ่จะไปตรวจร่างกายตามคลินิคหรือสถานพยาบาลเอกชน จะเสียค่าบริการตรวจร่างกายครั้งละ ๑๐ บาทซึ่งนับว่าสะดวกสบายดีกว่าที่จะไปตรวจร่างกายตามโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของทางราชการ แต่การตรวจร่างกายตามคลินิคหรือสถานพยาบาลเอกชนถึงแม้จะได้รับความสะดวกสบาย และรวดเร็วกว่าก็จริง แต่ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง กล่าวคือมีคลินิคหรือสถานพยาบาลเอกชนบางแห่งได้ทำการตรวจร่างกายของผู้สมัครสอบอย่างไม่จริงจังหรือตรวจเป็นพิธีนิดหน่อย หรือบางแห่งไม่ได้ตรวจเลยก็มี

ซึ่ง การตรวจร่างกาย ดังกล่าวนี้ ไม่เป็นไปตาม เจตนารมณ์ แห่งพระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗

ในการรับสมัครสอบเจ้าหน้าที่รับสมัครจะตรวจดูหลักฐาน ของผู้ สมัครสอบว่ามีเอกสารครบถ้วนและถูกต้องตามที่ทางราชการกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าทุกอย่างเรียบร้อยและถูกต้องดีเป็นอันว่าผ่านไปได้ ส่วนการตรวจคุณสมบัติของผู้ สมัครสอบนั้น ตามกฎหมายเป็นหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือประธานกรรมการดำเนินการสอบ ฯ แล้วแต่กรณี ในทางปฏิบัติเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ ตรวจคุณสมบัติ เจ้าหน้าที่ตรวจคุณสมบัติก็ไม่พิถีพิถันในเรื่องใบรับรองแพทย์ของผู้ สมัครสอบแต่อย่างใด เพียงแต่ดูว่าทุกคนมีใบรับรองแพทย์หรือไม่และแพทย์ลงความเห็นว่าอย่างไรเท่านั้น เจ้าหน้าที่ตรวจคุณสมบัติก็ไม่อาจทราบได้ว่าผู้ สมัครสอบคนใดได้ผ่านการตรวจร่างกายในลักษณะใด เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยเป็นอันว่าใช้ได้

เรื่องใบรับรองแพทย์ ของผู้ สมัครสอบ เข้ารับราชการ มีเรื่องเล่าสู่กันฟังในหมู่เพื่อนฝูงไม่รู้จะจบจักสิ้น ในเรื่องการปลอมลายมือแพทย์ในใบรับรองแพทย์ การปลอมลายมือแพทย์นั้นต้องมีเทคนิคพอสมควรกล่าวคือครั้งแรกต้องยอมเสียเงินค่าตรวจร่างกาย ครั้งต่อไปสบายมากคือต้องจำทะเบียนรับอนุญาตประกอบโรคศิลปแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง สาขาเวชกรรม หรือที่เรียกกันในหมู่เพื่อนฝูงว่า "ว" เท่าใด นั่นเอง จากนั้นก็ทำการปลอมลายมือชื่อแพทย์ผู้ รับรองจะเอาสักกี่ใบก็ได้สนุกสนานกันไปเลย ข้อควรระวังในการปลอมลายมือแพทย์ในใบรับรองแพทย์นั้นก็คือ อย่าได้ไปเอาแพทย์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปมารับรองเข้าก็แล้วกัน เพราะโอกาสพลาดนั้นมีมาก ควรเอาแพทย์ที่ไม่ค่อยมีชื่อหรือถ้าเป็นแพทย์สำเร็จมาใหม่ ๆ ก็จะวิเศษยิ่งนักแล

เนื่องจากมีปัญหาและความยุ่งยากเกี่ยวกับการตรวจร่างกายของผู้สอบตามคลินิคเอกชนดังกล่าวข้างต้นหรือมีการปลอมลายมือแพทย์ในใบรับรองแพทย์ก็ดี จึงทำให้มีส่วนราชการบางแห่งได้เล็งเห็นความสำคัญของเรื่องนี้ จึงได้ส่งผู้ ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ ไปทำการตรวจร่างกายใหม่อีกครั้งหนึ่งที่โรงพยาบาลของทางราชการ และเมื่อผ่านการตรวจร่างกายแล้วจึงจะบรรจุผู้ นั้นเป็นข้าราชการ การกระทำดังกล่าวนี้ถึงแม้ว่าจะมีเจตนาดีรอบคอบและตรงกับเจตนารมณ์

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็ตาม แต่ผู้เขียนก็ยังเห็นว่าการกระทำดังกล่าวนั้น ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้สมัครสอบที่ได้ผ่านการตรวจร่างกายและเสียค่าใบรับรองแพทย์เพื่อเป็นเอกสารประกอบการสมัครสอบมาแล้วครั้งหนึ่ง และยังจะต้องมาเสียเวลาและสิ้นเปลืองเงินทองในการตรวจร่างกายและค่าพาหนะเป็นข้าสองโดยไม่จำเป็น

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นผู้เขียนจึงเห็นว่าควรจะได้หาทางให้มีการแก้ไขระเบียบปฏิบัติในเรื่องใบรับรองแพทย์เสียใหม่ดังนี้คือ *การสมัครเข้ารับราชการทุกส่วนราชการไม่ต้องนำใบรับรองแพทย์แนบไปพร้อมกับใบสมัคร ต่อเมื่อผู้สมัครสอบผู้ใดสอบได้และจะบรรจุผู้นั้นเข้ารับราชการจึงจะส่งผู้นั้นไปทำการตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลทางราชการ และเมื่อผ่านการตรวจร่างกายเรียบร้อยแล้วจึงบรรจุผู้นั้นเข้ารับราชการต่อไป* ถ้าสามารถแก้ไขระเบียบปฏิบัติให้เป็นไปตามวิธีดังกล่าวนี้ได้ก็จะเป็นการประหยัดเงินและเวลาของผู้สมัครสอบได้เป็นอย่างมาก และลดการปลอมใบรับรองแพทย์ด้วย และยังตรงตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ อย่างแท้จริงอีกด้วย.

พวกเพื่อนพ้อง

โสรัจ แสนศิริพันธ์

คนเรานั้นนักปราชญ์ถือว่าเป็นสัตว์สังคม ต้องมีการคบค้าสมาคม ช่วยเหลือ รบกวน กันบ้าง สุดแต่ว่าจะมากหรือน้อยเพียงใด บางท่านมีพรรคพวกมากที่คอยเป็นผู้ที่ช่วย ฉุด ดึง ลาก ให้ได้ดี บางท่านเมื่อหนุ่มท่านเป็นปลัดอำเภอตรี อีกท่านหนึ่งเป็นผู้บังคับหมวด พอวัย๕๔ ขวบ ท่านปลัดเป็นข้าราชการชั้นเอก ท่านผู้บังคับหมวดเป็นนายพล ท่านพบกันอีกครั้งหนึ่ง ท่านก็ต้องช่วยเหลือกันเป็นธรรมดา มีน้อยคนที่จะมีใจคอหนักแน่นจนไม่อาจจะพยายามช่วยเพื่อนฝูง หรือไม่มีเพื่อนฝูงเอาเสียเลย *การช่วยเหลือกันนี้เรามักจะพบว่ามีเสมอที่คนผิด กลายเป็นคนถูก คนดี บริสุทธิ์ ไม่น้อยที่ต้องกลายเป็นคนที่ไม่อยากทำงาน หรือมีความคิดริเริ่ม เพราะไม่มีพวก ไม่มีเส้น ทำดีจนจะตายก็ไม่มีใครเห็น และก็อีกไม่น้อยที่เป็นคนดี ถูกทอดทิ้งไม่มีหน เหลียวแล ไม่มีหางก้าวหน้า ต้องออกไปหางานทำตามบริษัท มหาวิทยาลัย หรือหนักเข้าบางท่าน ต้องกลับออกไปอยู่อาศัยในต่างประเทศ* กลายเป็นว่า *เรายอมลงทุนสร้างคนมาเป็นคน แต่แล้วจะด้วยระบบราชการบริหาร หรือมาตรการรักษา เพาะคนดีของเราไม่ดีก็ตามที ต่างประเทศได้คนเราไปใช้ โดยไม่ต้องลงทุน*

จริงอยู่ นักเศรษฐศาสตร์บางท่านเคยปลอบใจเราว่า *การที่นักวิชาการ ปัญญาชนพา กันไหลหรือเดินทางไปสู่ที่เจริญกว่านั้น เป็นกำไรของมวลมนุษย์ที่ได้คนดี มีผลิตผลแก่สังคม* ท่านเหล่านี้ จะสร้างสรรค์ทางด้านวิชาการให้แก่มนุษย์โลก ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างรวดเร็ว เพราะท่านเหล่านี้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ตำรา วัสดุทดลอง เงินทุนอุดหนุนมากมาย ตลอดจนอยู่ในหัวแห่งปราชญ์ และผู้รู้ ท่านจึงชอบ และพยายามที่จะหาวิชามากมาย แต่ถ้า

เราคิดในแง่กลับ ท่านเหล่านี้ศึกษา ทดลองมากจนกระทั่งมีวัตถุระเบิด ปรมาณู มาเพื่อจะล้างโลกได้นี้ จะเป็นการสร้างสรรค์ หรือว่าทำลายกันแน่

ดังที่ได้เกริ่นกันมาว่า เราผ่านชีวิตนักเรียนกันมามากมาย แต่ละท่านก็มีพวกพ้องเพื่อนร่วมรุ่นตั้งแต่ ประชาบาล โรงเรียนมัธยม เตรียมอุดม มหาวิทยาลัย บางท่านยังมีเพื่อนรุ่นสัมมนา รุ่นประชาสัมพันธ์ รุ่นวิทยาลัยทัพบก รุ่นนักเรียนเสนาธิการ รุ่น ว.ป.อ. อีก บางท่านที่ไปนอกมา ยิ่งจะมีเพื่อนมากขึ้นไปตามความก้าวหน้าของชีวิต มีเพื่อนหลายท่านที่ได้ดีไป ยังเหมือนเดิม บางท่านไม่มีทางที่จะรู้จักกันเลย ทั้ง ๆ ที่สมัยเป็นนักเรียน เคยกิน นอน เที่ยว นอนมุ้งเดียวกัน ยืมเงินกันใช้ ผู้เขียนลองมาจัดพวกดูว่าเพื่อน ๆ ทั้งหลายนั้นเป็นอย่างไรกันบ้างก็ได้ดังนี้

๑. *เพื่อนที่ยังเหมือนเดิม* เพื่อนพวกนี้สมัยนักเรียนเคยชอบพอกันมาก่อน เมื่อสำเร็จออกมาพบปะกันยังคุยกัน เยี่ยมกันเล่นหัวกัน หรือถามข่าวคราวหากันเสมอ และก็มีไม่น้อยที่สมัยเป็นนักเรียนไม่ค่อยจะสนใจ สนิทสนมกันมากนัก พอเจอกันยังจำกันได้ เมื่อก่อนอย่างไร เดี๋ยวนี้อย่างก็นั้น บางรายเคยเฉยเมยต่อกัน ก็ยังเฉยอยู่เช่นเคย ความสัมพันธ์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

๒. *เพื่อนที่เปลี่ยนไป* เพื่อนเหล่านี้มักจะเป็นพวกที่ได้เรียนต่อ ในวิทยาลัยมหาวิทยาลัย หรือสำเร็จปริญญาแล้ว เรียนปริญญาโท ปริญญาเอกจากเมืองนอกมา หรือได้โชคจากการลงทุน หรือมีภรรยารวย หรือมีตำแหน่งการงานชั้นสูงกว่าเพื่อนรุ่นเดียวกัน มีอนาคตที่จะดีเด่นกว่าบรรดาผู้ที่ก้าวหน้าอย่างช้า ๆ

พวกเพื่อนเหล่านี้พอจะแยกความประพฤติ หรือปฏิกิริยาที่พบกันออกเป็นดังนี้

๒.๑ ไม่ยอมพูดด้วยเลย พยายามเฉยหรือหลบ หรือไม่มองหน้า แม้เพื่อนจะพยายามฟื้นความทรงจำสักเท่าใดท่านก็ยังจำไม่ได้อยู่ดี ท่านพวกนี้จะสุขุม ละเอียดจนเข้าไม่ติด

๒.๒ พอที่จะพูดกันได้ แต่วางตนสูงเข้าไว้ พยายามที่จะเหนือเพื่อนไว้ก่อน หรือจะเข้าหาต้องยกท่านไว้ก่อน อาจจะต้องให้เป็นตัวแทนเพื่อน หรือกล่าวแทนในงานร่วมรุ่น ท่านจะชอบมาก บางท่านจะต้องแสดงว่ามีเงิน มีความรู้มากกว่าเพื่อน ๆ ทุกทาง เช่น คำพูด การคบคน บางท่านจะพยายามเข้าหาท่านที่เป็นผู้ใหญ่ ชั้นเอกขนาดหัวหน้ากอง (ชั้นเอกเฉย ๆ

ท่านไม่ยอมพูดด้วย เพราะไม่มีเก้าอี้นั่ง) หรือข้าราชการระดับชั้นพิเศษ สังสรรค์กับท่านเหล่านั้น จนกว่าท่านจะกลับ ก่อนกลับ เขาอาจจะมาแวะลาเพื่อน ๆ หรือกลับคืนมาหาเพื่อนร่วมรุ่นที่เล็ก เพราะตอนนี้ผู้ใหญ่กลับหมดแล้วก็มี นอกจากนี้มีเพื่อนบางคนที่ไปในงานอาจจะถือโอกาสรับใช้ท่านผู้ใหญ่ เพื่อนผู้ที่เปลี่ยนแปลงไปก็จะถือโอกาสรีบสั่ง ใช้เพื่อนเก่าทันที เพราะอยู่โต๊ะเดียวกัน และไม่พยายามที่จะแสดงว่าเป็นเพื่อนร่วมรุ่นอีกเลย (ความจำท่านทำไมเสียไปง่ายแท้ ๆ)

๒.๓ สมัยเมื่อเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ไม่เคยคุ้นกัน เป็นเพียงจำกันได้ ว่าเคยร่วมสถาบันหรือร่วมโรงเรียน หรือร่วมรุ่นกัน บางท่านอาจจะเคยทะเลาะกัน เถียงกัน หรือเคยชกต่อยกัน ตามประสาคนที่ปราศจากยั้งคิด เลือดร้อน พอมาเจอกันอีกหนหนึ่ง ท่านเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไป ขนาดที่รีบมาพบ คุย สนิทสนมเหมือนกับว่ารักกันเต็มที่ เพราะท่านเหล่านี้ตระหนักในสถาบันโรงเรียนเก่าดี และพร้อมที่จะช่วยเหลือกันเต็มที่ ให้นามบัตร การ์ดไว้ว่าถ้าผ่านให้แวะไปหาให้ได้ ขอนั่นขอนี่ ทำให้ความหมองหมางใจที่มีมาแต่ก่อนนั้นหมดสิ้นไปโดยพลัน พร้อมที่จะสร้างสรรค์ของใหม่ขึ้นอีก เพื่อนเช่นนี้ก็ลองเชื่อดูก่อน อย่าเพิ่งปลงใจนก เขาอาจจะเป็นแบบที่ว่าคือ

๒.๓.๑ เมื่อมีธุระ เราไปหา อาจจะปฏิเสธ อ้างว่าไม่รู้จักคนที่เราขอร้องให้เข้าหาหรือเฉยเมยเสียตามเคยก็ได้ หรือว่าช่วยเป็นพิธีก็ได้ ที่เขาให้นามบัตรที่อยู่ไปเพราะต้องการแสดงความใหญ่โตอยากอวดปริญญา ตำแหน่งก็เป็นได้ เพราะขนาดที่อาชาจะช่วยเหลือได้ทุกอย่างแล้วก็ย่อมจะใหญ่โตอยู่ไม่น้อย

๒.๓.๒ เมื่อเราไปหาเขาที่กลายมาเป็นท่านนี้ก็จะช่วยอย่างเต็มที่ เต็มใจ ลงทุนอย่างที่พูดไว้ ต้อนรับขับสู้อย่างพิเศษ พาลูกพาเมียมารู้จักกัน ในรายเช่นนี้ก็อย่าลืมยก *ศรีภรรยา* ท่านว่า *คุณนาย* เสียด้วย แต่ควรจะสังเกตดูต่อไปว่า เขาอาจจะเรียกร้องค่าเวลา ค่าวิชา ค่าเดินเหินก็ได้ กลายว่าเราตั้งใจจะไปขอความช่วยเหลือกลับต้องช่วยเหลือเขาอย่างไม่มีทางเลือก แต่ก็มีไม่น้อยที่แถมเงินให้ผู้มาขอร้องเพื่อเป็นค่ารถกลับบ้าน สั่งเสียอีกว่ามีอะไรให้มาอีกไม่ต้องเกรงใจ อันนี้ก็น่าชื่นใจ

๒.๓.๓. เมื่อเราไปหาเขา เขากลบพาเราไปอย่างเสียไม่ได้ เริ่มเรียกเงินทอง รีดไถเราทันที พาเราไปรู้จักใคร ๆ เอาชื่อเราไปลงบัญชีตามคลับ หรือสโมสร เราต้องรับ

ภาระหนี้สินให้เขา ในรายเช่นนี้ มีไม่น้อย เพราะฉันแตกตลอดปี ลูกเมียเดือดร้อน จนน่าสงสาร เพื่อนชนิดนี้มักจะอยู่ใกล้ ๆ กัน แวะไปมาหาสู่เสมอ มาแล้วอยากรีบหลบ หรือบางรายจำต้องหลบ มิฉะนั้นเราจะแย่

๒.๔ เพื่อนที่เคยไปหาเราแล้ว เราต้อนรับดีขนาดพาเอาเสื่อมาปูให้ที่บ้าน แต่เมื่อเราไปหาเขา เขาเหล่านี้กลับกลายว่า จำไม่ได้ ลืมไปเลย ต้องลำเลิกความแต่หนหลัง หรือทวนความจำให้เขา แต่ในรายเช่นนี้อย่าหวังว่าเขาจะเลี้ยงตอบแทน เพราะเขาเป็นคนเช่นนี้เอง มีไม่น้อยที่พบขณะนั่งกินเหล้า เบียร์ ไม่เรียกไม่ชวน และกลับบอกว่า จะไปที่นั่น (บ้านของเรา) อีก อย่าลืมพาไปที่โน่นที่นั่นนะ ในรายเช่นนี้ก็น่ากลัวว่าจะต้องหลบ หรือปฏิเสธเขาในคราวต่อไปมีอีกไม่น้อยที่เราไปหาแล้วกลับรีบหลบ หรือถ้าหลบไม่ทันก็รีบออกตัวว่า ไม่มีเวลา ไม่รู้จักคน ไม่รู้จักสถานที่ เป็นอย่างนี้ไปก็มี น่าเสียใจมาก บางครั้งคนหัวเมืองที่เขาไปหาคนในกรุงเขาอาจจะไม่มารบกวนก็ได้ แต่อยากมาเยี่ยมเพราะคิดถึงและพบหาตามธรรมดาก็ได้ ภาวะที่แล้งน้ำใจนี้ จะพบในรายที่อยู่ในเมืองใหญ่ เพราะถูกลัมทับ รีด ไถ ยืมลับยืมหายมากแล้วออกจะเข็ด ๆ ทัศนะไม่ดีกับคนทุกคนที่เข้าหา

ขอบเขตเกี่ยวกับความช่วยเหลือ คนเรานั้นจะช่วยเหลือได้ มักจะมีองค์ประกอบกรณีดังนี้

๑. ทางการงาน เราจะพบว่า เพื่อนเก่ามักจะช่วยดังนี้

๑.๑) ไม่ช่วยเหลือเลย ปฏิเสธยันฝ่า แถมดุด่าเพื่อนอีกด้วย

๑.๒) ไม่ช่วยเหลือเลย แต่มีขัดแม้ที่ต้องขอค่าวิชา หรือหลอกว่ามีคนจะเรียกเอาเงินเอาทองทั้ง ๆ ที่ตนก็อยู่ในสภาพที่จะช่วยเพื่อนได้

๑.๓) ดุ ด่า บ่น แต่ช่วย หรือหาทางช่วยให้เพื่อนได้ หรือบางคราววิ่งหาที่คุ้ม ที่กำบังให้เพื่อน จนกระทั่งปลอดภัย มีอยู่รายหนึ่ง เพื่อนไม่เอาไหนเลย รุ่นเดียวกันเขาเป็นนายอำเภอชั้นเอก หัวหน้ากองไปแล้ว แต่เพื่อนเราเป็นปลัดอำเภอโท อัตรา ๑๓๐๐ บาท เผอิญมีนายอำเภอนักพัฒนา ขี้พี่ต่อย้ายไป - ท่านคนนี้เป็นคนละสถาบัน หัวหน้ากองของเราท่านหนึ่งวิ่งเต้นเอาไปฝากเพื่อนอีกกองหนึ่งไว้ หากทิ้งปลัดโทของเราไว้ก็คงจะแย่ถึงปลดออกแน่ ๆ เพื่อนอย่างนี้อบอุ่นมาก ขอให้ได้เป็นเจ้าเมืองเร็ว ๆ เถิด

๒. สิ่งที่จะบังคับให้คนช่วยเหลือกัน ปรกติคนเรามักจะช่วยกันเสมอ ที่เห็นว่ามีสิ่งบังคับให้คนให้ช่วยกันก็คือ

๒.๑) คนที่ไว้ใจกัน พวกนี้ได้แก่คนที่เคยมีความลับด้วยกัน ช่วยกันปกปิดความลับให้แก่กัน หากรวมกันก็อยู่ด้วยความสุขทุกฝ่าย แยกกันอาจจะต้องดิดคุกดิดตะราง และก็มีไม่น้อยที่ผู้น้อยให้ความคุ้มครองทางชีวิต ทรัพย์สิน แก่ท่าน โดยเป็นมือปืน คนสนิทติดตามไปที่ต่าง ๆ พากนี้มักจะช่วยทำงานการให้ท่านรวดเร็ว ทันใจ ขนาดเป็นลูกมือคนสนิทให้ท่านมีผลงานให้ท่านมีดีพอจะอวดอ้างแก่แขกบ้านแขกเมือง

๒.๒) นักเรียนโรงเรียน สถาบันเดียวกัน พวกนี้เราต้องช่วยเหลือกันบ้าง เพราะหากเขาทำผิดมา ครูก็จะไม่เสียชื่อเพราะคนอย่างเพื่อนเราต้องคอยดึงขึ้น ผลัก ขึ้นมา มีหลายรายที่ใช้มือผลักไม่พอ ต้องใช้เท้ายันก็ยังไม่เดิน ขืนเอาผิดจริง ๆ เพื่อนจะขายหน้าโรงเรียนเก่าของเราเสียอีก พวกนี้ เตือน ขอร้อง ลงโทษเบา ๆ ก็ไม่ค่อยสำนึกตัว จะเอาตามตัวบทกฎเกณฑ์ก็สงสารลูก—เมียเขา ใจเราก็ดำไม่ลงเสียด้วย กลัวบาปกรรม ลงท้ายก็กลายเป็นเลี้ยงคนเลวไว้ให้คนอื่น ๆ ที่ดีหัวใจกันทั่วทุกวงการ

๒.๓) ญาติที่ใกล้ หรือคนที่เพื่อนฝาก หรือญาติของเจ้านาย พวกนี้จะต้องดูแลเขาเพราะเมื่อขอฝากก็ต้องรับไว้ด้วยความจำใจ เคยมีผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง ท่านเป็นข้าราชการระดับหัวหน้ากอง จังหวัดใหญ่ทางภาคเหนือ ท่านมีภรรยาหลายคน ลูกท่านพอสำเร็จ ม. ๖ ท่านก็จัดการรับเข้าไว้ในแผนกท่านหมด ในที่สุดท่านย้ายไปเป็นเขต ท่านก็ทิ้งไว้บ้างพกพาไปบ้าง ลูกท่านก็อย่างที่ทราบ คือ เก เจ้าชู้ หัวหน้าคนที่มารับงานต่อก็จำใจกล้ำกลืนจะลงโทษ ก็เป็นลูกเขต ไม่ลงก็เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่เพื่อนข้าราชการ. การนำเอาวงศาคณาพวกมาในลักษณะเช่นนี้ มีทุกจังหวัด ทุกภาค จนเป็นหญ้าที่ปราบยากเสียแล้ว กฎ ก.พ. ก็ดี ระเบียบวินัยก็ดี คลายความขลังเพราะลูกท่านหลานเธอเป็นเหตุสำคัญ ตรงกันข้ามในกรณีนี้ ถ้าผู้ฝากเป็นคนดี ก็ย่อมจะไปดีก้าวหน้าอย่างที่ใคร ๆ พากันอิจฉาแน่ ๆ

๒.๔) คนภาคเดียวกันหรือจังหวัดเดียวกัน เมืองไทยเรานี้มีหลายภาค คำพูดประเพณีต่าง ๆ กัน คนที่เกิดจังหวัดเดียวกัน ภาคเดียวกัน ย่อมมีทางที่จะรักกันมากกว่าคนละจังหวัด และพร้อมที่จะร่วมหัวจมท้ายกัน มีเพื่อนคนหนึ่ง เมื่อ ๙ ปีก่อน สำเร็จปริญญาโททางสาธารณสุขศาสตร์ ต่อมาได้เลื่อนจากอนามัยอำเภอมาเป็นอนามัยจังหวัดชายแดน มีนางสุดสวาทที่รักเป็นลูกน้อง และมีรถตรวจการของกรมอนามัยคันหนึ่ง แต่นางสุดสวาทก็

คนนี้มีสามีเป็นสรรพสามิตจังหวัด รถหน่วยสงเคราะห์แม่และเด็กคันดังกล่าวต้องไปสงเคราะห์ทางการจับกุมสุราเถื่อนด้วย มีคนพึ่ง ท่านอนามัยจังหวัดจึงขอร้องคุณนายสรรพสามิตให้เพลา ๆ มือข้าง เดี๋ยวชาวบ้านจะเกลียดรถของกระทรวงสาธารณสุข คุณนายนำความไปเรียนท่าน (สามี) ซึ่งเป็นคนบ้านเดียวกับท่านเจ้าเมือง ในที่สุด คุณหมออนามัยจังหวัดผู้ที่เคร่งต่อระเบียบจึงต้องกลับไปเป็นอนามัยอำเภอตามเคย และเพิ่งจะได้เป็นอนามัยจังหวัดแถว ๆ เมืองพระชุมกอไม่กี่ปีมานี้เอง นี่แหละ คนบ้านเดียวกัน เขารักกัน ไว้หน้ากันไม่น้อย

นอกจากนี้ มีเรื่องเล่าสู่กันฟังอีกเรื่องหนึ่ง คือ อำเภอหนึ่ง มีศึกษาธิการอำเภอตรี เป็นคนบ้านเดียวกับท่านนายอำเภอเอก (รัฐศาสตร์เกียรตินิยม) ท่านศึกษาธิการอำเภอ มีครูใหญ่โทมายุให้ย้ายคนที่ครูใหญ่เกลียด ในที่สุดท่านศึกษาฯ ก็เชื่อ จึงทำเรื่องเสนอให้ย้ายครูตามความเหมาะสม ในปี ๒๕๐๔ ต้นปีงบประมาณพอดี เมื่อนายอำเภอได้รับการร้องเรียนจากผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งดังกล่าว ท่านพยายามที่จะเก็บเรื่องราวเสีย แต่ก็เก็บไว้ไม่ได้ ในที่สุดท่านเชิญครูคนนั้นมาพูดขอร้อง ไม่ให้มีเรื่อง รับปากจะให้มาช่วยงานท่านที่อำเภอ และท่านพูดอย่างเปิดอกว่า ท่านไม่กล้าจะทักหน้าศึกษาธิการอำเภอเพราะเป็นคนบ้านเดียวกับท่าน ขอให้ยุติเสียที ๒ ปีต่อมาศึกษาธิการอำเภอคนนั้นก็ถูกกล่าวหาว่าทุจริต ไม่ทราบด้วยเรื่องอันใด ต้องย้ายจากที่ดีไปอยู่อำเภอในป่า ท่านศึกษาธิการจังหวัดคนที่พกเอาท่านศึกษาธิการอำเภอมาถูกย้ายไปแล้ว ย้ายมีเรื่องเสียด้วย เพราะท่านรักสถาบันมากไป ทำนอง "รวมกันเราแย่ แยกกันเราอยู่" ท่านทั้งสองจึงต้องทิ้งห่างกันด้วยประการฉะนี้

เมื่อเรามาเห็นเรื่องจริงเข้าว่า พวก—เพื่อน—พ้อง มีอิทธิพลเพียงใดแล้ว มีปัญหาต่อไปว่า

๑. เราจะทำลายระบบเล่นพวกนี้หรือไม่ ทำลายโดยวิธีใด ?

๒. ทำไมระบบพรรคพวกไว้ เพื่ออะไร

๓. ตัวเราเองมีส่วนช่วย หรือลงมือหรือไม่ ? เพียงใด ? หรือปล่อยไว้เอาตัวรอดดีกว่า !

และขอฝากปัญหานี้กับท่านผู้อ่านด้วย

ทุกคนมีดี

จากรายการ แสงธรรม ของมูลนิธิ ก.ศ.ม.

ผู้ที่เคยฟังเคยอ่านพุทธประวัติ คงจะเคยผ่านชื่อของแพทย์ประจำพระพุทธองค์ที่มีนามว่าชีวกะโกมารภัท ท่านผู้นี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นแพทย์ที่มีความรู้เยี่ยมยอด และชำนาญในการรักษาโรคทุกอย่างของคนเป็นอย่างเลิศ จนได้ถวายตัวเป็นแพทย์ประจำพระพุทธองค์ตลอดชีพ ตอนที่ชีวกะโกมารภัทไปศึกษาวิชาแพทย์กับอาจารย์ทิชาปาโมกข์ ได้เรียนเรื่องสรรพคุณยามาอย่างละเอียดตลอดกระทั่งเข้าใจว่า ต้นไม้ทุกอย่างทุกชนิดล้วนมีสรรพคุณใช้เป็นยาได้ทั้งสิ้น ไม่มีต้นไม้อะไรเลยที่จะใช้เป็นยาไม่ได้ เพราะความชำนาญในเรื่องสรรพคุณยานี่เอง หมอชีวกะโกมารภัทจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นแพทย์ที่มีความรู้ยอดเยี่ยมที่สุดในยุคนั้น จากประวัติของหมอชีวกะโกมารภัทตอนนี้ ทำให้เราได้แง่คิดว่า คนเรานี่ถ้าจะมองในแง่หนึ่งก็เปรียบเหมือนต้นไม้ เพราะมีความดีซ่อนอยู่ในตัวต่าง ๆ กัน ต้นไม้บางชนิดใช้รากเป็นยา แต่บางต้นก็ใช้แก่นบ้าง เปลือกบ้าง ผลบ้าง ดอกบ้าง หรือใบบ้างเป็นเครื่องยา คนก็เช่นกัน มีดีไม่เหมือนกัน โดยบางคนดีในทางพูด บางคนดีในทางทำ หรือบางคนที่ซื่อสัตย์กล้าหาญ กตัญญู อดทนสงบเสงี่ยมเป็นต้น ผู้ที่จะต้องปกครองคนหรือมีงานเกี่ยวข้องกับคนทั่วไป ต้องทำตัวคล้ายแพทย์ คือรู้จักค่ารู้จักความดีของคนว่า คน ๆ นี้มีค่าอยู่ตรงไหน หรือมีความดีอย่างไรแล้วเลือกใช้ผู้นั้นให้ถูกต้อง มองในแง่ดีของเขาเสมือนแพทย์ผู้รู้จักเลือกประโยชน์จากต้นไม้ทำยาฉะนั้น คนมีค่าไม่เหมือนกัน และต่างคนก็มีดีไปคนละอย่าง เพราะฉะนั้นการรู้จักมองคนให้เห็นแง่ดีของเขา แล้วจัดงานให้ทำให้ถูกอัธยาศัยของเขา ความสามารถของเขา จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้ที่เกี่ยวกับการทำงานโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ผู้ที่มีหน้าที่ในการทำงานโดยทั่วไป และผู้มีหน้าที่ในการบริหารงานด้วยแล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างมากทีเดียว.

สำนวนไทย คำไทย

"ตกกระป๋อง"	คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไป ในลักษณะที่ถูกลดอำนาจ
"ป้ายสี"	การใส่ร้าย ทำให้ผู้อื่นเสียหายโดยไม่เป็นความจริง
"วิ่งเต้น"	การเข้าหาผู้มีอำนาจ เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ตน
"ลืมตัว"	การที่ผู้หนึ่งผู้ใดมัวเมาไปกับลาภ ยศ สรรเสริญ จนถึงกับอวดลาภ อวดยศ อวดเบ่ง วางก้าม
"ใส่ไฟ"	ผู้ใดมีความผิด หรือพลาดพลั้ง ถูกตำหนิก็ช่วยซ้ำเติมให้มีความผิดรุนแรงยิ่งขึ้น
"ดีวัวกระทบคราด"	ผู้บังคับบัญชาบางคนชอบพูดกระทบกระเทียบเปรียบเปรยว่าคนหนึ่งแต่หมายถึงอีกคนหนึ่ง
"ลูกหม้อ"	ได้แก่ข้าราชการที่ไต่เต้าจากตำแหน่งผู้น้อยจนเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ในกรม กอง กระทรวงนั้น ๆ
"เข้าหลังบ้าน"	การวิ่งเต้นให้เจ้านายช่วยเหลือในที่ทำงานไม่สำเร็จ ก็ไปหาภรรยาของเจ้านายให้ช่วยอีกต่อหนึ่ง

"ทิ้งร่มหรือกระโดดร่ม"	ข้าราชการหนีงาน กลับบ้านก่อนเวลาเลิกงาน หรือขาดราชการบ่อย ๆ
"อั๊ยเบ๊ค"	คือข้าราชการที่ทำการเกินหน้าผู้บังคับบัญชา แบบ "ข้ามหน้า"
"นกสองหัว"	ในวงงานราชการที่แบ่งออกเป็นสองพวกสองฝ่าย ผู้ที่เข้าด้วยทุกฝ่ายเป็นนกสองหัว
"มิดเส้น"	คือการขัดใจกับผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บังคับบัญชา
"น้ำร้อนน้ำชา"	ได้แก่เงินรางวัล หรือสิ่งตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่เนื่องในการทำให้งานสำเร็จ
"ฟ้าผ่า"	การแสดงกิริยาอาการโกรธของผู้ใหญ่ต่อผู้น้อย บางครั้งก็เสียงดังเกรี้ยวกราด ทำอาการบึ่งบั่ง
"เนรเทศ"	การย้ายข้าราชการไปอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สำคัญ หรือไปในท้องถิ่นห่างไกลความเจริญ
"สีซอให้ฟัง"	การที่ผู้บังคับบัญชา บ่น ว่ากล่าวตักเตือน แต่ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

สถานพยาบาล สหนภาพร

ถนนสีลม โทร. 30079

มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ รับรักษาโรค ยาเสพย์ติด
บัญญาทางเพศ โรคประสาท โรคจิต
โรคพิษสุรา และโรคนอนไม่หลับ ใช้เครื่องมือทันสมัย
ในการตรวจประสาทและสมอง ดำเนินการรักษา
แบบยุโรป อเมริกา

แนะแนวสอบแข่งขันวิชาข้าราชการชั้นตรี วิชาความรู้ทั่วไป

คัดเลือกจากข้อสอบของกรมอัยการ สำนักงาน ก.พ.ง.

และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ๒๕๑๓—๒๕๑๔

---

๑. คำถาม เหตุใดจึงมีผู้กล่าวว่าวัดพระเชตุพนเป็นแหล่งสรรพวิทยา

แนวคำตอบ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักว่า วัดเป็นแหล่งสำคัญแห่งหนึ่งที่ให้การศึกษาแก่ประชาชน ไม่แต่เพียงด้านพระพุทธศาสนา หากยังมีวิชาการด้านอื่นอีก ประกอบกับในสมัยก่อนการบันทึกวิชาการต่าง ๆ เป็นหนังสือไม่แพร่หลาย มักจะใช้วิธีจดจำเป็นส่วนใหญ่ การถ่ายทอดความรู้อยู่ในวงจำกัด นับวันแต่วิชาการต่าง ๆจะสูญสิ้นไป ถ้าได้นำมาจารึกไว้เป็นหลักฐานถาวรและอยู่ในที่เปิดเผย ก็จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ศึกษาโดยกว้างขวางและเป็นการช่วยให้วิชาการต่าง ๆ คงอยู่ ดังนั้น ในการปฏิสังขรณ์วัดพระเชตุพนเมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๕ พระองค์จึงโปรดเกล้าให้ประชุมนักปราชญ์ราชบัณฑิตรวบรวมวิชาการต่าง ๆ มาจารึกไว้ที่ระเบียงโบสถ์วัดพระเชตุพน จำแนกวิชาการต่าง ๆ ที่มีอยู่ได้ดังนี้

๑. วิชาแพทย์ ได้แก่ตำรายารักษาโรคต่าง ๆ และตำราหมอนวดโดยมีภาพประกอบ ทั้งยังได้นำเอาพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบเป็นยารักษาโรคมาปลูกไว้เพื่อเป็นตัวอย่าง

๒. วิชาหนังสือได้แก่โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และกลอนกลบทต่าง ๆ ซึ่งมีเนื้อเรื่องเป็นสุภาษิต

๓. วิชาช่าง ได้แก่ภาพเขียน ภาพลวดลาย รูปหล่อ รูปปั้น รูปแกะสลัก และการประดับซึ่งเป็นฝีมือของช่างที่ดีที่สุดในสมัยนั้น เพื่อให้เป็นแบบอย่าง

อนึ่ง บรรดาภาพที่จารึกไว้นั้น เป็นภาพที่เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ เช่น ดาราศาสตร์ คชศาสตร์ อัศวศาสตร์ ทำเนียบสมณศักดิ์ พัดยศ ตราตำแหน่ง ทำเนียบหัวเมืองฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ แบบแผนบวนพยุหยาตรา พระพุทธศาสนาสุภาษิต นิทาน และความรู้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

๒. คำถาม จงอธิบายถึงกฎหมายสิบสองโต๊ะ

แนวคำตอบ กฎหมายสิบสองโต๊ะ คือ กฎหมายของชาวโรมันที่มีอิทธิพลต่อกฎหมายปัจจุบันอยู่มาก เป็นที่กล่าวอ้างในหมู่นักวิชาการทางกฎหมายอยู่เสมอ โดยเหตุที่ได้รวบรวมกฎหมายที่ใช้อยู่มาจัดทำขึ้นใหม่ ในรูปของประมวล (Code) อาจกล่าวได้ว่า กฎหมายสิบสองโต๊ะเป็นจุดเริ่มต้นของกฎหมายโรมันโดยแท้จริง และทำให้กฎหมายลายลักษณ์อักษร เริ่มมีคุณค่าเหนือกว่าจารีตประเพณีซึ่งมีความสำคัญอยู่มากในสมัยนั้น

เหตุที่มีการจัดทำกฎหมายสิบสองโต๊ะขึ้นเนื่องจากในสมัยนั้นอำนาจการบัญญัติและใช้กฎหมายตกอยู่ในมือของพวกชนชั้นสูงที่เรียกว่าพวก Patricians ซึ่งเป็นเพียงชนกลุ่มน้อย แต่ชนชั้นกลางหรือพวก Plebcians ซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายนั้นโดยที่ตนไม่มีส่วนบัญญัติ และศึกษาเพื่อความรอบรู้เลย ดังนั้น ในปี ๔๕๑ ก่อนคริสต์ศักราช พวก Plebcians จึงเรียกร้องให้มีการจัดทำกฎหมายขึ้นใหม่ให้มีลักษณะแน่นอน และสามารถเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปรับรู้และปฏิบัติตาม โดยถือเอาประมวลกฎหมายของโซลอนแห่งกรีกซึ่งมีชื่อเสียงมากในขณะนั้นเป็นแบบอย่าง และได้จารึกไว้บนโต๊ะบรอนซ์จำนวน ๑๐ โต๊ะ ซึ่งได้รับการยกย่องจากสภา Senate และ Comitia Centuriata ในระยะต่อมาในปี ๔๕๐ ก่อนคริสต์ศักราช ได้จัด

เพิ่มขึ้นอีก ๒ โต๊ะ จึงมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ โต๊ะ เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายใน นามของกฎหมายสิบสองโต๊ะ ซึ่งจำแนกออกดังนี้

โต๊ะที่ ๑, ๒ และ ๓ กล่าวถึงวิธีพิจารณาความแพ่งและการบังคับคดี
โต๊ะที่ ๔ กล่าวถึงอำนาจอิสระของบิดา
โต๊ะที่ ๕, ๖ และ ๗ กล่าวถึงอำนาจปกครอง มรดก ทรัพย์สิน
โต๊ะที่ ๘ กล่าวถึงการลงโทษทางอาญา
โต๊ะที่ ๙ กล่าวถึงกฎหมายมหาชน
โต๊ะที่ ๑๐ กล่าวถึงกฎหมายศักดิ์สิทธิ์
โต๊ะที่ ๑๑ และ ๑๒ กล่าวถึงกฎหมายเพิ่มเติม

ในปี ๓๙๐ ก่อนคริสต์ศักราช ชาวโกล (Gauls) ได้รุกรานกรุงโรม กฎหมายสิบสองโต๊ะได้ถูกเผาผลาญไปในครั้งนั้นจนหมดสิ้น ไม่เป็นที่แน่นอนว่ากฎหมายดังกล่าวที่ศึกษากันอยู่ในปัจจุบัน จะเป็นการถูกต้องกับต้นฉบับเดิมหรือไม่เพียงใด

๓. คำถาม เหตุใดประเทศไทยจึงขาดดุลย์การค้า รัฐบาลได้มีวิธีการแก้ไขอย่างไรบ้าง

แนวคำตอบ ประเทศไทยขาดดุลย์การค้ามาเป็นเวลานานตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นต้นมา จำนวนเงินที่ขาดดุลย์ได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ประเทศไทยขาดดุลย์ถึง ๑๒,๐๗๗ ล้านบาท เนื่องจากสาเหตุหลายประการที่พอจะสรุปได้ดังนี้

ก. ปัญหาการค้ากับต่างประเทศ

๑. สินค้าออกส่วนใหญ่ของไทยเป็นสินค้าขั้นปฐมหรือวัตถุดิบราคาไม่สูงเหมือนวัตถุสำเร็จรูป ความต้องการและราคาของสินค้าขั้นปฐมบางอย่างไม่แน่นอน มีการเคลื่อนไหวขึ้นลงมาก

๒. ผู้ส่งสินค้าออกบางรายไม่สุจริต หรือขาดความรับผิดชอบ ส่งสินค้าที่มีคุณภาพหรือมาตรฐานต่ำกว่าที่ตกลงไว้ไปให้ผู้ซื้อ ทำให้พ่อค้าต่างประเทศขาดความเชื่อถือ นอกจากนี้ยังแย่งกันขายตัดราคากันเอง ทำให้ขายสินค้าได้ราคาต่ำเกินควร

๓. การขนส่งสินค้าต้องใช้เรือต่างชาติซึ่งมีการเดินเรือมักจะขึ้นค่าระวางสินค้าเสมอ นอกจากนี้ยังกีดกันบริษัทเดินเรือไทยอีกด้วย

๔. บางประเทศมีการจำกัดจำนวนสินค้าเข้า หรือให้เงินช่วยเหลือการส่งสินค้าของประเทศตนออก ซึ่งกระทบกระเทือนต่อการส่งสินค้าออกของไทย

ข. ปัญหาการพัฒนาประเทศ โดยที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ดังนั้น จึงต้องสั่งซื้อเครื่องจักร เครื่องทุ่นแรงและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อันเป็นสินค้าประเภททุนจากต่างประเทศ จึงต้องขาดดุลย์ ในระยะเริ่มแรก

ค. ปัญหาเกี่ยวกับความนิยมสินค้าจากต่างประเทศของคนไทย โดยทั่วไปแล้วคนไทยมีความนิยมใช้สินค้าจากต่างประเทศมานานแล้ว เนื่องจากในระยะเริ่มแรกที่ติดต่อค้าขายกับชาวต่างประเทศนั้น ประเทศไทยยังผลิตสินค้าบางอย่างเองไม่ได้ ต้องซื้อหามาจากต่างประเทศ จนกระทั่งปัจจุบันนี้แม้ว่าสินค้าบางอย่างได้มีการผลิตขึ้นภายในประเทศแล้วก็ตาม ความนิยมสินค้าต่างประเทศของคนไทยก็ยังมีอยู่มาก

รัฐบาลมีวิธีการแก้ไขต่าง ๆ เพื่อรักษาดุลย์การค้าของประเทศไทย ดังนี้

๑. การส่งเสริมสินค้าขาออก โดยกำหนดมาตรฐานคุณภาพของสินค้าที่จะส่งออกไปยังต่างประเทศ

๒. พยายามชักจูงและส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกพืช ที่อยู่ในความต้องการของตลาดโลก

๓. ลดค่าของเงินบาท เพื่อที่ต่างประเทศจะได้ซื้อของจากไทยมากขึ้น

๔. ดำเนินการเจรจาทำความตกลงทำการค้ากับประเทศต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นรวมทั้งการต่อรองให้ประเทศที่ได้เปรียบดุลย์การค้ากับไทยสั่งซื้อสินค้าจากไทยมากยิ่งขึ้น เช่น ญี่ปุ่น เป็นต้น

๕. จำกัดสินค้าเข้าบางประเภท โดยวิธีการห้ามนำเข้า หรือตั้งกำแพงภาษี สำหรับสินค้าบางประเภทที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ หรือสินค้าประเภทฟุ่มเฟือย

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนพาณิชย์นาวีของไทยให้ขยายกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๗. ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้แพร่หลายเป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศ เพื่อให้ชาวต่างประเทศนำเงินตราต่างประเทศมาใช้จ่ายในไทยมากยิ่งขึ้น

๘. ให้ส่วนราชการต่าง ๆ สนับสนุนและใช้สินค้าไทย หากส่วนราชการใดต้องการซื้อสิ่งของไว้ใช้ในราชการและสิ่งของนั้นสามารถผลิตได้ภายในประเทศแล้ว ก็ให้ซื้อแต่สินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศเอง ห้ามมิให้ซื้อสินค้าของต่างประเทศ เว้นแต่ว่า สินค้าที่ต้องการนั้นไม่มีการผลิตได้ภายในประเทศ

คำถาม คณะกรรมการบริหารสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้รับการแต่งตั้งอย่างไร มีอำนาจหน้าที่อย่างไร

แนวคำตอบ ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (ฉบับที่๓) พ.ศ.๒๕๐๙ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมวิเทศสหการ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ และกรรมการอื่นซึ่งแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีอีกไม่เกิน๑๐คน ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ๖ปี เมื่อครบ ๓ ปีจากวันแต่งตั้ง ให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งกึ่งหนึ่ง โดยวิธีจับฉลาก กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจจะได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ กรรมการบริหารจะเลือกประธานกรรมการคนหนึ่งให้อยู่ในตำแหน่งได้ ๒ ปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วประธานกรรมการอาจจะได้รับเลือกอีกได้

คณะกรรมการบริหารสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ตามที่สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติจะได้มอบหมาย และกำกับการปฏิบัติงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติดังต่อไปนี้

วิเคราะห์และศึกษาภาวะเศรษฐกิจ เพื่อเสนอสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พิจารณาประสานโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจของกระทรวงทบวงกรมและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ตามกำลังทรัพยากรที่มีอยู่ และนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเศรษฐกิจ จัดทำข้อเสนอร่วมกับกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ในเรื่องรายจ่ายประจำปี และสำรวจรายจ่ายที่ได้จ่ายจริงและที่ขอจ่ายสำหรับการบำรุงรักษาทรัพย์สินถาวร และการจัดบริหารในการพัฒนาการเศรษฐกิจ รวมทั้งให้คำแนะนำด้วย พิจารณาจัดประสานโครงการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในทางวิชาการ ทางการเงินและการกู้ยืม ตลอดจนให้คำแนะนำเกี่ยวกับโครงการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ สำรวจและรายงานผลงานตามโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ และรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนพิจารณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการให้เร่ง ระงับ ปรับปรุง หรือเลิกล้มโครงการใดโครงการหนึ่ง พิจารณาและจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับแผนการและโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจของบริษัท ห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลใด ๆ ซึ่งมิใช่รัฐวิสาหกิจ แต่รัฐบาลมีทุนร่วมอยู่ด้วย และบริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ยอมรับปฏิบัติตามโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจ วางแผนวิเคราะห์และวิจัยกำลังคนแห่งชาติ ประสานงานกับส่วนเอกชนเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา และเสนอข้อคิดเห็นแก่รัฐบาล ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่กฎหมายจะได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ หรือสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

๕. คำถาม โปรดแสดงความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของประเทศไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มีกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย

สืบมาถึงปัจจุบัน ได้เริ่มมีการจัดวางเป็นระบบขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว และแม้ว่าขอบเขตของการดำเนินงานและการจัดรูปองค์การของราชการแผ่นดินจะได้ขยายตัวอย่างกว้างขวางและมีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นก็ตาม แต่โครงสร้างอันเป็นพื้นฐานของกระทรวงทบวงกรมในราชการแผ่นดิน ก็ยังคงรูปไว้ตามเดิม"

แนวคำตอบ เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ประเทศไทยได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินขึ้นใหม่ในรัชสมัยของ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยทรงยกเลิกระบบ "จตุสดมภ์" เสียและโปรดเกล้า ฯ ให้จัดระเบียบราชการแผ่นดินเสียใหม่ ดังนี้ คือ

๑. ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง แบ่งออกเป็น ๑๐ กระทรวง มีหน้าที่และความรับผิดชอบต่างกันไปในการบริหารราชการแผ่นดิน มีเสนาบดีรับผิดชอบเป็นกระทรวงไปซึ่งถือเป็นระบบบริหารราชการแบบ Centralization

๒. ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค จัดตั้งมณฑลต่าง ๆ ขึ้น รวม ๒๐ มณฑลมีข้าหลวงเทศาภิบาลหรือสมุหเทศาภิบาล ซึ่งแต่งตั้งข้าราชการจากส่วนกลางไปรับผิดชอบในการบริหารราชการแต่ละมณฑล ซึ่งแต่ละมณฑลจะมีเมือง อำเภอ ตำบลและหมู่บ้านมากหรือน้อยแล้วแต่เขตอำนาจของแต่ละมณฑล อันเป็นระบบบริหารราชการแบบ Deconecentration

๓. ระเบียบบริหารราชการแบบพิเศษ ได้ทรงจัดตั้งสุขาภิบาลเป็นแห่งแรกที่ตำบลท่าฉลอม จังหวัดสมุทรสาคร ในปี พ.ศ. ๒๔๔๘ เพื่อให้ราษฎรรับผิดชอบจัดหาและบำรุงรักษาสิ่งอันเป็นสาธารณประโยชน์ของแต่ละชุมชนเป็นแห่ง ๆ ไป และต่อมาในปี พ.ศ.๒๔๕๐ได้ขยายไปยังแห่งอื่น ๆ ทั่วประเทศ เป็นสุขาภิบาลเมืองและสุขาภิบาลตำบลต่าง ๆ เรียกได้ว่าเป็นระบบบริหารราชการแบบ Decentralization

ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ และมีการจัดรูปองค์การบริหารราชการแผ่นดินเสียใหม่ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น จนกระทั่งปัจจุบัน ดังนี้

๑. ราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เป็นระดับกระทรวงรวม ๑๓ กระทรวงด้วยกัน มีรัฐมนตรีรับผิดชอบเป็นกระทรวงไป ซึ่งก็ยังคงเป็นการบริหารราชการแผ่นดินตามระบบ Centralization

๒. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านรวม ๗๑ จังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งแต่งตั้งข้าราชการจากส่วนกลางไปรับผิดชอบในการบริหารราชการในแต่ละจังหวัดซึ่งก็ยังคงเป็นการบริหารราชการแผ่นดินตามระบบ Deconcentration เพียงแต่ยกเลิกมณฑลไปและมีภาคขึ้น ต่อมาก็ยกเลิกภาคเสียจึงเป็นเช่นดังปัจจุบันนี้

๓. ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจมาจากส่วนกลางให้ตั้งเป็นหน่วยงานอิสระขึ้นต่างหาก เพื่อรบบริการสนองความต้องการของประชาชนส่วนรวมในท้องถิ่นนั้นมีเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งเลือกจากคนในท้องถิ่นนั้นมีงบประมาณเป็นของตนเองได้แก่

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัด

๒. เทศบาล

๓. องค์การบริหารส่วนตำบล

๔. สุขาภิบาล

ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นบริหารราชการแผ่นดินตามระบบ Decentralization ในรูปของ Local Government หรือLocal-self Governmeut นั่นเอง

ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วและขอบเขตของการดำเนินงานและการจัดรูปองค์การของราชการแผ่นดินจะได้ขยายตัวอย่างกว้างขวางและความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นก็ตาม แต่โครงสร้างอันเป็นพื้นฐานของกระทรวง ทบวง กรมในราชการแผ่นดินก็ยังคงรูปไว้ตามเดิม

การอบรมหัวหน้าธุรการสาธารณสุข รุ่นที่ ๓

ระหว่าง วันที่ ๑ มีนาคม ถึง วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๑๕

ณ สำนักงาน ก.พ.

เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ ได้มีพิธีเปิดการอบรมหัวหน้าธุรการสาธารณสุข รุ่นที่ ๑ โดยมีนายแพทย์ โกมล เพ็งศรีทอง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานในพิธี นายโสรัจ

นายโสรัจ สุจริตกุล รองเลขาธิการ ก.พ. ในฐานะผู้อำนวยการฝึกอบรม กำลังกล่าวคำรายงาน ในพิธีเปิดการอบรมหัวหน้าธุรการสาธารณสุข รุ่นที่ ๑

สุจริตกุล รองเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้อำนวยการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการอบรมครั้งนี้เป็นข้าราชการกรมการแพทย์ ๒๗ นาย กรมอนามัย ๒๕ นาย มหาวิทยาลัยมหิดล ๘ นาย รวม ๖๐ นาย

ปัจจุบันการบริหารงานโรงพยาบาล และที่ทำการอนามัยมีความสำคัญยิ่งต่อการให้บริการด้านป้องกันรักษาสุขภาพอนามัยของประชาชนทั่วประเทศ ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีก็ย่อมเป็นรากฐานแห่งความเจริญของประเทศ แต่เนื่องจากการบริหารงานของโรงพยาบาล และที่ทำการอนามัยต่าง ๆ นั้น ประสบปัญหาในด้านระบบงานและตัวบุคคลผู้ดำเนินงานมาเป็นเวลานานจึงทำให้งานขาดประสิทธิภาพและไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาล และนายแพทย์อนามัยจังหวัด จึงต้องเสียเวลาควบคุมดูแลงานธุรการอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เวลาทำงานในด้านวิชาการแพทย์และการนิเทศน์งานอนามัยน้อยลงไป ประกอบกับขณะนี้ประเทศกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนแพทย์และแพทย์ไม่ชอบออกไปทำงานต่างจังหวัด ฉะนั้นการที่แพทย์ต้องสละเวลาการทำงานในด้านวิชาการแพทย์ส่วนหนึ่งมาควบคุมดูแลงานธุรการนน นับว่าเป็นเรื่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข

กระทรวงสาธารณสุขและสำนักงาน ก.พ. จึงได้จัดการฝึกอบรมหัวหน้าธุรการของทั้งโรงพยาบาลที่รู้จักกันทั่วไปในนาม "พ่อบ้านโรงพยาบาล" และของที่ทำการอนามัยจังหวัด เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและรับผิดชอบงานในหน้าที่ได้ยิ่งขึ้น และได้จัดอบรมไปแล้ว ๒ รุ่น รุ่นที่ ๑ ระหว่างเดือนธันวาคม ๑๕๑๒—มกราคม ๒๕๑๓ รุ่นที่ ๒ ระหว่าง มกราคม—มีนาคม ๒๕๑๔

ความมุ่งหมายในการฝึกอบรม

การฝึกอบรมครั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่เพิ่มขึ้น ให้เข้าใจขอบเขตของงานในหน้าที่และความรับผิดชอบ ในอันที่จะดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงพยาบาลและที่ทำการอนามัยจังหวัด สามารถวินิจฉัยและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีร่วมกัน ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ผลจากการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การบริหารงานพัสดุ การบริหารงานบุคคล ตลอดจนความรู้ในการบริหารงานของโรงพยาบาลและงานอนามัย ซึ่งจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานสาธารณสุข และสามารถที่จะปฏิบัติภารกิจได้สมความมุ่งหมาย และอย่างเป็นที่พึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานสาธารณสุขได้เพิ่มความสับสนยุ่งยากมากยิ่งขึ้น เพราะความเจริญก้าวหน้าในทางวิชาการและประชาชนผู้รับบริการได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายในกิจการสาธารณสุขจึงต้องมีความรอบรู้และความสามารถในการทำงาน มีการแบ่งแยกการงานอย่างถูกต้อง และประสานงานกันได้เป็นอย่างดี จึงจะทำให้กิจการสาธารณสุขเจริญก้าวหน้า สมความมุ่งหมายของประเทศชาติ

หลักสูตรการอบรม

หลักสูตรการอบรมหัวหน้าธุรการสาธารณสุขรุ่นที่ ๓ นี้ ส่วนใหญ่เหมือนกับการอบรมรุ่นที่ ๒ ใช้เวลาทั้งสิ้น ๗ สัปดาห์ ตั้งแต่ ๑ มีนาคม—๑๗ เมษายน ๒๕๑๕ แบ่งออกเป็นหัวข้อวิชาได้ดังนี้

๑.	การบริหารงานทั่วไป	๒๓ ชั่วโมง
๒.	การบริหารงานบุคคล	๒๒ ,,
๓.	การงบประมาณ	๑๗ ,,
๔.	การบัญชีและการเงิน	๔๖ ,,
๕.	งานพัสดุ	๓๐ ,,
๖.	งานสารบรรณ	๑๐ ,,

นายแพทย์โกมล เพ็งศรีทอง ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประธานในพิธี กล่าวคำเปิดการอบรมหัวหน้าสาธารณสุข รุ่นที่ ๓

วิทยากรผู้บรรยาย

ในการอบรมหัวหน้าธุรการสาธารณสุขครั้งที่ ๓ นี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาด้านต่าง ๆ เป็นวิทยากรประจำวิชา เพื่อเตรียมการสอน ตำราและทำการบรรยายในสาขาวิชานั้น ๆ โดยได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง กรมอนามัย กรมการแพทย์ กรมชลประทาน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล โรงเรียนส่งกำลังบำรุงทหารบก กรมสรรพาวุธทหารบก และสำนักงาน ก.พ. นอกจากนี้ยังได้รับความเอื้อเฟื้อจากโรงพยาบาลและที่ทำการอนามัยจังหวัดชลบุรี โรงพยาบาลรามาธิบดี องค์การเภสัชกรรมและ U.S. Army Hospital ให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าชมวิธีการปฏิบัติงานทางด้านต่าง ๆ อีกด้วย

ส่วนหนึ่งของข้าราชการที่เข้ารับการอบรมหัวหน้าธุรการสาธารณสุข รุ่นที่ ๓

สุขกาย

สบายใจ

ไร้กังวล

ผาณิตนิวาส หอพักสตรีที่ปลอดภัย

เพาะสำหรับนักศึกษาและข้าราชการ

124—126 ถนนจักรเพชร

เชิงสะพานพุทธ ฯ ฝั่งพระนคร

โทร. 214090, 227445

เรื่องของเนคไท

ในการสอบสัมภาษณ์ ครั้งหนึ่ง

กรรมการ ๑ "คุณมีความรู้เรื่องเนคไทบ้างไหม"

ผู้เข้าสอบ "พอมีบ้างครับผม"

กรรมการ ๑ "คนที่ผูกเนคไทเอียงไปทางซ้ายน่ะเขาว่าเป็นคนยังไงนะ"

ผู้เข้าสอบ "เป็นคนกลัวภรรยาครับผม"

กรรมการ ๒ "แล้วคนที่ผูกเอียงขวาล่ะ"

ผู้เข้าสอบ "ภรรยากลัวครับผม"

กรรมการ ๓ "แล้วคนที่ผูกตรง ๆ เรียบร้อยล่ะ"

ผู้เข้าสอบ "แปลว่าเขายังไม่มีภรรยาครับผม"

กรรมการ ๑ "อ้าว! แล้วคนที่ไม่ได้ผูกเนคไทอย่างคุณนี่ล่ะ แปลว่ายังไง"

ผู้เข้าสอบ "อย่างกระผมหรือครับ แปลว่าไม่มีเงินซื้อเนคไทขอรับกระผม"

พูดกันไม่รู้เรื่อง

ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง

พยาบาลสาว "คุณจะมาตรวจใช่ไหมคะ"

ชายหนุ่ม "ใช่ครับ"

พยาบาลสาว "ทำไมต้องใส่เสื้อคลุมมาล่ะ"

ชายหนุ่ม "อ้าว ! ก็ทางโรงพยาบาลเรียกผมมาตรวจไม่ใช่หรือ ผมก็แต่งตัวเตรียมมาตรวจไงล่ะครับ"

พยาบาลสาว (ชักรำคาญนิด ๆ) "เอ้า งั้นก็ตามใจคุณ ถอดเสื้อออกซีคะ"

ชายหนุ่ม "เอ๊ะ ! ทำไมผมจะต้องถอดเสื้อด้วยละครับคุณพยาบาล"

พยาบาลสาว (ชักฉุน) "เอ๊ะคุณนี่ ไม่ถอดเสื้อแล้วจะตรวจยังไงกันล่ะคะ"

ชายหนุ่ม "เอ๊ะ ! คุณพยาบาลผมมาตรวจนะครับไม่ใช่มาให้ตรวจ"

พยาบาลสาว (โกรธ) "คุณนี่ยังไง ยวนเหรอ คุณจะมาตรวจอะไรนี่โรงพยาบาลนะคุณ"

ชายหนุ่ม "ครับ ผมทราบ ก็โรงพยาบาลนี่ใช่ไหมที่เรียกผมมาตรวจเครื่องปรับอากาศน่ะ"

เรื่องของคนบ้าพาไป

นี่ก็ที่โรงพยาบาลเหมือนกัน แต่เป็นโรงพยาบาลโรคจิตครับ

จิตแพทย์ "คุณเป็นอะไรครับ"

คนไข้ "ไม่รู้ตัวอะไรครับ มันอยู่ในกระเป๋าผมเต็มไปหมด ผมไม่ชอบมันเลย" (ว่าพลางก็ทำท่าควักบางอย่างออกจากกระเป๋ากางเกง แล้วโยนทิ้ง)

จิตแพทย์ "ผมไม่เห็นมีอะไรเลยคุณ"

คนไข้ "มีซีครับ นี่ไง (แล้วก็ทำท่าควักกระเป๋าและโยนทิ้งอีก)

จิตแพทย์ "ผมไม่เห็นได้ตัวอะไรที่คุณว่าสักตัวนี่"

คนไข้ "มีซีครับ" (คราวนี้ทำท่าโยนมาทางจิตแพทย์)

จิตแพทย์ "ไม่มี"

คนไข้ "มี" (ทำท่าหยิบอากาศโยนมาทางจิตแพทย์อีก)

จิตแพทย์ "บอกว่าไม่มี ไม่มี" (พูดพลางโคลงหนี) "แล้วก็อย่าโยนไอ้ตัวอะไรของคุณมาทางผมซี ผมก็ไม่ชอบมันเหมือนกัน"

เพราะอะไร

บริษัทผู้ผลิตผงซักฟอก ๒ บริษัท คือ ปรีด กับ แคว็บ กำลังแข่งขันกันในด้านโฆษณาเป็นการใหญ่ บริษัทแรกหัวใสกว่าจึงส่งรถออกไปสัมภาษณ์แม่บ้านที่ใช้ ปรีด เป็นประจำเพื่อนำภาพและคำสัมภาษณ์มาออกโทรทัศน์ วันหนึ่งหน่วยพิสูจน์พลัง ปรีด ก็มาถึงบ้านของคุณสมใจ ซึ่งกำลังซักผ้าด้วย ปรีด อยู่อย่างขะมักเขม้น จึงตรงเข้าไปสัมภาษณ์ทันที

ผู้สัมภาษณ์ "คุณแม่บ้านครับ ผมขอทราบเหตุผลหน่อยได้ไหมครับว่าทำไมคุณถึงใช้ ปรีด ซักผ้าของคุณ"

คุณสมใจ "ได้ซีคะ"

ผู้สัมภาษณ์ "เพราะอะไรครับ"

คุณสมใจ "เพราะ แคว็บ มันหมดค่ะ"

เสรีภาพของคอมมูนิสต์

ชาวอเมริกันกับชาวรัสเซียสองคนคุยกันถึงเรื่องเสรีภาพ

อเมริกัน "อเมริกันน่ะเป็นประเทศเสรี ประชาชนอเมริกันมีเสรีภาพที่จะทำอะไรได้เต็มที่ เช่น ถ้าคุณเป็นอเมริกันคุณอาจจะไปยืนอยู่หน้าทำเนียบขาว แล้วร้องด่าประธานาธิบดีสหรัฐก็ยังได้"

รัสเซียน "ก็ไม่เห็นต่างกันนี่สหาย ในรัสเซียก็เช่นกัน สหายสามารถไปยืนอยู่หน้าพระราชวังเครมลิน แล้วร้องด่าประธานาธิบดีสหรัฐก็ได้ โดยไม่มีใครว่าเลย"

วิธีหาพืนของคอมมูนิสต์

เรื่องนี้เกิดในฤดูหนาว ขณะที่ชาวรัสเซียสองคนกำลังผิงไฟอยู่หน้าเตาผิงชาวรัสเซียผู้เป็นแขกจากแดนไกลสังเกตเห็นว่าข้าง ๆ เตาผิงของสหายเจ้าของบ้านมีพืนกองอยู่แยะ จึงเอ่ยถามขึ้นว่า

รัสเซียน (แขก) "นี่แน่ะสหาย สหายหาพืนมาเองหรือว่าซื้อเขามาเห็นมีกองอยู่แยะเชียว ได้

ข่าวว่าแถวนี้ต้องไปหาฟืนมาจากป่าไม่ใช่หรือ"

รัสเซียน (เจ้าของบ้าน) "ถูกแล้วสหาย แต่ฟืนพวกนี้เราได้มาโดยไม่ต้องซื้อและไม่ต้องหา"

แขก "สหายหามาได้อย่างไร"

เจ้าของบ้าน "คือบ้านเราเป็นทางผ่านของพวกหาฟืนในป่า เวลาเขากลับมาผ่านหน้าบ้านเราก็ร้องขึ้นดัง ๆ ว่า 'คอมมูนิสต์จงเจริญ' เท่านั้นเอง เราก็จะได้ฟืนมาใช้ ๑ คุ้น หรือถ้าเขาเป็นคนขี้โมโหมากหน่อยก็อาจจะได้หลายคุ้น"

ตอบได้เก่ง

ในการสอบสัมภาษณ์เช่นกัน

กรรมการ ๑ "คุณทราบไหมว่าในหน่วยราชการของเรานี้ มีแผนกไหนที่เวลาคุณจะติดต่อราชการกับเขาน่ะ คุณจะต้องเอาเงินไปให้เขา งานจึงจะเรียบร้อย"

ผู้เข้าสอบ "แผนกรับเงินค่าสมัครสอบครับ"

กรรมการ ๑ "ถูก ข้อต่อไป หน่วยงานไหนถ้าจะให้การปฏิบัติงานได้ผลหรือมีประสิทธิภาพมากขึ้นละก็จะต้องมีการให้สินบนกัน"

ผู้เข้าสอบ "หน่วยปราบสินค้าหนีภาษีครับ"

กรรมการ ๑ "อือหือ ข้อสุดท้ายสมมุติว่าถ้าคุณต้องการสอบให้ได้แน่ ๆ และคุณก็มีเงินอยู่แยะด้วย คุณจะทำอย่างไร"

ผู้เข้าสอบ "ผมจะเอาเงินไปซื้อตำรามาดูแยะ ๆ ครับ"

กรรมการ ๑ (คิดในใจว่าคนคนนี้ท่าทางมีเชาวน์ปัญญาดี แล้วหันไปพูดกับกรรมการอีกท่านหนึ่ง) "ผมพอละครับ เชิญคุณถามต่อเถอะ"

กรรมการ ๒ "ผมไม่ถามละครับ เพราะแกตอบเก่งจริง ๆ ผมเองนั่งฟังอยู่ยังนึกตอบไม่ทันเขวออกนอกเรื่องไปหมด"

อาบังคืนถิ่น

(An Indian comes back to BKK.)

โดย ..... สิงหราช

ผมได้รับใบบอกให้เตรียมตัวเดินทางกลับประเทศไทยล่วงหน้าเป็นเวลา ๓ เดือน หมายความว่าผมจะต้องอพยพครอบครัวจากกรุงเดลลีที่เคยอยู่มาแล้วเป็นเวลา ๕ ปีเศษคืนถิ่นนครหลวงซึ่งผมไม่เคยเยี่ยมกรายมาเลยในเวลาอีก ๓ เดือนข้างหน้า สิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวซึ่งผมได้พยายามสะสมมาตลอดระยะเวลาที่ตุกตุ่ยอยู่ในมหาอาณาจักรภารต ผมกะส่งกลับทางเรือโดยให้บริษัทขนส่ง pack ใส่ liftvan บรรทุกรถไฟจากกรุงเดลลีไปลงเรือท่าเมืองบอมเบย์ เพราะน้ำหนักที่ให้นำติดตัวโดยสารเครื่องบินไปได้นั้นเขาจำกัดไว้ไม่เกิน ๒๐ กิโล ซึ่งเพียง suit case ใบเดียวก็ชักจะติงโควต้าอยู่แล้ว ฉะนั้น เมื่อบริษัทมาขนของ ผมจึงสั่งให้ pack เสียเกลี้ยงคงเหลือไว้แต่เขียงแตกใบเดียว

เขียงใบนี้เป็นเขียงขนาดเขื่องทำด้วยไม้มะขามแกร่ง สีขาวอมเหลืองลำยองผ่องพรรณ ลักษณะกลมกลึงได้ส่วนสัดแลดูน่ารักเหมือนสาวน้อยวัยกำดัดในชุดกระโปรงสั้น ผมอุตส่าห์ประคับประคองมันไปจากเมืองไทยพร้อมกับผมโดยเครื่องบินเมื่อ ๕ ปีก่อนโน้น เขียงใบนี้ถูกสับโป๊กป๊ากกันทุกวัน สับกันตั้งแต่ตะวันรุ่งจนตะวันรอน แล้วก็ไม่ได้สับเพียงมือเดียวสองมือ แต่ถูกสับโดยมือใครต่อมือใครร้อยแปดตลอดมาหนักบ้างเบาบ้างตามอารมณ์ สับเป็นจังหวะเพลงฟลอว์ไชว์บ้าง quick step บ้าง แล้วแต่ผู้สับจะคะนองมือแค่ไหนอย่างไร เวลาเจ้า "มากิราม" คนใช้ของผมขูดล้างทำความสอาด มันพิงเขียงไว้ที่ฝาส่ง ๆ ไม่ได้ประคับประคองเหมือนผม มันก็ล้มพลิกคว่ำพลิกหงายตลอดมา แต่เขียงสองโฉมใบนี้ก็ได้รับใช้ผมด้วยความซื่อสัตย์อดทนไม่ใช่ "ใจนางเหมือนหางจิ้ง" ดังที่ driver ตีนผีเขาเขียนพ่อไว้ท้ายสิบล้อ ฉะนั้น เขียงซึ่งมีอายุชราภาพอันเป็นทหารเอกแนวหน้าสุดที่รักและหวงแหนยิ่งของผมหรือจะทนอยู่ได้

เขียนมาถึงตรงนี้ ก็คงจะพิมพ์กันให้แซ่ดว่า โธ่ถัง กะเขียงแตกใบเดียวนำมารำพันอยู่ได้ เกิดมาอ่านหนังสือออกยังไม่เคยเห็นใครเขาห่วยยังงี้ ผมไม่บวมก็คงฉัน อันนี้ผมเห็นด้วย เพราะผมเองก็ไม่เคยนึกหรือเจตนาว่าจะเขียนเรื่องเขียง แล้วก็เขียงแตกซะด้วย แต่ทว่าอันสรรพคุณหรือความสำคัญของเขียงนั้นมีแน่ ในบ้านทุกบ้าน เรือนทุกหลังวังทุกวัง โฮเต็ลใหญ่น้อยทุกแห่งจนกระทั่งกะต๊อบในสลัมต่างก็มีเขียงไว้ใช้กันทั้งนั้น แต่ในต่างประเทศ แม้แต่เมืองอินเดีย ซึ่งไกลเมืองไทยชั่วระยะเวลาบินไม่เกิน ๔ ชั่วโมงหาได้มีเขียงซึ่งมีลักษณะงดงามเหมือนเขียงไทยไม่ อย่างดีก็ไม้แผ่นหนาประมาณ ๑ นิ้ว กว้าง ๑ คืบ ยาวร่วมศอก ซึ่งสับไม่กี่โป๊กก็บิ่น เขียงไทยจึงเป็นที่นิยมและมีความจำเป็นต่อครัวไทยอย่างยิ่งยวด อย่าว่าแต่ผมเลยที่หอบหิ้วเขียงติดมือไป คนไทยทุกคนที่มีโอกาสไปประจำอยู่ต่างประเทศจำต้องนำเขียงไทยไปด้วยอย่างน้อย ๑ ใบ และเมื่อย้ายกลับมาก็ได้มอบให้คนไทยคนอื่น ๆ ที่ลืมเขียงไว้ใช้ต่อไป เช่นเดียวกับเขียงแตกของผมใบนี้ แม้มันจะแตกผ่ากลางเข้าไปตั้งครึ่งแล้วก็ยังมีผู้อุตส่าห์รับมอบไว้ต่างหน้า

อย่างไรก็ดี ผมก็ยังเป็นห่วงอยู่อีกอย่างหนึ่งคือสุนัข หะแรกก็เป็นสุนัขตัวเมียสีดำปลอด ซึ่งแขกคนใดคนหนึ่งนำไปทิ้งไว้ที่ตลาด Greater Kailash เมื่อแม่บ้านไปประสบพบเห็นและได้ยินเสียงมันร้องครวญครางตัวสั่นเทิ้มด้วยความหนาวเหน็บถึงศูนย์ดีกรีเซ็นติเกรดในปลายเดือนธันวาคม ๔ ปีก่อน ก็เกิดความสังเวช นำมันมาอาบน้ำอุ่น ฟอกสบู่ ขจัดหมัด เห็บออกจากผิวหนัง ขัดสีฉวีวรรณแล้วประคบประหงมตัดเสื้อสำลีห่อหุ้มหน้าอกให้ เจ้าสุนัขตัวนั้นก็เจริญวันเจริญคืน จนถึงฤดูสืบพันธุ์มันก็สืบพันธุ์ของมันตะ ออกลูก หลาน เหลน ลอ ฯลฯ ตลอดมาหลายต่อหลายครอก จนผมพอจะคำนวณได้รวมทั้งสิ้นตั้งแต่หะแรกเริ่มเลี้ยงจนบัดนี้ มีทั้งหมดรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๖๒ ตัว แต่ผมก็ไม่ได้เลี้ยงมันทั้งหมดดอกครับ ใครจะไปเลี้ยงไหว ผมแจกให้พวกเราคนไทยเอาไปเลี้ยงบ้าง เขาไม่เอาก็บังคับให้เอาบ้าง โยกให้เด็กแขกเด็กฝรั่งนำไปเลี้ยงบ้าง โดยพูดหน้าเฉยตาเฉยว่า ปู่ ย่า ตา ยาย ของสุนัขเหล่านี้เป็นสุนัขพันธุ์ไทยแท้ ไม่มีเชื้ออะไรต่ออะไรเจือปน ผมพามันโดยสารเครื่องบินมาจากเมืองไทยพร้อมกับผม พวกเด็กแขกเด็กฝรั่งหลงเชื่อ เพราะระยะนั้น ลูก ๆ ของมันยังตัวเล็ก ๆ น่าเอ็นดู ประกอบกับผมได้ประชาสัมพันธ์ว่า สุนัขพันธุ์ไทยแท้ โดยเฉพาะตระกูลนี้เป็นของ

หายากยิ่งกว่างมเข็มในมหาสมุทรอินเดีย หรือในอ่าวเบงกอล หรือทะเลอาหรับ กลิ่นปาก กลิ่นตัว หอมละมุนละไม ดมดูซิ ขนหรือก็มันย่องระยับเหมือนกลุ่มไหมบันนารัส ในเมืองไทยเองแท้ ๆ ก็ยังหายากยิ่ง ราคาจึงแพงลิ่วยิ่งกว่ามรกตในเมืองอินเดียอีกเห็นไหม You see You see. ผมสำหรับ เด็กแขกเด็กฝรั่งเกรียวกราวอ้าปากหวอน้ำลายยืด แม้แต่แม่ของเขาก็ถูกผมกล่อมพลอยหลงเชื่อเออออห่อปากพยักหน้า I see. I see. แล้วก็ต่างคนต่างก็อุ้มไปเลี้ยงเป็นคู่ ๆ จนกระทั่งมาถึงทุกวันนี้ก็ยังมาคอยชำเลืองดูแม่สุนัขตลาดตัวนั้นเสมอ พอมันท้องโตก็พากันแห่มาจองพื้นพับถึงกับจับสลาก นาน ๆ หลายต่อหลายครอกเข้า แล้วก็ครอกก่อน ๆ ก็โตวันโตคืนไร้เรี่ยวกันขึ้น ลายผมก็ออก ผ่านไปผ่านมา ไม่มีใครใยดี แต่ผมก็ยังไม่ละความพยายาม เพราะ ๓ เดือน ๖ เดือนครอก แล้วก็ ๒ แม่ ๓ แม่ ผมทนไม่ได้ ฉะนั้น เมื่อครอกไหนลืมตาอ้าปากพอหม่ำได้ ผมก็ใส่ตะกร้าพามันไปที่ Park ใกล้บ้านซึ่งมีอาณาเขตกว้างขวางมาก ในเวลาเย็น ๆ แดดร่มลมตก จะมีบรรดาแม่ ๆ ทั้งหลายพาลูก ๆ หลาน ๆ ไปวิ่งเล่น เดินเล่นในสนามหญ้า ผมปล่อยให้ลูกสุนัขเหล่านั้น หยอกล้อ เล่นกัน กัดกัน หนุงหนิงหนองแหนงกัน ในเวลาเดียวกันถ้ามีใครมายืนดู ผมก็สาธยายบรรยายสรรพคุณ คุณสมบัติ พื้นความรู้ คุณวุฒิ ความสามารถฯลฯ อะไรต่ออะไรที่ผมสามารถจะพูดหรือใช้วาทศิลป์ได้ ไม่กี่เพลาก็หมดครอกทั้งตาผู้ตัวเมีย ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้มันก็น่าจะไม่มีปัญหาเหลือติดบ้านไว้ให้ผมกังวลถึง แต่มันไม่งั้นซี่ เผอิญเจ้าพ่อ หรือ ป่าหรือแด๊ดดี้ของเด็กบางคนไหวทัน ทั้งใจแข็งไม่ยอมฟังคำขอร้องของลูก ๆ ที่จะเลี้ยงสุนัขพันธุ์ไทยแท้ราคาแพงยิ่งกว่ามรกตของมันแล้ว เหตุไฉนผมจึงแจกละ แล้วผมก็ไม่ใช่คนสติผุดอีกด้วย ได้บังคับให้ลูก ๆ นำไปคืนผมที่บ้าน ขณะนี้ผมจึงยังเหลือสุนัขที่จำใจต้องเลี้ยงดูแล้วก็ต้องพลัดพรากจากกันอยู่อีกถึง ๔ ตัว คือคุณยาย ๑ คุณหลาน ๒ คุณเหลนที่ยังน่ารักอีก ๑ แต่ละตัวเป็นสุนัขพันธุ์ค่อนข้างใหญ่โตล่ำสันแข็งแรง มีผู้เดินทางกลับมาที่หลังผม และเคยกรายไปที่บ้านเล่าให้ผมฟังว่าพวกมันทั้ง ๔ ยังคงวนเวียนอยู่บ้าน C ๒๑๙ Greater Kailash แต่ผอมลง ๆ ไม่ยอมแตะต้องอาหารแขก แม้แต่แขกเพื่อนบ้านจะโยนจาปาตี้ให้ด้วยความเวทนาสงสาร มันเหล่านั้นก็เมินเฉย เว้นแต่จะหิวจัดทนไม่ไหวจริง ๆ จึงจะเลีย ๆ พอประทังชีวิต ผู้มาเช่าอยู่แทนผมก็ไม่รู้ จะพิจารณาและจัดการสถานใดอย่างไร เพราะผมเคยพูดเคย

เจรจากับพวกมันด้วยภาษาไทยบ้างจุบันบ้าง ไทยแท้บ้าง ไทยเดิมบ้าง มันจึงพังภาษาอินดีหรือภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง

ผมจำได้แม่นยำว่าวันนั้นคือวันที่ ๑ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันที่ผมจะเหิรหาวสู่นครหลวงด้วยสายการบินไทยที่ได้ถูกส่งไปให้ เครื่องบินกำหนดออกจากสนามบิน Palam Airport เวลาประมาณบ่าย ๓ โมง ๒๐ นาที ฉะนั้นภายหลังจากรับประทานอาหารเช้าอย่างผิดผีนเต็มทีแล้ว ผมก็ใช้เวลาใกล้ชิดกับเจ้าสุนัขทั้ง ๔ ของผม เอาเนื้อต้มให้มันกินตัวละชามเบ้อเริ่ม เนื้อต้มวันนั้นผมทำอย่างดีประดิษฐประดอยเป็นพิเศษ ใส่ข่า ตะไคร้ โรยผงชูรส หวังจะให้พวกมันล่อให้เต็มคราบเป็นมื้อสุดท้ายของผม แต่แปลก มันพากันดมๆ เนื้อในชามแล้วก็มองหน้าผมด้วยสายตาที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ใครจะหัวเราะยังไงก็ช่าง ผมเห็นจริงๆ เห็นน้ำตาหล่อเย็มอยู่ที่ดวงตาอันบริสุทธิ์ทั้ง ๔ คู่ แววของมันเลื่อนลาง เศร้าซึม เต็มไปด้วยความอาลัยอาวรณ์ผมเชื่อสนิทใจว่ามันทั้งหมดคงจะรู้สึกตัวว่าผมกำลังจะจากพวกมันไปแล้ว จากพวกมันไปอย่างที่ไม่มีทางที่จะหวลกลับมาพบและคลุกคลีกับพวกมันอีก แม้ว่า..... แม้ว่า ผมจะมีโอกาสกลับไปเดลลีอีกครั้งหนึ่งจะด้วยพ่ำบันดาล หรือเหตุปาฏิหาริย์ใดๆ ก็ตาม ผมก็คงจะไม่พบมันอีกเป็นแน่ ผมอยากให้มันตายเสียทั้งหมดก่อนการจากไปของผม เพื่อผมจะได้หมดความกังวลและจะกระทำการฌาปนกิจให้พวกมันอย่างดีที่สุดเป็นการยุติกันเสียทีเช่นเดียวกับแม่วีนัส (Mrs Venus) สุนัขของท่านทูตการค้าซึ่งพอมันรู้โดยสัญชาติญาณหมาๆ ของมันว่า ท่านซึ่งเป็นเจ้าของจะย้ายไปเป็นทูตการค้าที่มาเลย์เซีย มันได้จบชีวิตของมันด้วยหัวใจวายก่อนการเดินทางของท่านเพียง ๓ วัน โดยไม่เคยมีลางสังหรณ์หรือมีอาการผิดปรกติเจ็บไข้ได้ป่วยมาก่อน ซึ่งท่านก็ได้ทำการฌาปนกิจศพของมันด้วยความอาดูรยิ่ง แต่ผมสิ ดูซิครับ แทนที่มันจะรีบขม้ำเนื้อต้มอันแสนโอชารสด้วยความเอร็ดอร่อย มันกลับไม่สน พากันเบิ่งตามองผมด้วยแววเศร้าซึม ทุกตัวหางตก ค่อยๆ คลานกระดิบๆ เข้ามาหมอบอยู่เบื้องหน้าเบื้องหลังผมบ้าง บนตักของผมบ้าง

อย่าให้ผมเล่าต่อไปดีกว่าว่าในชั่วโมงสุดท้ายของผม ณ C ๒๑๕ Greater Kailash New Delhi นั้น คนคือผมกับหมาทั้ง ๔ จะมีความเยื่อใยต่อกันเพียงไร ผมตัดสินใจขึ้นรถที่มาคอยรับหน้าบ้าน มันทั้ง ๔ ยังพากันกระดิกหางตะกุยตะกายขึ้นมาคลอเคลียกับผมในรถด้วย

ร้อนถึงเพื่อน ๆ ที่ไปส่งต้องฉุดมันขึ้นไปขังไว้บนดาดฟ้าของบ้าน ใส่กลอนประตูแน่นหนา แม้กระนั้นมันก็ยังพากันมายืนเรียงกันชะโงกหน้าและดวงตาเอียงคอมองผมแล้วก็พากันคร่างอดอ้าด ผมข่มสติอารมณ์ สั่งคนขับรถให้เคลื่อนรถออกไปสนามบินโดยเร็วที่สุด ทุกคนที่นั่งมาในรถสงบเงียบด้วยความเสียดายในอากัปกริยาของเดรัจฉานพวกนั้นเป็นอย่างยิ่ง

เห็นไม๊ล่ะว่าผมไม่อยากเขียน ไม่อยากเขียนเรื่องเมืองอินเดีย เพราะไม่รู้จะเขียนอะไร ก็ยังลุ้นให้ผมเขียนจนได้ ผมก็เลยตั้งชื่อเรื่องของผมว่าอาบังคืนถิ่น (An Indian comes back to BKK.) แต่ยังไงไม่ทราบ กลับเปะปะไปบรรยายเรื่องความงามและสรรพคุณของเขียงแตกกับหมาขเรือนเป็นคุ้งเป็นแคว โดยยังมิได้ว่าผมหรืออาบังจะคืนถิ่นได้เมื่อใด.....

INTERVAL.

ด้วยอภินันทนาการจาก

โรงเรียนสอนตัดเสื้อพรศรี

38—40 ถนนสุรวงศ์

นครหลวงกรุงเทพธนบุรี

เกล็ดวินัย

โดย พ.ต. อรรถ วิชยกุล

ด้วยมีผู้สนใจอยากให้มีการ นำตัวอย่าง การกระทำที่เป็นความผิดทางวินัย ออกเผยแพร่ เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนผู้สนใจได้ทราบว่าอย่างไรที่เรียกว่าการกระทำผิดวินัย เป็นความผิดฐานใดและอาจได้รับโทษอย่างไร ผู้เขียนจะได้พยายามรวบรวมและเรียบเรียงให้ โดยย่อเป็นลำดับ ๆ ไปดังนี้

๑. ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทางราชการถือว่าเป็นความผิดที่มีโทษถึงไล่ออกจากราชการ และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่กระทรวงทบวงกรมยึดถือและปฏิบัติตามตลอดมาว่า หากมีเหตุที่จะลดหย่อนผ่อนโทษลงมาได้ก็เพียงปลดออกจากราชการเท่านั้น

อย่างไรที่เรียกว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น ขณะนี้เป็นที่ยอมรับกันว่า จะต้องเป็นการกระทำผิดที่มีลักษณะทำนองเดียวกับการกระทำผิดทางอาญา เพราะกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนมิได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ จึงต้องอาศัยการตีความหรือการพิจารณาวินิจฉัยตามคำพากษาของศาลฎีกาเป็นบรรทัดฐาน คือ อย่างน้อยที่สุดก็ถือหลักว่า การกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นกรณีความผิดที่ร้ายแรง จะต้องพิจารณาวินิจฉัยหรือตีความโดยเคร่งครัดตามตัวอักษร ฉะนั้น โดยปกติแล้ว การกระทำที่จะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการของข้าราชการผู้นั้นเอง กล่าวคือต้องเป็นการกระทำโดยทุจริต การกระทำนั้นเป็นการกระทำในหน้าที่ราชการของตน การกระทำนอกเหนือหน้าที่ย่อมไม่เป็นความผิดฐานนี้ เว้นแต่ได้รับมอบหมายโดยชอบให้ปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ หนาที่ที่ทำไปนั้นต้องเป็นหน้าที่ทางราชการไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนตัว หรือนอกหน้าที่ราชการ

สำหรับความผิดฐานนี้ได้มีความคิดเห็นของอีกฝ่ายหนึ่งว่า ความผิดนี้เป็นความผิดทางปกครองเป็นความผิดทางวินัย เกี่ยวกับการรักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจหน้าที่ลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดที่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการ หาประโยชน์ให้แก่ตนเองในสถานหนักบ่องกันมิให้มีบุคคลประเภทนี้อยู่ในวงราชการ ฉะนั้นการพิจารณาความผิดฐานนี้ไม่จำเป็นต้องเคร่งครัดอย่างความผิดทางอาญา การกระทำผิดอะไรก็แล้วแต่หากเป็นการทุจริตต่อทางราชการ แล้วก็ควรจะลงโทษฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการได้ เพราะ ข้าราชการทุกคนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตอยู่แล้ว แม้แต่การเอาเวลาของราชการไปทำประโยชน์ส่วนตัวก็น่าจะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการได้

ตัวอย่างของการกระทำที่เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมีดังนี้

๑. ข้าราชการพลเรือนมีตำแหน่งเป็นสมุหบัญชี มีหน้าที่รับเงินลงบัญชีและเก็บรักษาเงิน เอาเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเสีย แม้แต่ภายหลังจะนำมาคืนถูกต้องครบถ้วนก็เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๒. ข้าราชการพลเรือนมีตำแหน่งหน้าที่ราชการเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปราบปรามจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมาย จับผู้กระทำผิดมาแล้วไม่ดำเนินการตามกฎหมายปล่อยตัวไปโดยทุจริตเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๓. ข้าราชการพลเรือนเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย มีหน้าที่ออกใบอนุญาต ออกใบอนุญาตใด ๆ โดยมิชอบ ทำให้ผู้รับอนุญาตได้ประโยชน์เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๔. ข้าราชการพลเรือนเป็นหัวหน้าหน่วยงานจ้างคนงานโดยงบประมาณ แล้วเอาคนงานไปสร้างบ้าน หรือทำสวน เลี้ยงเป็ดของตนเองเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๕. ข้าราชการพลเรือนเป็นหัวหน้าหน่วยงาน มีหน้าที่เบิกเงินค่าแรงคนงาน ทำการเบิกเงินค่าแรงโดยไม่มีคนงานจริงตามที่เบิก เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๖. ข้าราชการพลเรือนเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เอาปูน ทราย ไม้ สังกะสี ของเหลือใช้หรือที่ใช้แล้วซึ่งเป็นสมบัติของทางราชการไปปลูกบ้านในที่ของตนเอง เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๒. ความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างแรง

ได้มีบางท่านกล่าวว่าวินัยข้าราชการพลเรือนซึ่งมีความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงนั้น ไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการพลเรือน เพราะเป็นฐานความผิดที่มีไว้ใช้เมื่อลงโทษข้าราชการฐานอื่นไม่ได้แล้ว หรือไม่รู้จะลงโทษอย่างไรก็ลงโทษฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ความเข้าใจดังกล่าวอาจคลาดเคลื่อนไปบ้าง ตามความรู้สึกก็น่าจะเป็นเช่นนั้นได้ แต่ถ้าพิจารณาให้ละเอียดสักเล็กน้อยแล้ว จะเห็นได้ว่า คำว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงนี้มีความหมายเป็นที่เข้าใจกันได้โดยง่ายอยู่ในตัวเองแล้ว ไม่มีอะไรยุ่งยากอย่างที่เข้าใจกัน การกระทำผิดฐานนี้ถ้าพิจารณาเทียบเคียง คำว่าประพฤติชั่ว กับ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จะเห็นได้เด่นชัดในความหมายยิ่งขึ้น ทุกคนที่เป็นข้าราชการโดยเฉพาะคนที่มีศีลธรรมอยู่บ้าง ย่อมทราบทันทีว่าอะไรคือการประพฤติชั่ว เป็นต้นว่า คนเราเมื่อดื่มสุราเมามาย ก็จะรู้อยู่แก่ใจว่าเรากำลังประพฤติชั่ว ข้าราชการเล่นการพนัน หนีงานไปเที่ยวหรือไปทำประโยชน์ส่วนตัว ไปกินข้าวเที่ยวไนท์คลับ อาบอบนวดกับพ่อค้า หรือผู้มาขอความสะดวกจากข้าราชการ ข้าราชการก็ย่อมรู้สึกว่า ตนกำลังประพฤติผิด หรือประพฤติชั่ว เหล่านี้ ถ้าข้าราชการบังคับใจตนเองได้ ทำแต่พอสมควร ไม่ให้มาเกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน ไม่ให้เสียหายแก่ทางราชการ ก็เป็นเรื่องความประพฤติของคน ๆ นั้น ถ้าสังคมนิยมกระทำกันก็ไม่มีอะไรเสียหายทำราชการต่อไปได้ แต่คนที่เขาไม่ประพฤติอย่างนั้น เขาก็มอง ๆ ดูอยู่โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชาที่ดี มักจะมองด้วยความไม่แน่ใจ เป็นเรื่องของข้าราชการผู้นั้นจะเลือกประพฤติเอาเอง เสียงภัยเอาเอง หากไม่มีเรื่องร้ายแรงขึ้นมาก็ดีไป แต่ก็อาจมีสังคมข้าราชการบางแห่งที่ถือปฏิบัติแตกต่างกันออกไป หน่วยงานบางแห่งอาจถือว่าการกินเหล้าเมายา เล่นการพนัน เป็นของนิยมในสังคมนั้น ในขณะเดียวกันอีกหน่วยงานหนึ่งถือเป็นเรื่องไม่ควรประพฤติ

อย่างไรก็ดี ความประพฤติทั้งหลายของข้าราชการย่อมมีขีดขั้นในตัวของมันเอง คนที่ดื่มสุราแล้วสนุกสนานไม่มีอะไรเสียหายก็ย่อมเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพจิตของตนเอง ต่อหมู่คณะและต่อสังคม แต่ข้าราชการที่ดื่มสุราแล้วชอบชกต่อยอาละวาทหรือยิงปืน ก็ย่อมจะเป็นเรื่องร้ายแรงขึ้นมาได้ ข้าราชการที่เล่นการพนันเป็นครั้งคราวเพื่อสังคมก็ย่อมจะไม่เป็นที่เสียหาย

แต่ถ้าหมกมุ่นอยู่กับการพนันจนเป็นหนี้สิน หรือเล่นการพนันที่อาจทำให้การรักษาความเป็นธรรม หรือการตั้งใจปฏิบัติงานบกพร่องเสียไปก็ย่อมจะเป็นเรื่องร้ายแรงขึ้นมาได้ หรือข้าราชการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ไปทำงานองค์การบริษัทของรัฐ โดยตามหน้าที่ราชการก็มีส่วนเกี่ยวข้องอยู่กับองค์การบริษัทนั้น ๆ ด้วย หากไปประพฤติตนทุจริตในบริษัทองค์การนั้น ๆ ก็ย่อมจะทำให้เสียหายแก่วงราชการ นับได้ว่าผู้นั้นประพฤติตนเป็นที่เสียหายอย่างร้ายแรง ไม่ควรอยู่ในวงราชการต่อไป ข้าราชการทุกคนจะต้องปฏิบัติตนมิให้ขึ้นชื่อว่าประพฤติชั่ว ไม่ว่าที่บ้าน ที่ทำงาน หรือร้านเหล้า ถ้าเป็นการประพฤติชั่วตามธรรมดา ไม่ถึงกับรายแรงก็เป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องสอดส่องดูแล หรือจะลงโทษตามควรแก่กรณีก็ย่อมทำได้ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงถึงขนาดที่ไม่ควรอยู่ในราชการ ก็จะต้องมีการตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวน เมื่อได้ทำการสอบสวนแล้ว ถ้ากรรมการหรือผู้บังคับบัญชาตั้งแต่อธิบดีขึ้นไปเห็นควรลงโทษถึงออกราชการ ก็จะต้องรายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก พ. จังหวัด แล้วแต่พิจารณาเห็นชอบเสียก่อน ผู้บังคับบัญชาจึงจะลงโทษข้าราชการผู้ประพฤติชั่วถึงออกจากราชการได้ เหล่านี้จะเห็นได้ว่าการลงโทษข้าราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงนั้น มีประโยชน์ในตัวเองอยู่มาก และมีหลักประกันอยู่มากมายหลายขั้นแล้ว นอกจากจะมีกรรมการสอบสวน อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. จังหวัด ซึ่งเป็นผู้คอยดูแลให้ความเป็นธรรมอยู่แล้ว ผู้ถูกลงโทษยังอุทธรณ์คำสั่งลงโทษได้อีกด้วย

การลงโทษฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงที่ใช้อยู่เวลานี้ส่วนใหญ่ได้แก่ กรณีความผิดเกี่ยวกับการทุจริต หรือ เกี่ยวกับการประพฤติชั่วทั้งหลายดังได้กล่าวมาแล้ว เช่น ทุจริตยักยอกเงินของทางราชการซึ่งตนเองไม่มีหน้าที่ราชการโดยตรง เมาสุราในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ.. เมาสุราปฏิบัติราชการไม่ได้ ประพฤติชั่วในการเล่นการพนันที่ทางราชการมีนโยบายในการปราบปรามห้ามไม่ให้ข้าราชการเล่น เช่น สลากกินรวบ หรือการพนันห้ามขาดที่ทางราชการไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ เช่น ไฮโล โป ถั่ว เป็นต้น กรณีความผิดที่ลงโทษฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงที่มากที่สุดในขณะนี้เห็นจะได้แก่ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรที่ปฏิบัติ

ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน

เสริมสุข โกวิทวานิช
นิติกรเอก กองวินัยและนิติการ
ชัยณรงค์ ละออนวล
นักวิเคราะห์งานบุคคลโท
กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

ชนะ อินสว่าง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวินัยและนิติการ
อิทธิชัย เสือวรรณศรี
นักวิเคราะห์งานบุคคลโท
กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

สำนักงาน ก.พ.

ตอบสมาชิก เลขที่ ๒๗๙๑

ถาม วารสารข้าราชการฉบับประจำเดือนมกราคม ๒๕๑๕ ได้นำกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๖๕ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมอนามัย ลงไว้ดังนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พยาบาลอนามัยโท	หัวหน้าแผนก	ที่ทำการอนามัยอำเภอ ในฐานะ หัวหน้าแผนก

"พยาบาลอนามัยโท" เป็นตำแหน่งประจำอยู่ที่ทำการอนามัยจังหวัด เหตุใดจึงเป็นตำแหน่งหัวหน้าแผนกที่ทำการอนามัยอำเภอ เพราะขณะนี้มีแต่อนามัยอำเภอโทเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาในฐานะหัวหน้าแผนก กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คำว่า "อนามัยอำเภอโท" หายไป มีแต่นายแพทย์อนามัยอำเภอโท โปรดชี้แจงให้ทราบทางวารสารข้าราชการด้วย

ตอบ ขออภัยครับ เป็นเรื่องของการพิมพ์ตก ตำแหน่งผู้บังคับบัญชา คือ "อนามัยอำเภอโท" แต่เมื่อพิมพ์ตำแหน่งดังกล่าวนี้ออกไป จึงทำให้เกิดความสับสน ขอแก้ไขดังนี้ครับ

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เทียบกับตำแหน่ง เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา

พยาบาลอนามัยโท	หัวหน้าแผนก	
อนามัยอำเภอโท	,,	ที่ทำการอนามัยอำเภอ ในฐานะหัวหน้าแผนก

ตอบสมาชิกจังหวัดนครราชสีมา

ผมเป็นสมาชิกวารสารข้าราชการประมาณ ๓ ปีแล้ว เพราะสนใจในบทความ และความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากในเล่ม แต่ผมก็มีข้อข้องใจอยากจะเรียนถามดังนี้

ถาม ผมรับราชการในกรมหนึ่งในตำแหน่งช่างจัตวา เป็นข้าราชการสามัญ โดยการใช้ประกาศนียบัตรประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกช่างกล ซึ่งผมพยายามไต่เต้าจนกระทั่งบัดนี้เงินเดือนของผม ๑,๑๕๐ บาท (พันหนึ่งร้อยห้าสิบบาท) ผมก็ยังเป็นช่างจัตวาอยู่ แต่เมื่อ ๓—๔ เดือนก่อน ที่กรมผมประกาศรับสมัครสอบคัดเลือกผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในตำแหน่งช่างตรี ผมก็มีประกาศนียบัตรนี้อยู่ จึงสมัครสอบ แล้วผมก็สอบได้ แต่ตำแหน่งที่ผมสอบได้ เขาบรรจุโดยให้เงินเดือนผมเพียง ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาท) ซึ่งทำให้เงินเดือนผมลดลง ๑๕๐ บาท ผมอยากทราบว่า ผมจะขอรับเงินเดือนเท่าเดิม (๑,๑๕๐ บาท) จะมีวิธีการหรือดำเนินการอย่างไร

ตอบ ขออนุมัติ ก.พ. กำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนที่คุณครองอยู่เป็นชั้นตรี แล้วกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนที่ว่างเป็นชั้นจัตวา สับเปลี่ยนปรับลดแลกเปลี่ยนกันครับ

ตอบสมาชิกเลขที่ ๖๙๑/๒๕๑๔

ถาม สมมุติว่า นาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี กรมการข้าว กระทรวงเกษตร มีความประสงค์จะขอโอนไปรับราชการอยู่กรมพัฒนาที่ดิน กระ

ทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ระบุว่า การโอนข้าราชการพลเรือนของกระทรวงทุกกระทรวงไปบรรจุต่างกระทรวง ในชั้น อันดับและขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิมอาจทำได้ โดยกระทรวงทบวงกรมทั้งสองฝ่ายตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ขอเรียนถามวิธีปฏิบัติโดยละเอียดดังนี้

นาย ก. จะต้องยื่นเรื่องราวขอโอนต่ออธิบดีกรมการข้าว แล้วให้อธิบดีกรมการข้าวส่งเรื่องไปยังอธิบดีกรมพัฒนาที่ดินพิจารณาแล้วนำเสนอ อ.ก.พ. กรมพัฒนาที่ดินพิจารณาอนุมัติเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว อธิบดีกรมพัฒนาที่ดินสั่งบรรจุได้เลยหรือจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทั้งสองฝ่ายเสียก่อน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.พ. กรมการข้าวหรือไม่ ก่อนที่อธิบดีกรมการข้าวจะทำเรื่องให้อธิบดีกรมการพัฒนาที่ดินพิจารณา

ตอบ ขอเรียนชี้แจงวิธีดำเนินการโดยย่อเกี่ยวกับการโอนดังนี้ครับ

(๑) นาย ก. ต้องไปติดต่อกับกรมพัฒนาที่ดินแสดงความประสงค์ที่จะขอโอน

(๒) กรมพัฒนาที่ดิน จะพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตำแหน่ง เงื่อนไขการบรรจุ คุณวุฒิ ของนาย ก. เงินเดือน ประวัติ ฯลฯ

(๓) ถ้ากรมพัฒนาที่ดินเห็นสมควรจะรับโอนก็จะมีหนังสือติดต่อไปทางกรมการข้าว ทาบทามว่าจะขัดข้องหรือไม่ พร้อมกับสอบถามรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนาย ก. ตามที่กรมพัฒนาที่ดินต้องการทราบด้วย

(๔) กรมการข้าวพิจารณา แล้วตอบให้กรมพัฒนาที่ดินทราบ

(๕) ถ้ากรมการข้าวตอบไม่ขัดข้อง กรมพัฒนาที่ดินก็จะดำเนินการต่อไป โดยเสนอเรื่องรับโอนให้ อ.ก.พ. กรมพัฒนาที่ดินพิจารณา (จะเสนอให้พิจารณาก่อนมีหนังสือทาบทามกรมการข้าวก่อนก็ได้)

(๖) เมื่อ อ.ก.พ. กรมพัฒนาที่ดินพิจารณาอนุมัติให้รับโอน อธิบดีกรมพัฒนาที่ดินก็จะเป็นผู้สั่งรับโอนมาบรรจุและแต่งตง แล้วส่งคำสั่งนั้นให้กรม

การข้าวทราบเพื่อให้กรมการข้าวออกคำสั่งให้ นาย ก. พ้นจากตำแหน่งและอัตราเงินเดือนต่อไป

(๗) ทางกรมการข้าวเป็นฝ่ายให้โอน กฎหมายไม่ได้บังคับว่าจะต้องเสนอ อ.ก.พ. กรมพิจารณา ในทางปฏิบัติก็ไม่เสนอ อธิบดีเป็นผู้พิจารณาว่าสมควรจะให้โอนหรือไม่ แต่กรมที่จะรับโอนคือกรมพัฒนาที่ดิน ต้องเสนอ อ.ก.พ. กรมพัฒนาที่ดินพิจารณาอนุมัติ และอธิบดีกรมพัฒนาที่ดินเป็นผู้ออกคำสั่งบรรจุโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ประหยัดเวลา ทุ่นทุนทรัพย์ หางานง่าย ระบบการสอนที่ทันสมัย และล้ำยุค
เป็นที่รู้จักทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เรียนให้ได้ผลดีและคุ้มค่า
ต้องเรียนที่

โรงเรียนสอนตัดเสื้อระพี

120/17—20 ถนนราชปรารภ ใกล้โฮเต็ลอินทรา

โทร. 59238, 514742

อำนวยการสอนโดย คุณลำยงค์ บุณยรัตพันธุ์ ผู้มีความรู้จาก
ECOLE GUERRE LAVIGNE, PARIS และผู้เชี่ยวชาญพิเศษในการ
ออกแบบ ทั้งยังมีครูที่จบจากต่างประเทศสอนอีกมากมาย

ปัญหาเกี่ยวกับงานคลัง

ผู้ตอบ จาก กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง :

วิเชียร	ไม้เรียง	รองอธิบดี	เฉลิมชัย	วสีนนท์	นิติกรพิเศษ	
สนิท	เกษะศิริ	เลขานุการกรม	ปรีชา	สุวรรณทัต	นิติกรโท	กองระบบบัญชีและการคลัง
		วิรัท สุวรรณทัต	นิติกรโท	กองบำเหน็จบำนาญ		

ถาม ๑. นาย ก. เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้น้อย มีบุตร ๑ คน เข้าเรียนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ ในปีการศึกษาเดียวกันได้ลาออกจากโรงเรียนหนึ่งไปเข้าอีกโรงเรียนหนึ่ง เปลี่ยนโรงเรียนถึง ๕–๖ แห่งและต้องเสียค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมทุกโรงเรียน อยากทราบว่า ค่าเล่าเรียนที่เสียไปจะนำมาเบิกคืนทั้งหมดได้หรือไม่

๒. บุตรข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ย้ายติดตามบิดา ในภาคศึกษาเดียวกันได้เปลี่ยนโรงเรียนถึง ๒ แห่ง และต้องเสียค่าเล่าเรียนถึง ๒ ครั้ง บิดาจะเบิกค่าเล่าเรียนได้ทั้ง ๒ ครั้งหรือไม่

๓. การประกาศกฎอัยการศึกษาทั่วราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ เป็นต้นมาจนถึงทุกวันนี้ จะได้นับเป็นเวลาราชการทวีคูณหรือไม่

ตอบ ๑. ตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนจะต้องเรียกเก็บเงินค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษาเป็นภาค ๆ ไป ในหลักการการเบิกเงินช่วยเหลือ ก็ให้เบิกเป็นภาค ๆ เช่นกัน และเมื่อเบิกแล้ว ก็เบิกได้ครั้งเดียวสำหรับภาคนั้น ฉะนั้น การเปลี่ยนโรงเรียนในปีหนึ่งหลาย ๆ แห่งจึงเบิกเงินช่วยเหลือเกิน ๓ ภาคของปี

การศึกษาไม่ได้ เว้นแต่มีพฤติการณ์เกิดขึ้นเป็นพิเศษจริง ๆ ก็อาจจะให้เบิกเป็นพิเศษได้

๒. เบิกได้ เพราะเหตุที่ต้องย้ายโรงเรียนเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษ

๓. นับเป็นเวลาทวีคูณไม่ได้เลยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๖๙

ถาม การขอเบิกค่าเช่าบ้าน สามีและภรรยาต่างก็มีสิทธิเบิกค่าเช่า ถ้าหากอยู่ในท้องที่เดียวกันให้เบิกได้คนเดียว ซึ่งค่าเช่าสูงกว่า ขอเรียนถามดังนี้

๑. ท้องที่เดียวกัน หมายถึงอำเภอเดียวกัน หรือจังหวัดเดียวกัน หรือคลังเดียวกัน

๒. ถ้าอยู่คนละอำเภอ หรือคนละจังหวัด ขอเบิก ๒ คนได้หรือไม่ ถ้าสมมุติว่าไม่ได้ จะมีวิธีไหนจะทำให้เบิกได้ ในเมื่อเช่าจริง และต้องแยกกับครอบครัว

๓. ถ้าทำเบิกผิดโดยไม่ทราบข้อเท็จจริงมีความผิดหรือไม่

ตอบ "ท้องที่เดียวกัน" ในที่นี้ หมายถึงท้องที่ซึ่งสถานที่ทำงานตั้งอยู่กับบ้านพัก จะสามารถเดินทางไปกลับตามปกติได้โดยสะดวกหรือไม่ ถ้าไม่สามารถเดินทางไปกลับได้โดยสะดวก ก็ถือว่าอยู่ต่างท้องที่กัน ต่างฝ่ายมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้ ฉะนั้น แม้ทำงานอยู่ต่างอำเภอหรือต่างจังหวัดก็ตาม ถ้าสามารถเดินทางไปกลับระหว่างที่ทำงานของตนกับบ้านพักได้ ก็เบิกค่าเช่าบ้านแยกไม่ได้ ซึ่งเรื่องนี้จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

ส่วนการเบิกผิด ถ้าไม่มีเจตนาทุจริต ก็ไม่ผิด แต่จะต้องคืนเงินที่ได้เบิกไป

ถาม ๑. นาย ก. บรรจุเข้าทำงานที่จังหวัด ข. ต่อมาส่วนราชการได้ออกคำสั่งโยกย้ายจากจังหวัด ข. ไปยังจังหวัดต่าง ๆ นาย ก. จำต้องจำหน่ายรื้อถอนบ้านเรือนไปเพราะไม่มีผู้ดูแล จนเป็นเวลา ๒๐ ปีเศษ ทางราชการจึงได้ย้ายนาย ก. มายังจังหวัด ข. เดิม ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ นาย ก. มีความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อยากทราบว่า นาย ก, จะมีทางเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่ โดยเหตุผลอย่างไร

ตอบ ๑. เบิกไม่ได้ เพราะเป็นการย้ายกลับมาประจำในเขตที่เริ่มเข้ารับราชการครั้งแรก

ถาม ๒. นาย ก. เข้ารับราชการเมื่อ ๑ เมษายน ๒๔๙๑ ลาออกเมื่อ ๓๑ธันวาคม ๒๕๑๔ เป็นเวลาราชการ ๒๓ ปี ๙ เดือน รวมทวีคูณอีก ๗ ปี สรุปแล้วคงมีเวลาราชการประมาณ ๓๑ ปี โดยมิใช่ ๒๕ ปีบริบูรณ์ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อคิดบำนาญจะมีสิทธิคิดคำนวณเป็น $\frac{\text{เงินเดือน} \times ๓๑}{๕๐}$ = บำนาญได้หรือไม่อย่างไร (เคยทราบว่ามีการคิดให้เป็น ๒๕ ปีบริบูรณ์ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำนาญได้ จึงขอทราบว่า ความจริงในเรื่องนี้มีอย่างไร)

ตอบ ๒. ข้าราชการพลเรือนที่รับราชการโดยรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณ ประเภทเงินเดือนและไม่เคยออกจากราชการตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์(เวลาราชการปกติ + เวลาทวีคูณ) จะได้รับบำนาญ = $\frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาราชการ}}{๕๐}$

สำหรับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิได้รับบำนาญแต่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญรวมทั้งสิ้นไม่ครบ ๒๕ ปีบริบูรณ์ จะได้บำนาญ = $\frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาราชการ}}{๕๕}$

ตามตัวอย่างจะได้บำนาญ = $\frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times ๓๑}{๕๐}$ ถูกต้องแล้ว

อภินันทนาการ
จาก
สังกะสีตรา 3 มงกุฎ
และ
สังกะสีชุบ ตรา 3 มงกุฎสุดสวย
บริษัท สังกะสีไทย จำกัด
สมุทรปราการ

การจัดระบบงาน

ถนอม มากะจันทร์

การจัดระบบงาน หมายถึงการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคล เพื่อให้งานของส่วนรวมประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย

จุดประสงค์สำคัญของบทความนี้ คือการเสนอแนวความคิดให้ผู้อ่านหวนกลับมาพิจารณาแบบความประพฤติของตัวเราเอง ว่าอยู่ในแบบแผนที่ดีเยี่ยงผู้มีใจสูงเพียงใด เมื่อเราต่างปฏิบัติงานในความรับผิดชอบจนสุดความสามารถของตนแล้ว ทำไมผลงานของหมู่คณะ จึงไม่ได้ผลอย่างเต็มที่ เมื่อทุกคนมีความปรารถนาดีต่อกัน หวังดีต่องานในหน้าที่ของตน ทุกคนมีความเกรงกลัวต่อบาป ทุกคนมีความละอายแก่ใจ ไม่ก่อกรรมทำผิด ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนเป็นทุกข์ งานของส่วนรวมก็ควรจะมีค่าสูง ไม่บังควรจะไปแก้ไขระเบียบข้อบังคับของสถาบันการศึกษานั้นแต่อย่างใด สิ่งที่จะต้องเพ่งพินิจวินิจฉัยก่อนชี้จุดอย่างอื่น คือคุณธรรมความดีในตัวเรานี่เอง เรามี หิริ ความละอายแก่ใจที่คิดชั่วประพฤติชั่ว เช่นนั้นหรือเปล่า เมื่อสร้างกรรมทำบาปลงไปกับบุคคลใด ต่อสถาบันใดแล้ว มีความเกรงกลัวต่อบาป ต่อกฎแห่งกรรมชั่วของตนเพียงใด หากคนหมดความรู้สำนึกในเรื่องนี้แน่แล้ว ก็จำเป็นต้องมุ่งไปศึกษาในประเด็นอื่น เช่น ปรับปรุงระเบียบข้อบังคับของสถาบัน แก้ด้วยความหวังว่า ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลฝ่ายต่าง ๆ จะสูงขึ้น แปลว่า เราไม่เชื่อในระบบคุณงามความดีของกันและกันแล้ว ทุกฝ่ายกลายเป็นทาสของสถาบันที่ด้อยในเรื่องคุณธรรมความดี ทั้งผลิตผลงานที่มีคุณภาพต่ำด้วย จึงไม่เป็นที่ปรารถนาของใครได้อย่างแท้จริง ในที่สุดคนส่วนใหญ่จะทิ้งงาน หรือหย่อนความรับผิดชอบเปิดโอกาสให้คนที่เห็นแก่ได้เข้าชิดประจบนาย การวินิจฉัยสั่งการเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วน

บุคคล มากกว่าความเจริญมั่นคงของส่วนรวม พวกนักคิด เจ้าคารม ที่มีเหตุผล หรือมีวิชาการแก่กล้า ไม่เป็นที่ปรารถนา ในสถานการณ์เช่นนี้ ต้องหลบไปผ่อนอารมณ์อยู่แนวหลัง บำเหน็จความดีความชอบจะแบ่งให้พวกพ้องของตนก่อน เพื่อจะได้เลื่อนตำแหน่งฐานะของตนไปอย่างรวดเร็ว

การจัดระบบงานในสถานศึกษา เช่นของโรงเรียน หรือภาควิชาย่อมมีลักษณะที่แตกต่างกันหลายแบบ ในตอนนี้ จะนำมาประกอบการพิจารณาเพียงสี่แบบด้วยกัน

แบบที่หนึ่ง การจัดระบบงานโดยมุ่งมั่นต่อผลความสำเร็จของงานเป็นที่ตั้ง และมวลสมาชิกทุกระดับไม่มีส่วนชื่นชม หรือไม่มีความสุขจากการทำงานนั้น นโยบายสำคัญ คือ ความเข้มงวดกวดขันในการปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนด มีการตรวจสอบประเมินผลงานอย่างเคร่งครัด คนที่รับงานไปจัดทำไม่มีโอกาสรู้ว่า คนอื่น กลุ่มอื่น กำลังทำงานในหน้าที่ของเขาเพื่อความมุ่งหมายอะไร นอกจากผลงานอีกส่วนหนึ่ง ต่างฝ่ายต่างมีระเบียบบัญญัติ ดำเนินงาน เครียดตึงตัว อาจไม่เอื้อเฟื้อแก่หน่วยงานอื่นด้วย แต่นายงานแบบนี้ ต้องมีมันสมองเยี่ยมยอดมาก และสามารถตัดสินใจวางนโยบาย กำหนดลักษณะงานให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้อย่างชัดเจนที่สุดด้วย

การจัดระบบงานแบบที่สอง คือการคาดหมายกำหนดวิธีทำงาน เพื่อความสะดวกสบายร่วมกัน ทั้งนายงานและลูกน้องมีความสัมพันธ์กันดีมาก แต่ผลของงานต่ำ ไม่สามารถสร้างศักดิ์ศรีหรือคุณธรรม ไม่มีความก้าวหน้าทางวิชาการ การปรับปรุงระเบียบวิธีทำงานไม่ต้องพูดถึง เพราะกำหนดตัวบุคคลที่จะปกป้องภัยพวกพ้องของตนไว้อย่างมั่นคงแล้ว ใครไม่ชอบก็เชิญออกไป ลักษณะสำคัญของวิธีจัดระบบงานแบบนี้ ย่อมจะสังเกตได้จากการแบ่งชาติ ชั้น วรรณะ ลดหลั่นกันตามความพอใจของหัวหน้า หรือกลุ่มลูกน้องที่มีอิทธิพล (เหนือนาย) การเลือกที่รักมักที่ชัง มีอยู่เต็มอัตรา การมอบอำนาจหน้าที่ไม่เป็นไปเพื่อความก้าวหน้าของงาน แต่เพื่อความสะดวกสบายง่าย พอให้เสร็จไปตามวิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ยอมรับศักดิ์ศรีเพราะชื่อเสียงกิตติคุณ เพราะทรัพย์สมบัติ หรือเป็นทาสของสถาบันโดยไม่ลืมหูลืมตา เล่นพวกคือคำอธิบายที่เหมาะสมที่สุดในบรรยากาศของการจัดระบบงานเมื่อถึงเวลาจะขอความชอบ หรือข่าวสำคัญพวกพ้องฝ่ายตนต้องรู้และชุบชิบกันก่อน ใครจะได้อะไรมากกว่าใครว่ากันก่อน ส่วนรวมมาทีหลังจะถือเป็นระบบเผด็จการเป็นคณะก็ได้ (Narcissism)

แบบที่สาม คือการจัดระบบงานแบบปล่อยตามสบาย พวกพ้องของตนก็ไม่ส่งเสริมซ้ำเติม ผลงานที่หวังจะทำก็มีคุณภาพต่ำ ไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้อง ไม่เป็นมรรคเป็นผลแก่ส่วนรวม คือ ไม่เกิดความเจริญอะไรทั้งสิ้น เปรียบได้กับคนเกเร ไม่เอาถ่าน สถาบันการศึกษาที่จัดระบบงานแบบนี้ จะมองได้จากเสรีภาพในการพูด พูดไม่คิด เลือกแต่จุดที่เด่นมาพูดกัน เมื่อผู้น้อยเสนอแนวความคิดใหม่ หรือมีปัญหาข้อขัดแย้งกันในหมู่ผู้ร่วมงาน ไม่มีการวินิจฉัยชี้ขาด เพียงแต่ขอรับไว้พิจารณาแล้วก็ไม่ได้พิจารณาแก้ไขอะไรทั้งสิ้น ปล่อยให้กาลเวลาเป็นเครื่องถ่วงปมปัญหา เมื่อมีโอกาสนายงานจะแสดงจิตเมตตาปราณีแก่คู่กรณี ตีสองหน้าอยู่ร่ำไป ถือเป็นเรื่องมโนสาเร่ เขาเหล่านั้นเป็นลูกน้องทั้งสองฝ่าย ต้องมางอนายอยู่ร่ำไป วิธีจัดระเบียบปฏิบัติงานส่วนใหญ่จะเป็นอุปสรรคขัดขวาง ไม่ให้คนกล้าเสี่ยง ไม่อยากเสนอแนวความคิดใหม่ คำสั่งของนายได้รับปฏิกิริยาโต้อย่างชาเย็น คือไม่ทำหรือทำแบบดีก็ชามไม่ดีก็ชาม เป็นต้อสยามด้วยกัน ปล่อยให้สถาบันอื่นเขาก้าวหน้าต่อไปอย่างรวดเร็ว แต่ของตัวเราเอง โทษบีโทษกลองกันทั้งขนทั้งล่อง การบำรุงขวัญบุคคลผู้ร่วมงาน จะมีบ้างก็แต่ในเทศกาลแบบชาวบ้าน มีการขึ้นบ้านใหม่ มีการฉลองวันนักขัตฤกษ์ทางศาสนา หรือพิธีไสยศาสตร์ ทำบายศรีผูกข้อมือสู่ขวัญทำนองนั้น เห็นว่าเป็นงานสำคัญไป

การจัดระบบงานแบบที่สี่ อาจจะยังไม่เกิดในสถาบันการศึกษาของเราในเวลานี้ แต่น่าจะเกิดได้ในอนาคตข้างหน้า ไม่ช้าไม่นานนัก ถ้าเรามองเห็นว่ามันจะดี จะเอาจริงกันหรือไม่ ไม่ถึงกับต้องผ่าตัดอวัยวะสำคัญอะไรใหญ่โต สิ่งที่จะปลูกฝังก่อนในสถานศึกษาทุกระดับ คือความสามัคคี ความสามัคคีในหมู่นักเรียนนักศึกษา ความสามัคคีในบรรดาครูอาจารย์ เป็นสิ่งที่หาได้ยากนักหนา ในวงการศึกษาของไทยปัจจุบัน สาเหตุใหญ่เกิดจากปมด้อยมีทิฏฐิมานะไม่มองเห็นในคุณธรรมความดีของคนอื่น ใช้ตราชั่งห้อปริญญาเป็นเกณฑ์ในการวิจัยคุณค่าของคน ที่แท้ความคิดแบบนี้ คือความคิดของคนที่ไม่รู้จักตำแหน่งฐานะของตนเอง ไม่รู้ว่าจะดึงเอาความคิดดีของคนอื่นออกมาใช้ให้ถูกได้อย่างไร หรือใช้คนไม่ถูกกับเรื่อง หรือไม่กล้ามอบงานให้ทำด้วยเกรงว่าจะล้ำหน้า ในที่สุดมีคนมากก็เหมือนไม่มีปัญญา ขาดความสามัคคีเสียอย่างเดียวงานก็ไม่ดีไปด้วย ต้องโทษบีโทษกลองอยู่ร่ำไป ในที่สุดก็วกเข้าไปหาวิธีทำงานแบบเก่า เรียกร้องเอาแต่เปลือกนอกของคนมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดอำนาจหน้าที่ เช่น ตั้งข้อสันนิษฐาน

เอาตามอำเภอใจ ว่าคนจากสถาบันนั้นดีกว่าที่อื่น เป็นการกระชากความสามัคคีให้ขาดหายไป ในเมื่อไม่มีโอกาสแสดงความสามารถเพื่อความก้าวหน้าของงานในหน้าที่ของสถานศึกษา คนจำนวนมากจึงกลับไปคบหากับเพื่อนร่วมสถาบัน เช่น พวกภาคบ่ายภาคค่ำ พวกธรรมศาสตร์ พวกจุฬาฯ นี่พวกประสานมิตร นั่นพวกพิษณุโลก แล้วความสามัคคีก็เปลี่ยนรูปไปเพื่อความมุ่งหมายอย่างอื่น ทำให้งานในหน้าที่ของสถาบันไม่มีประสิทธิภาพเพราะบรรยากาศในการจัดระบบงานนั่นเอง

นอกจากความสามัคคีแล้ว บุคคลผู้ร่วมงานทุกฝ่ายจะต้องมีความเสียสละ อดทนต่อความทุกข์ทรมาน อดทนต่อความเหน็ดเหนื่อย อดทนต่อความเจ็บใจไม่สมหวัง อันอาจจะเกิดเพราะการจัดระบบงานทั้งนี้เพื่อผลในระยะไกล ความอดกลั้นหรือขันติ เป็นคุณสมบัติที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นเป็นนิสัยในบุคคลทุกฝ่ายที่หวังจะประสบความสำเร็จในการทำงานร่วมกัน ขอน้อมเกล้าฯ อัญเชิญคติธรรม แห่งพระมหาธีรราชเจ้ามาเป็นเกณฑ์ในการจัดระบบงานสำหรับสถานศึกษาของไทย สมัยปัจจุบัน คือ ความที่ว่า "... แม้ชาติย่อยยับอับจน บุคคลจะสุขอยู่อย่างไร..."

เกณฑ์การจัดระบบงานในสถานศึกษาอีกข้อหนึ่ง คือ ความเพียร ความเพียรพยายามเป็นคุณสมบัติที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นในบุคคล ด้วยการยอมรับผลงานอันเกิดจากความเพียรพยายามของนักเรียน ของคณะครู หรือหัวหน้าวิชาทุกฝ่าย ทั้งนี้ จะต้องนำเอาคุณสมบัติด้านนี้มาเป็นเกณฑ์สำคัญ ในการประเมินความก้าวหน้าของสถาบันการศึกษาอีกส่วนหนึ่งด้วย

การแบ่งปันอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นมาตรการสำคัญที่ถูกนำมาอ้างในการจัดระบบงานทุกระดับ แต่ถึงเวลาปฏิบัติจริง ก็มีเหตุอันเป็นไปในทางเสีย คือ ถ้าไม่เป็นฝ่ายรู้บังคับบัญชาก็ฝ่ายผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีอันเป็นไปต้องบิดเบี้ยวกันไปข้างหนึ่ง เพราะมีอิทธิพลหรือเหตุจูงใจอย่างอื่น ซึ่งที่แท้เพียงเพื่อสนองความพอใจของบุคคล หาใช่เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมไม่ การแบ่งปันหน้าที่ความรับผิดชอบ จะต้องชัดเจน และผู้ร่วมงานเข้าใจตั้งแต่ก่อนตัดสินใจเข้าร่วมงานด้วยซ้ำไป ไม่ใช่สมัครเข้างานเพราะหมายใจว่า คนนี้จะช่วย คนนั้นจะหนุน หรือเก็งกำไรว่าจะใช้คนอื่นได้คล่อง ๆ ถ้ารู้ว่ามีคนใจแคบแบบนี้เสียแต่ต้นมือ ก็จะดีไม่น้อยเลย

การกำหนดระเบียบวิธีการติดต่อประสานงานส่วนต่าง ๆ เป็นข้อบกพร่องที่มักเกิดขึ้นได้ง่ายมาก ในการจัดระบบงาน เวลานี้หัวหน้าวิชา กับครูประจำวิชามีสัมพันธภาพแบบไหน แบบเก็บกด แบบปล่อยตามอำเภอใจ หรือแบบเผด็จการ สัมพันธภาพแบบประชาธิปไตย จะนำมาใช้ได้เพียงใดในโรงเรียนมัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย เป็นสิ่งที่น่าจะได้พิจารณากันอย่างรอบคอบ ความเป็นผู้นำในทางวิชาการ กับตำแหน่งผู้ใช้อำนาจบริหารอาจไม่อยู่ในบุคคลเดียวกันได้ เรื่องนี้ไม่เป็นที่น่าสงสัยอีกต่อไป แต่เหตุไฉนเรื่องอาวุโส ความเจริญด้วยอายุ และอัตราเงินเดือน จึงนำมาใช้บดบังความก้าวหน้า ความคิดริเริ่ม หรือผู้นำในทางวิชาการเสียจนมืดมนต์ไปหมด ท่านไม่เห็นแปลกบ้างหรืออย่างไรขอรับกระผม

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยพงษ์วัฒนา

290—292 นครเขษม พระนคร โทร. 213318 โทรเลขย่อ "พงษ์วัฒนา"

ตัวแทน พัดลม "ซันโย" "มิตซูบิชิ" "วี" โคมไฟฟ้าประดับทันสมัยของเยอรมัน
อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าครอบครัว ตู้เย็น ตู้เหล็กเก็บเอกสาร และมู่ลี่อลูมิเนียม

THAI PHONG WATHANA
LIMITED PARTNERSHIP
290–292 NAKORNKASAM BANGKOK TEL. 213318
Cable Address: "Pong Watana"
Distributors for: "SANYO" "MITSUBISHI" and "V" Electric Fan. Lighting fitting,
Electric goods, Refrigerator steel office equipment and Venetian Blind.

กฎหมายและระเบียบใหม่

มีกฎหมายและระเบียบใหม่ที่น่าสนใจประกาศใช้ดังนี้

๑. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมทรัพยากรธรณี

๒. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมศุลกากร

๓. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการแพทย์

๔. การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย

๕. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๖. การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างสำนักเบิกเงินเดือน

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๖๙ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมทรัพยากรธรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๕๗ (พ.ศ. ๒๕๑๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พนักงานสำรวจชำนาญงาน	เสมียนพนักงาน	
พนักงานสำรวจตรี	ประจำแผนก	
พนักงานอนามัยตรี	"	
บุคลากรตรี	"	
นักธรณีวิทยาตรี	"	
ผู้ช่วยทรัพยากรธรณีจังหวัดตรี	"	
ทรัพยากรธรณีตรี	"	
นักธรณีวิทยาโท	หัวหน้าแผนก	
ทรัพยากรธรณีโท	"	
ผู้ช่วยทรัพยากรธรณีจังหวัดโท	"	
ทรัพยากรธรณีจังหวัดโท	"	สำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ควบคุมโรงถลุงเอก	หัวหน้ากอง	
นักธรณีวิทยาเอก	"	
ทรัพยากรธรณีเอก	"	
นางช่างเอกทรัพยากรธรณีเขต	"	สำนักงานทรัพยากรธรณีเขต ในฐานะหัวหน้ากอง

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ทรัพยากรธรณีจังหวัดเอก	หัวหน้ากอง	สำนักงานทรัพยากรธรณีจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕
จอมพล ถ. กิตติขจร
หัวหน้าคณะปฏิวัติ
ผู้ใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙ ตอนที่ ๑๗ วันที่ ๑ ก.พ. ๒๕๑๕

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมศุลกากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนและให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
พลศุลการักษ์จัตวา	เสมียนพนักงาน	
จ่าศุลการักษ์จัตวา	"	
นักบินจัตวา	"	
พนักงานตีราคาตรี	ประจำแผนก	
พนักงานชั้นสูตรตรี	"	
นักบินตรี	"	
ช่างเครื่องบินตรี	"	
ต้นกลตรี	"	
ต้นเรือตรี	"	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
นายเรือเดินทะเลตรี	ประจำแผนก	เรือเดินทะเลในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
นายตรวจศุลกากรตรี	"	
นายสถานีวิทยุตรี	"	สถานีวิทยุในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยนายด่านศุลกากรตรี	ประจำแผนก	
นายด่านศุลกากรตรี	"	ด่านศุลกากรในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
พนักงานตีราคาโท	หัวหน้าแผนก	
พนักงานชั้นสูตรโท	"	
พนักงานประเมินอากรโท	"	
พนักงานพิกัดอัตราศุลกากรโท	"	
นักชั้นสูตรโท	"	
ผู้บังคับการเรือเดินทะเลโท	"	เรือเดินทะเลในฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ช่วยนายด่านศุลกากรโท	"	
นายด่านศุลกากรโท	"	ด่านศุลกากรในฐานะหัวหน้าแผนก
สารวัตรศุลกากรโท	"	
ผู้ช่วยศุลกากรเขตโท	"	
พนักงานตีราคาเอก	หัวหน้ากอง	
พนักงานชั้นสูตรเอก	"	
พนักงานประเมินอากรเอก	"	
นายด่านศุลกากรเอก	"	ด่านศุลกากรในฐานะหัวหน้ากอง
ศุลกากรเขตเอก	"	ที่ทำการศุลกากรเขตในฐานะหัวหน้ากอง
สารวัตรศุลกากรเอก	"	
สารวัตรใหญ่	ผู้อำนวยการกอง	กองสารวัตรในฐานะผู้อำนวยการกอง
พนักงานตีราคาพิเศษ	"	
พนักงานพิกัดอัตราศุลกากรพิเศษ	"	
ศุลกากรเขตพิเศษ	"	ที่ทำการศุลกากรเขตในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ผู้ใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๙ ตอนที่ ๑๗ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๔) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๒. ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๕๘ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗

ข้อ ๓. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนและให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการดังต่อไปนี้

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ครูอาชีวบำบัดจัตวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานเภสัชกรรมจัตวา	"	
ครูอาชีวบำบัดตรี	ประจำแผนก	
นักกายภาพบำบัดตรี	"	
นักจิตวิทยาตรี	"	
พยาบาลสาธารณสุขตรี	"	
ครูอาชีวบำบัดโท	หัวหน้าแผนก	
นักจิตวิทยาโท	"	
อาจารย์ผู้ปกครองโท	"	
นายแพทย์โทผู้อำนวยการโรงพยาบาล	"	โรงพยาบาลในฐานะหัวหน้าแผนก
นักจิตวิทยาเอก	หัวหน้ากอง	
พยาบาลเอก	"	
หัวหน้าธุรการเอก	"	
นายแพทย์เอกผู้อำนวยการโรงพยาบาล	"	โรงพยาบาลในฐานะหัวหน้ากอง

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
นายแพทย์พิเศษทางกุมารจิตเวชศาสตร์	ผู้อำนวยการกอง	
นายแพทย์พิเศษทางกุมารเวชศาสตร์	"	
นายแพทย์พิเศษทางประสาทศัลยกรรม	"	
นายแพทย์พิเศษทางพยาธิวิทยา	"	
นายแพทย์พิเศษทางรังสีวิทยา	"	
นายแพทย์พิเศษทางศัลยกรรม	"	
นายแพทย์พิเศษทางสูติกรรม	"	
นายแพทย์พิเศษทางอายุรศาสตร์	"	
นายแพทย์พิเศษทางจิตวิทยาคลินิก	"	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ผู้ใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๙ ตอนที่ ๑๗ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๓ สำนักงาน ก.พ.

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕

เรื่อง การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย

เรียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

ด้วย ก.พ. ได้ลงมติรับรองปริญญาของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ดังนี้

๑. รับรองปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๕) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

๒. รับรองปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาบาลี และสันสกฤตของคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

๓. รับรองปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์ ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

๔. รับรองปริญญาวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาโทรคมนาคม ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า นนทบุรี ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

๕. รับรองประกาศนียบัตรวิชาการหนังสือพิมพ์ภาคค่ำ เฉพาะผู้ที่เรียนจบมศ. ๕ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๗ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

๖. รับรองประกาศนียบัตรสาขาคอมพิวเตอร์ ของบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ว่าเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๗ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอก จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการ

ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๒ สำนักงาน ก.พ.

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

เรื่อง คุณวุฒิของผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

เรียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการแจ้งว่า

๑. วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร ๓ ปีต่อจาก มศ. ๕ หรือ ๒ ปีต่อจากมศ. ๖ เพิ่มขึ้นหลายแผนกวิชา ซึ่งในปัจจุบันมีดังนี้

๑.๑ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
๑.๒ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
๑.๓ แผนกวิชาอิเลคโทรนิคส์
๑.๔ แผนกวิชาช่างยนต์
๑.๕ แผนกวิชาช่างกลโลหะ
๑.๖ แผนกวิชาช่างสำรวจ
๑.๗ แผนกวิชาช่างพิมพ์
๑.๘ แผนกวิชาช่างภาพ
๑.๙ แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม
๑.๑๐ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ
๑.๑๑ แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
๑.๑๒ แผนกวิชาการค้า
๑.๑๓ แผนกวิชาการตลาด
๑.๑๔ แผนกวิชาบัญชี
๑.๑๕ แผนกวิชาเลขานุการ
๑.๑๖ แผนกวิชาช่างตัดเสื้อ
๑.๑๗ แผนกวิชาอุตสาหกรรมผ้า
๑.๑๘ แผนกวิชาเคหภัณฑ์
๑.๑๙ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

๒. กระทรวงศึกษาธิการได้เทียบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างตัดเสื้อ ของวิทยาลัยชุมพรเขตอุดมศักดิ์เท่ากับประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค

ดังนั้นตามที่กระทรวงศึกษาธิการแจ้งมานี้ กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ จึงอาจบรรจุผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวเข้ารับราชการได้ไม่สูงกว่า ชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้น ๑,๐๐๑ บาท ตามข้อ ๓ (๑๑) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๔๙๗)

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอก จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการ

ที่ กก. ๐๔๐๒/ว. ๔๒๘ กระทรวงการคลัง

๑๔ มกราคม ๒๔๐๔

เรื่อง การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างสำนักเบิกเงินเดือน

เรียน - เวียนกระทรวงทบวงกรม

ด้วยปรากฏว่า มีส่วนราชการต่าง ๆ ขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการและลูกจ้างต่างสำนักเบิกเงินเดือนเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เนื่องจากส่วนราชการเหล่านั้นมิได้บรรจุหรือแต่งตั้งให้ข้าราชการ และลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่ราชการตรงตามตำแหน่งที่ข้าราชการและลูกจ้างนั้นดำรงตำแหน่งอยู่ จึงเกิดความไม่สะดวกในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจากสำนักเบิกเงินเดือน แต่กระทรวงการคลังก็ได้พิจารณาผ่อนผันให้ข้าราชการและลูกจ้างดังกล่าวเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างสำนักเบิกเงินเดือนได้ เพื่อบรรเทาข้อขัดข้องของข้าราชการและลูกจ้าง และให้โอกาสแก่ส่วนราชการต่าง ๆ ในการปรับปรุงการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการและลูกจ้างให้เหมาะสมต่อไป

บัดนี้ เวลาได้ล่วงเลยมาพอสมควรแล้ว ประกอบกับ รพฒฯ นายกรัฐมนตรีได้เคยมีบัญชากำชับให้ส่วนราชการต่าง ๆ จัดให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งโดยเคร่งครัด ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๑๐๐/ว. ๒๔๔๐ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๐๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัด เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจากสำนักเบิกเงินเดือนต่อไป สำหรับกรณีที่กระทรวงการคลังได้อนุญาตให้ข้าราชการและลูกจ้างเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างสำนักเบิกเงินเดือนได้นั้น ก็ให้เบิกจ่ายต่อไปได้จนถึงสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๐๔

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) เอียด นาครทรรพ

(นายเอียด นาครทรรพ)

รองปลัดกระทรวง สั่งราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง

กรมบัญชีกลาง

ที่ สร. ๐๐๐๑/ว. ๒๙๔๐ สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๓ มิถุนายน ๒๕๐๐

เรื่อง ข้าราชการไม่ไปปฏิบัติงานตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

เรียน เวียนกระทรวงทบวงกรม

ด้วยสำนักงาน ก.พ. รายงานมาว่า ด้วย ก.พ. ได้รับรายงานว่ามีข้าราชการจำนวนหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งในส่วนภูมิภาค แต่ตัวมิได้ออกไปรับตำแหน่ง คงปฏิบัติงานอยู่ในส่วนกลางตามเดิม บางรายได้รับแต่งตั้งเป็นถึงหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัดบางรายเป็นหัวหน้าโครงการระดับภาค ก็ยังคงอยู่ในส่วนกลางมีแต่ชื่อไปอยู่ในส่วนภูมิภาคเท่านั้นพฤติการณ์เช่นนี้ทำให้เป็นผลเสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรงหลายประการ เช่น ทำให้งานล่าช้าไม่แล้วเสร็จหรือเป็นไปตามแผนเร่งรัดพัฒนาชนบท และแผนพัฒนาประเทศประชาชนไม่ได้รับบริการตามนโยบายของทางราชการ งานไม่มีประสิทธิภาพ เพราะขาดกำลังคนและขาดการประสานงาน ทำให้ข้าราชการได้รับเงินเดือนไม่เหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพของงานทำให้ไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการโดยทั่วไป ข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในส่วนภูมิภาคบางคนอาจจะต้องทำงานหนักเป็นพิเศษ เพราะต้องทำแทนผู้ที่ไม่ไปรับตำแหน่ง กลอดจนเป็นเหตุให้ข้าราชการเสียขวัญเสียกำลังใจ เพราะความไม่เสมอภาคและมีความรู้สึกว่าข้าราชการบางคนบางกลุ่มมีอภิสิทธิ์มากกว่าข้าราชการอื่น ๆ

ก.พ. จึงได้พิจารณาเห็นว่า บัญหานี้น่าจะได้แก้ไขโดยรีบด่วน ด้วยการเสนอรายงานต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ตามหน้าที่ของ ก.พ. ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ว่า "รายงานนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวงทบวนกรมไม่ได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการไปโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้มีคำสั่งให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง" โดยกราบเรียนขอให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

๑. ได้โปรดกำชับให้ส่วนราชการต่าง ๆ จัดให้ข้าราชการไปปฏิบัติราชการตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในส่วนภูมิภาคโดยเคร่งครัด

๒. ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งได้ออกไปตรวจราชการในส่วนภูมิภาคอยู่แล้ว มีหน้าที่ตรวจสอบเรื่องข้าราชการไม่ไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งด้วย และหากมีกรณีเช่นนี้ก็ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีกราบเรียนรายงานต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ทันที สำนักนายกรัฐมนตรีได้กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีแล้วมีบัญชา "ให้ปฏิบัติตามที่ ก.พ. เสนอ"

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลโท บุญเรือน บัวจรูญ

(บุญเรือน บัวจรูญ)

รองปลัดสำนัก ฯ สั่งราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ถาม–ตอบ

ถาม เมื่อได้ปรับใช้ระบบการจำแนกตำแหน่งแล้วจะมีผลดีในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล อย่างไรบ้าง

ตอบ การนำระบบการจำแนกตำแหน่งมาใช้ในระบบข้าราชการพลเรือน นอกจากจะเกิดผลดีดังกล่าวมาแล้ว ยังจะช่วยแก้ปัญหาซึ่งเกิดขึ้นในราชการพลเรือนอีกหลายประการดังนี้

๑. การสำรวจและจัดคนลงตามระบบจำแนกตำแหน่ง ทำให้ปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการใช้คนในกรมนั้นปรากฏเด่นชัดขึ้นมา การแก้ปัญหาก็ง่ายขึ้น เช่น ปัญหาเรื่องคนทำงานไม่เต็มที่ คนล้นงาน การตั้งคนไม่เหมาะกับงาน ปัญหาเรื่องประจำกรม ประจำกระทรวง เป็นต้น การที่ต้องพิจารณาปัญหาเหล่านี้ในการจำแนกตำแหน่ง จึงเป็นการสำรวจและพิจารณาไปด้วยในตัวว่ากรมหนึ่ง ๆ ควรมีตำแหน่งที่ ก.พ. รับรองหรือจำแนกแล้วเป็นจำนวนเท่าใด และตำแหน่งเหล่านั้นมีระดับสูงต่ำอย่างใด

๒. การจำแนกตำแหน่งออกเป็น ๔๐๐ กว่าสายงาน จะช่วยให้ได้แก้ปัญหาเฉพาะจุดได้ดียิ่งขึ้น แทนที่จะแก้ปัญหาทุกจุดพร้อมกันไป เช่น ปัญหาขาดแคลนวิศวกรในสายงานวิศวกรรม ก็อาจจะกำหนดเงินเพิ่มในสายงานที่ขาดแคลน professional allowance นี้ เพื่อให้ทางราชการแข่งขันกับบริษัทเอกชนได้โดยที่ไม่กระทบกระเทือนถึงสายอาชีพอื่น ๆ เป็นต้น

๓. ระบบจำแนกตำแหน่งเปิดโอกาสให้ผู้ไม่มีปริญญาได้แข่งขันเพื่อเลื่อนตำแหน่งได้มากกว่าระบบปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการระดับชั้น

จัดว่าที่จะเลื่อนเป็นชั้นตรี หรือระดับมาตรฐานกลางที่ ๑, ๒ จะเลื่อนเป็นระดับมาตรฐานกลางที่ ๓ ในระบบใหม่จะมีโอกาสแข่งขันเพื่อเลื่อนมากกว่าระบบเดิมมาก เพราะระบบปัจจุบันนี้ การตั้งตำแหน่งชั้นตรีมักจะตั้งเป็นตำแหน่งที่ใช้ปริญญาวิชาชีพเกือบทั้งหมด พวกที่ไม่มีปริญญาจึงไม่มีโอกาสแข่งขันในตำแหน่งตั้งใหม่ที่ใช้ปริญญา

๔. ในระบบจำแนกตำแหน่งได้จำแนกตำแหน่งในแต่ละสายงานไว้อย่างมีระเบียบมองเห็นได้ง่ายกว่าข้าราชการจะก้าวหน้าได้อย่างไร โดยมีเงื่อนไข มีคุณสมบัติที่จะต้องเพิ่มพูนในแต่ละขั้นตอนอย่างไร อย่างที่ฝรั่งเรียกว่า สร้าง Career Ladder ไว้ให้เป็นที่เข้าใจโดยทั่วกัน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันกันอย่างกว้างขวาง ข้าราชการทุกคนจะทราบว่าการที่จะเลื่อนตำแหน่งหรือการที่ก้าวหน้าในสายงานนั้น จะต้องเพิ่มพูนความรู้ความสามารถอย่างใดบ้าง จึงย่อมจะกระตุ้นเตือนให้ข้าราชการขวนขวายหาความรู้เพื่อที่จะได้แข่งขันกันกับคนอื่นเขาได้

๕. จากการสำรวจวิเคราะห์ และการเจรจาในการจัดคนลงตำแหน่ง ทำให้ ก.พ. มีข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการงาน การจัดระบบงาน การบริหารงานบุคคล ตลอดทั้งมาตรฐานการทำงานของแต่ละหน่วยงานอยู่ในมือ ในการวินิจฉัยตัดสินปัญหาต่าง ๆ จึงสะดวก รวดเร็วและได้มาตรฐานดียิ่งขึ้น และจะต้องมีการตรวจสอบว่า หน่วยงานต่าง ๆ ปฏิบัติตามที่ตกลงกับ ก.พ. หรือไม่ด้วย อย่างที่นิยมปฏิบัติอยู่ในต่างประเทศ ทำให้ ก.พ. มีรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิธีปฏิบัติงาน และการใช้คนของกรมต่าง ๆ พร้อมอยู่เสมอ

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์

เอเชีย

เนปาล..... .....สมเด็จพระเจ้ามเหนทรา บีร์ บิครัม ชาร์ เทพ พระมหากษัตริย์แห่งเนปาล สวรรคตเมื่อ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕ เจ้าฟ้าชายพิเรนทรา บีร์ บครัม เทพ เสด็จขึ้นครองราชสมบัติสืบแทน

ไทย..... ..... .สมเด็จพระราชินีนาถอลิซาเบธที่ ๒ แห่งสหราชอาณาจักร เสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศไทยตั้งแต่วันที่ ๙–๑๕ กุมภาพันธุ์ ๒๕๑๕ พร้อมเจ้าชายฟิลลิป ดยุคแห่งเอดินเบอระ พระราชสวามี และเจ้าฟ้าหญิงแอนน์ พระราชธิดา

ฟิลิปปินส์.....เริ่มการประลองยุทธทางเรือขององค์การ สปอ. ที่กรุงมนิลา ๑๕ กุมภาพันธ์ ซึ่งมีชื่อว่า "การประลองยุทธซีอัก" ซึ่งจะดำเนินไปเป็นเวลา ๑๒ วันในทะเลจีนตอนใต้ ประเทศภาคี องค์การ สปอ. เข้าร่วมในการประลองยุทธครั้งนี้ ประเทศไทย ฟิลิปปินส์ สหรัฐ อังกฤษ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ส่วนฝรั่งเศสกับปากีสถานซึ่งเป็นภาคี สปอ. เช่นกันได้ส่งแต่ผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมด้วยเท่านั้น ทั้งสองประเทศนี้ไม่ได้ร่วมการประลองยุทธขององค์การ สปอ. มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว

เขมร.....ทหารรัฐบาลเขมรสองกองปฏิบัติการเพื่อขับไล่ทหารคอมมิวนิสต์ออกไปจากที่มั่นซึ่งตั้งมั่นอยู่ที่ปราสาทหินนครวัด เพื่อตั้งล้อมในเขตโบราณสถานแห่งนี้ ปฏิบัติการของ ทหารเขมร ต้อง การตัดการลำเลียงของทหา รเวียดนามเหนือ

และคอมมิวนิสต์ที่อยู่ในนครวัดเพื่อให้ยอมจำนน จึงเป็นการล้อมที่ต้องใช้เวลานานพอสมควร เพื่อมิให้ปราสาทหินนครวัดต้องประสบความเสียหาย ทหารเขมรได้รับคำสั่งห้ามใช้อาวุธขนาดใหญ่กว่าปืนเล็กยาว แต่อาจใช้แก๊สพิษในการโจมตีทหารคอมมิวนิสต์ขั้นสุดท้าย

จีนคอมมิวนิสต์.....ประธานาธิบดีนิกสัน และภรรยาพร้อมด้วยคณะผู้ติดตามได้เดินทางโดยโดยเครื่องบินประจำตัวของประธานาธิบดี ไปถึงกรุงปักกิ่ง นครหลวงของจีนคอมมิวนิสต์เมื่อ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ ทั้งนี้เป็นไปตามที่ประมุขของสหรัฐได้ประกาศไว้ก่อนแล้วว่าจะมาเยือนปักกิ่งตามคำเชิญของ จูเอนไล นายกรัฐมนตรีจีนคอมมิวนิสต์

ประธานาธิบดีนิกสันแถลงเมื่อต้นปี ๒๕๑๓ ว่า สันติภาพอันมั่นคงถาวรจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้เลย ถ้าปราศจากเสียซึ่งการร่วมงานของประเทศที่มีพลเมือง ๗๕๐ ล้านคน ประธานาธิบดีนิกสันเลิกเรียก "จีนแดง" หรือ "จีนคอมมิวนิสต์" มาตั้งแต่เมื่อปีที่แล้ว แต่เรียกเสียใหม่ว่า "สาธารณรัฐประชาชนจีน" หรือ "จีน" คำเดียวตลอดมา

การฟื้นฟูด้วยการเดินทางไปเยี่ยมปักกิ่งของประธานาธิบดีนิกสันได้ก่อความตื่นเต้นให้แก่ชาวโลกอย่างมาก

ยุโรป

โซเวียต.....วิทยุมอสโคว์ได้กระจายเสียงเป็นภาษาจีนกล่าวหาว่าเมาเซตุง ประธานพรรคคอมมิวนิสต์จีนว่าทรยศต่อประชาชนชาวจีน และต่อผลประโยชน์ของลัทธิโซเชียลิสต์ และว่าการที่ประธานาธิบดีนิกสันเดินทางไปเยือนจีนคอมมิวนิสต์นั้นแสดงให้เห็นว่า คำขวัญของเมาเซตุงที่ประกาศว่าประชาชนของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจงสามัคคีกันและยังความปราชัยให้แก่จักรวรรดินิยมสหรัฐกับประเทศบริวารของสหรัฐนั้นเป็นความเท็จ การที่ประธานาธิบดีสหรัฐเดินทางไปยังแผ่นดินใหญ่จีนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการที่รัฐบาลสหรัฐ

กับรัฐบาลบั่กกิ่งสมคบคิดกันที่จะทำให้ขบวนการคอมมิวนิสต์สากลต้องแตกแยกกัน

อิสราเอล.....กองทหารอิสราเอลประกอบด้วยยานเกราะ บั้นใหญ่ และเครื่องบินปฏิบัติการสนับสนุนบุกเข้าโจมตีหมู่บ้านบางแห่งในภาคใต้ของเลบานอนเมื่อ ๒๕ กุมภาพันธ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นการโจมตีตอบโต้ปฏิบัติการของกองโจรอาหรับซึ่งมีฐานปฏิบัติการอยู่ในเลบานอนที่ได้ยิงและโจมตีเข้าไปในพรมแดนอิสราเอล ทำให้มีผู้เสียชีวิต ๓ คน บาดเจ็บ ๘ คน คณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติเปิดประชุมฉุกเฉินเพื่อพิจารณาคำร้องเรียนของรัฐบาลเลบานอนที่อ้างว่า การกระทำของอิสราเอลในกรณีนี้เป็นการรุกรานอย่างร้ายแรงยิ่ง

อังกฤษ.....รัฐสภาอังกฤษได้พิจารณาร่างกฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตให้อังกฤษเข้าร่วมในองค์การตลาดร่วมของยุโรปเป็นวาระที่สอง หลังจากนั้นรัฐสภาได้ลงคะแนนเสียง ๓๐๙ ต่อ ๓๐๑ คะแนน รับรองร่างกฎหมายฉบับนั้น รัฐสภาจะต้องพิจารณาเพื่อให้ยาสัตยาบันสนธิสัญญาเข้าเป็นภาคีตลาดร่วมซึ่งนายเอ็ด-เวิร์ดฮีธ นายกรัฐมนตรีอังกฤษเป็นผู้ลงนามที่กรุงบรัสเซลส์ เมื่อ ๒๒ มกราคม ๒๕๑๕ หลังจากรัฐสภาให้สัตยาบันสนธิสัญญาดังกล่าวแล้ว อังกฤษก็จะเข้าเป็นภาคีตลาดร่วมในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๖ สนธิสัญญาดังกล่าวได้ลงนามโดยประเทศอีกสามประเทศที่ขอเข้าเป็นสมาชิกองค์การตลาดร่วมด้วยมี ไอร์แลนด์ เดนมาร์ก และนอรเว

นิวซีแลนด์.....ข่าวจากกรุงเวลลิงตันแจ้งว่า เซอร์คีธ โฮลีโยค นายกรัฐมนตรีนิวซีแลนด์ลาออกจากตำแหน่งแล้ว ทั้งนี้ภายหลังที่พรรคชาตินิยมอันเป็นพรรคการเมืองที่บริหารประเทศนิวซีแลนด์อยู่ในปัจจุบันได้ลงมติให้นาย จอห์น มาร์แชล ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคการเมืองดังกล่าวแทนนายโฮลีโยค และให้นาย โรเบิร์ต มัลดุน รัฐมนตรีว่าการคลังนิวซีแลนด์คนปัจจุบันดำรง

ตำแหน่งรองหัวหน้าพรรค โดยที่ เซอร์คีธ โฮลีโย้ค พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค เขาจึงต้องพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในคราวเดียวกันด้วย นายจอนห์น มาแชล รองนายกรัฐมนตรีและรองหัวหน้าพรรคได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนิวซีแลนด์ และปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อ ๗ กุมภาพันธ์

อเมริกา.....นายฮิวเบิร์ต ฮัมฟรีย์ สมาชิกวุฒิสภาสหรัฐสังกัดพรรคเดโมแครต ผู้เคยดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีสหรัฐได้กล่าวเมื่อ ๖ กุมภาพันธ์ น้ำว่าความเคลื่อนไหวของ นายซาดัต ประธานาธิบดีอียิปต์ ในการหารือกับผู้นำโซเวียตที่กรุงมอสโคว์ครั้งหลังสุดแสดงให้ประจักษ์ว่า สหรัฐจะต้องรักษาไว้ซึ่งดุลยกำลังทางอาวุธระหว่างประเทศทางย่านตะวันออกกลาง โดยทำให้โซเวียตและอียิปต์เข้าใจไว้อย่างแจ้งชัดด้วยว่าสหรัฐจะไม่ยอมให้ดุลยกำลังดังกล่าวผันแปรไปในทางช่วยให้อียิปต์เป็นฝ่ายได้เปรียบเป็นอันขาด นายฮัมฟรีย์ กล่าวเสริมว่า ตราบใดที่การขยายตัวของโซเวียตไปทางตะวันออกกลางยังไม่ยุติลง ตราบนั้น สหรัฐจะต้องให้ความช่วยเหลือแก่อิสราเอลอย่างเต็มที่และอย่างปราศจากการกระทำในทำนองคลุมเครืออย่างใดทั้งสิ้น

แอร์ฟร้านซ์

สายการบินที่มีบริการออกจากกรุงเทพทุกวัน

ไปเมืองต่าง ๆ ทั่วโลก ติดต่อได้ที่

AIR FRANCE

เลขที่ 3 ถนนพัฒน์พงษ์ พระนคร

โทร. 37010—9

บรรณาธิการแถลง

สมาชิกหลายท่านบอกว่าวารสารฉบับเดือนมีนาคม และเดือนกุมภาพันธ์ มาถึงมือท่านสมาชิกล่าช้าไปกว่าที่กำหนดไว้หลายวัน และโดยเฉพาะฉบับเดือนกุมภาพันธ์ มีคำผิดมากผิดปกติ กองบรรณาธิการจึงขออภัยในเรื่องดังกล่าวด้วย นอกจากนี้สมาชิกบางท่านสอบถามมาว่าในคอลัมน์ถาม–ตอบ คำตอบข้อ ๖ ตกไปใช่หรือไม่ เรื่องนี้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าคำตอบข้อ ๖ ไม่ได้ตกไปแต่อย่างใด แต่ตัวเลขข้อดังกล่าวผิดไป ที่ถูกคือข้อ ๗ เป็นข้อ ๖ จึงขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้สอบถามมาในโอกาสนี้ด้วย

กองบรรณาธิการยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขบริการวารสาร ให้ดียิ่งขึ้น อนึ่งหากบริการของเราไม่สะดวก เช่น วารสารไม่ถึงมือท่านตามกำหนด หรือสูญหายประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทางกองบรรณาธิการทราบโดยด่วน จะได้รีบดำเนินการให้โดยด่วนเช่นกัน

ขอขอบคุณ คุณประวุฒิ ชวนานนท์ นายช่างโท กรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งได้กรุณาออกแบบปกวารสาร สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้มีส่วนช่วยให้ความรู้ในด้านวิชาการและปฏิบัติ ในวารสารฉบับนี้ คือ พันตรีอรรถ วิชัยกุล คุณวารินทร์ บุษบรรณ คุณบัญญัติ ศุภศิลป์ คุณโสรัจ แสนศิริพันธ์ คุณถนอม มากะจันทร์ คุณชาลี เอียมกระสินธ์ และมูลนิธิ ก ศ.ม.

ขอขอบคุณผู้มีอุปการะคุณคือ โรงงานยาสูบ ร้านนารายณ์ภัณฑ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเกษมสุวรรณ สายการบิน บี โอ เอ ซี (B O A C) ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยพงษ์วัฒนา โรงเรียนสอนตัดเสื้อพรศรี ฌาณิดนิวาส โรงเรียนสอนตัดเสื้อพัชริน โรงเรียนสอนตัดเสื้อระพี บริษัทอังกะสีตรา ๓ มงกุฎ สถานพยาบาลสหนภาพร บริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด และสายการบิน AIR FRANCE